

# Liahona



**Presidentti  
Gordon B. Hinckley –  
optimismia, rakkautta  
ja näkemystä, s. 22**

**Kuinka päästä kysymysten  
esittämisen ytimeen, s. 14**

**Oppi ja liitot – ensi käden  
tietoa Isästä ja Pojasta, s. 16**

**Kun olet yksin, päästä  
olla rohkea, s. 28**



Myöhempien aikojen pyhiin kuulunut tunnettu valokuvaaja George Edward Anderson ikuisti tämän hetken vuonna 1907. Se asettaa vastakkain arjen ja sen iankaikkisesti merkittävän tapahtuman, joka tapahtui läheisessä lehdossa – ensimmäisen näyn. Tuossa pyhässä lehdossa lähellä Palmyraa New Yorkin osavaltiossa Yhdysvalloissa 14-vuotias Joseph Smith rukoili saadakseen tietää, mihin kirkkoon hänen pitäisi liittyä, ja vastauksena rukoukseen hänelle ilmestyivät Isä Jumala ja Poika.

Valokuva kirkon historian kirjaston luvalla



- 28 Rohkeita todistuksessamme Vapahtajasta**  
Vanhin Christoffel Golden  
*Vaikeat hetket määrittävät parhaiten sen, millaisia me olemme.*
- 34 Kaikella muulla hankkimallasi hanki ymmärrystä**  
Vanhin Gary E. Stevenson  
*Todellista ymmärrystä saa, kun ymmärtää tutkimisen ja rukouksen keskinäisen riippuvuuden, sitoutuu palvelemaan ja luottaa Herraan.*

## SANOMAT

- 4 Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma: Tähdätkää keskikohtaan**  
Presidentti Dieter F. Uchtdorf
- 7 Kotikäyntiopetussanoma: Apuyhdistyksen tarkoitus**



### KANNESSA

Etukansi: valokuva George Frey. Etukannen sisäsivu: valokuva George Edward Anderson; kirkon historian kirjaston luvalla.

## ERIKOISARTIKKELIT

- 16 Opin ja liittojen antamia näkemyksiä Isästä ja Pojasta**  
Norman W. Gardner  
*Oppi ja liitot syventää ymmärrystämme Isästä ja Pojasta palautuksessa ilmoitettujen kadonneiden totuuksien ansiosta.*
- 22 Gordon B. Hinckley – optimismin ja näkemyksen profeetta**  
Andrew D. Olsen  
*Rakastettu kirkon 15. presidentti Gordon B. Hinckley johti esimerkkillään, joka oli täynnä optimismia ja rakkautta, ja hänellä oli näkemys tulevaisuudesta.*

## OSASTOT

- 8 Lokakuun 2016 konferenssin muistikirja**
- 10 Mihin me uskomme: Me uskomme, että kirkko täyttää maailman**
- 12 Kotimme, perheemme: Haluan elää teidän kanssanne ikuisesti!**  
Leongina Adamés de Ubrí
- 14 Opettaminen Vapahtajan tavalla: Keskustelukysymystemme tehokkuus**  
Ted Barnes
- 40 Myöhempien aikojen pyhien kertomaa**
- 80 Kunnes taas kohdataan: Elävän profeetan tapaus**  
Presidentti Hugh B. Brown



44

**44 Uskollisuuden profeettalliset periaatteet**

Vanhin C. Scott Grow

*Päätökset ja sitoumukset, joita teet nyt, voivat auttaa sinua pysymään uskollisena tulevaisuudessa.*



**Katsopa, löydätkö tähän numeroon piilotetun Liahonan. Vihje: Missä polvistut rukoilemaan?**

58



**50 Vuoden 2017 toimintailtojen johtoihe: Jaakobin kirje 1:5-6**

Stephen W. Owen ja  
Bonnie L. Oscarson

**53 Juliste: Kysy**

**54 Rukouksen viisi lupausta**

Carlisa Cramer

*Rukous on enemmän kuin vain keino kommunikoida taivaallisen Isämme kanssa. Tässä on muutamia muita siunauksia, joita se tuo.*

**56 Viisi kysymystä esitettäväksi, kun rukoukset tuntuvat jäävän vaille vastausta**

Margaret Willden

*Voi olla raskasta, kun rukoukset tuntuvat jäävän vaille vastausta, mutta muutamat kysymykset saattavat auttaa sinua ajattelemaan asioita uudella tavalla.*

**58 Toimintailtojen johtoiheesta kertova laulu: Pyydä vaan**

Nik Day

**61 Rivi rivin päälle: Jaakobin kirje 1:5-6**

**62 Taivaallisia hetkiä**

Hollie Megan Laura Hunter

*Näiden hetkien ansiosta taivas ei yhtäkkiä tunnukaan niin kaukaiselta.*

**63 Meidän palstamme**

**64 Vastauksia kirkon johtajilta: Kuinka kertoa evankeliumista**

Vanhin M. Russell Ballard

**65 Asian ytimeen**

*Onko sinun vaikea antaa anteeksi? Kamppailetko masennuksen kanssa?*

76



**66 Kirkon historian lukemistaulukko: Palautus**

**69 Vastauksia apostolilta: Vastaako taivaallinen Isä aina rukouksiini?**

Vanhin Dallin H. Oaks

**70 Meidän sivumme**

**71 Hyllyssä ollut kirja**

Vanhin Walter F. González

*Etsiessäni luettavakseni hyvää kirjaa löysin Mormonin kirjan, ja se muutti elämäni.*

**72 Min-Jun täyttää mitat**

Kelly Hunsaker

*Kuinka Min-Jun voisi mennä kirkkoon, kun hän oli aivan likainen ja märkä?*

**74 Muistathan rukoilla Erikin puolesta**

Julie Cornelius-Huang

*Karin oli surullinen siitä, ettei hänen veljensä enää halunnut mennä kirkkoon, mutta sitten hän oppi tärkeän asian rukouksesta.*

**76 Kertomuksia Jeesuksesta: Jeesus rakastaa minua**

Kim Webb Reid

**79 Väriyssivu: Minä olen taivaallisten vanhempien lapsi**

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

**Ensimmäinen presidenttikunta:** Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

**Kahdentoista apostolin koorumi:** Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund

**Vastaava päätoimittaja:** Joseph W. Sitati  
**Vastaavat apulaispäätoimittajat:** Randall K. Bennett, Carol F. McConkie

**Neuvojat:** Brian K. Ashton, Jean B. Bingham, LeGrand R. Curtis jr., Christoffel Golden, Douglas D. Holmes, Erich W. Kopicshke, Larry R. Lawrence, Carole M. Stephens

**Toiminnanjohtaja:** Peter F. Evans  
**Kirkon lehtien johtaja:** Allan R. Loyborg  
**Liiketoiminnan johtaja:** Garff Cannon

**Päätoimittaja:** Adam C. Olson  
**Apulaispäätoimittaja:** Ryan Carr

**Julkaisuavustaja:** Megan Seitz  
**Toimittajat:** Bethany Bartholomew, Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Sally Johnson Odekir, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Anne Selu, Marissa Widdison

**Vastaava taiteellinen johtaja:** J. Scott Knudsen  
**Saiteellinen johtaja:** Tadd R. Peterson

**Suunnittelu:** Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Thomas Child, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Rachel Smith, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

**Aineettoman omaisuuden koordinaattori:**  
Collette Nebeker Aune

**Tuotantopäällikkö:** Jane Ann Peters

**Tuotanto:** Glen Adair, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty, Derek Richardson

**Painatuksen valmistelu:** Joshua Dennis, Ammon Harris

**Painatusjohtaja:** Steven T. Lewis

**Levikkijohtaja:** Troy K. Vellinga

**Kotimaansivut:** Timo Lehto  
Sähköposti: [timppla.lehto@gmail.com](mailto:timppla.lehto@gmail.com)

**Jakelu:**

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga  
MSR Filialen  
Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

**Tilaukset:**

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:  
Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20  
Sähköposti: [rcstockholm@ldschurch.org](mailto:rcstockholm@ldschurch.org)  
Verkkotilaukset: [store.lds.org](http://store.lds.org)  
Vuosittalaushinta: 9,20 €

**Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut** verkossa osoitteessa [liahona.lds.org](http://liahona.lds.org) tai postitse osoitteella *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen [liahona@ldschurch.org](mailto:liahona@ldschurch.org).

*Liahona* (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompassia' tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebun, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistettu kirjoitusmerkein), kiribatn, korean, kreikan, kroaatin, latvian, liettuan, malagasian, marshallin, mongolin, norjan, portugalil, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suomen, suahilin, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urdun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2017 Intellectual Reserve, Inc. Kaikki oikeudet pidätetään.  
Printed in the United States of America.

**Tekijänoikeustiedot:** Ellei toisin ole mainittu, voit kopioida aineistoa *Liahonasta* henkilökohtaiseen epäkaupalliseen käyttöön (kuten kirkon tehtäviin). Tämä oikeus voidaan kumota milloin tahansa. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., FL 13, Salt Lake City, UT 84150, USA, tai sähköpostiosoitteeseen [cor-intellectualproperty@ldschurch.org](mailto:cor-intellectualproperty@ldschurch.org).

**For Readers in the United States and Canada:**  
January 2017 Vol. 69 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).  
NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

# Perheiltaiideoita

Tässä numerossa on artikkeleita ja toimintoja, joita voidaan käyttää perheillä.  
Seuraavana on kaksi esimerkkiä.



## ”Rohkeita todistuksessamme

**Vapahtajasta”, s. 28:** Vanhin Golden puhuu siitä, kuinka jokainen meistä kohtaa elämässään vaikeita mutta ratkaisevia hetkiä. Voisitte esittää roolileikinä muutamia tilanteita, joissa perheenjäsenet kohtaavat haasteellisia valintoja. Esimerkiksi voisitte harjoitella sitä, kuinka sanoa ei luokkatoverille, joka pyytää saada kopioida kotitehtäviä, tai kuinka pyytää ystävää käyttämään siistiä kielitä. Puhukaa siitä, kuinka voitte valmistautua kasvattamalla vahvan todistuksen Vapahtajasta ennen kuin sellaisia tilanteita tulee eteen.

## ”Vastaako taivaallinen Isä aina

**rukouksiini?”, s. 69:** Kuinka olette nähneet rukouksiinne vastattavan? Voisitte kertoa tietyistä kokemuksista, jolloin Herra on vastannut rukouksiinne, tulipa vastaus sitten odotetulla tai odottamattomalla tavalla. Voisitte kannustaa toisianne kirjoittamaan päiväkirjaan niistä nimenomaisista tavoista, joilla Herra on vastannut rukouksiinne ja siunannut teitä.

## LISÄÄ INTERNETISSÄ

*Liahona* ja muuta kirkon aineistoa on saatavana monella kielellä osoitteessa **languages.lds.org**. *Liahona* on saatavana äänitallenteena englannin, espanjan ja portugalil kielillä sivustolla **liahona.lds.org**. Voit myös käydä sivustolla **facebook.com/liahona** **magazine** katsomassa ja jakamassa innoittavia sanomia (saatavana englannin, espanjan ja portugalil kielillä).

## AIHEITA TÄSSÄ NUMEROSSA

*Numerot tarkoittavat sivua, jolta artikkeli alkaa.*

**Anteeksianto, 54, 65**

**Apuyhdistys, 7**

**Henkilökohtainen arvo, 72**

**lankaikkiset perheet, 12, 41, 44, 63, 79**

**Jeesus Kristus, 4, 16, 28, 34, 70, 76**

**Joseph Smith, 10, 16, 28, 34, 66, 71, 80**

**Jumaluus, 16**

**Kirkon historia, 10, 16, 28, 34, 66**

**Kuuliaisuus, 44, 61**

**Kysymykset, 14, 56, 58**

**Käskyt, 4, 28, 76**

**Liitot, 44**

**Lähetystyö, 10, 34, 63, 64, 71**

**Masennus, 65**

**Mormonin kirja, 71**

**Naiseus, 40**

**Oppi ja liitot, 16, 66**

**Palautus, 16, 66**

**Pornografia, 44**

**Profeetat, 22, 80**

**Pyhien kirjoitusten tutkiminen, 34, 43, 66, 71**

**Pyhä Henki, 42, 54, 62, 64, 74**

**Rakkaus, 4, 22, 76**

**Rauha, 54, 62**

**Rukous, 34, 42, 50, 53, 54, 56, 58, 61, 71, 74**

**Sukututkimus, 41, 63**

**Tahdonvapaus, 44, 74**

**Temppelet, 12, 22, 44, 62, 63, 70**

**Todistus, 22, 28, 44, 64**

**Toinen tuleminen, 10**

**Tärkeysjärjestys, 43, 44**

**Usko, 12, 22, 34, 44, 50, 53, 58, 61, 72, 80**



**Presidentti  
Dieter F. Uchtdorf**

toinen neuvonantaja  
ensimmäisessä  
presidenttikunnassa

# Tähdätkää

## KESKIKOHTAAN

**K**atselin hiljattain erästä ryhmää, joka harjoitteli jousiammuntaa. Pelkästään katselemalla minulle kävi selväksi, että jos todella haluaa oppia käyttämään jousta ja nuolta, siihen vaaditaan aikaa ja harjoitusta.

En usko, että voi saada mainetta taitavana jousiampujana ampumalla jousia tyhjään seinään ja sitten piirtämällä maalitauluja nuolten ympärille. Täytyy oppia näkemään maalitaulu ja osumaan napakymppiin.

### Maalitaulujen maalaaminen

Se, että ensin ampuu nuolen ja sitten piirtää maalitaulun, saattaa tuntua hieman naurettavalta, mutta toisinaan me käytäydymme juuri tuolla tavoin elämän muissa olosuhteissa.

Meillä kirkon jäsenillä on toisinaan taipumus kiinnittyä joihinkin evankeliumin ohjelmiin, asioihin ja jopa oppeihin, jotka tuntuvat meistä mielenkiintoisilta, tärkeitä tai miellyttäviltä. Tuntemme houkutusta piirtää niiden ympärille maalitaulun, mikä saa meidät uskomaan, että tähtäämme evankeliumin keskipisteeseen.

Näin on helppo tehdä.

Kautta aikojen olemme saaneet erinomaisia neuvoja ja innoitusta Jumalan profeetoilta. Saamme ohjausta ja selvennystä myös kirkon eri julkaisuista, käsikirjoista ja oppikirjoista. Voisimme helposti valikoida oman evankeliumin lempiaiheemme, piirtää sen ympärille napakymppin ja järkeillä, että olemme löytäneet evankeliumin keskipisteen.

### Vapahtaja selventää

Tämä ongelma ei koske ainoastaan meidän aikaamme. Muinoin uskonnolliset johtajat käyttivät paljon aikaa siihen, että he luettelivat ja järjestelivät käskyjä ja väittelivät siitä, mikä niistä sadoista oli kaikkein tärkein.

Eräänä päivänä ryhmä uskonnollisia oppineita yritti saada Vapahtajan osallistumaan väittelyyn. He pyysivät Häntä esittämään käsityksensä asiasta, josta harvat olivat yhtä mieltä.

”Opettaja”, he kysyivät Häneltä, ”mikä on lain suurin käsky?”

Tiedämme kaikki, kuinka Jeesus vastasi: ”Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi, koko sielustasi ja mielestäsi.

Tämä on käskyistä suurin ja tärkein.

Toinen yhtä tärkeä on tämä: Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.

Näiden kahden käskyn varassa ovat laki ja profeetat.”<sup>1</sup>

Huomatkaa viimeinen virke, johon voisi lisätä: ”Näiden kahden käskyn varassa ovat *kaikki* laki ja profeetat.”

Vapahtaja paitsi näytti meille maalitaulun Hän myös osoitti sen napakymppin.

### Osukaa maalitauluun

Me kirkon jäsenet lupaamme ottaa päällemme Jeesuksen Kristuksen nimen. Tuohon liittoon kuuluu luontaisesti ymmärrys siitä, että pyrimme oppimaan Jumalasta, rakastamaan Häntä, vahvistamaan uskoamme Häneen, kunnioittamaan Häntä, kulkemaan Hänen tietään ja pysymään lujina todistaessamme Hänestä.

Mitä enemmän me opimme Jumalasta ja tunnemme Hänen rakkauttaan meitä kohtaan, sitä paremmin me käsitämme, että Jeesuksen Kristuksen ääretön uhri on Jumalan jumalallinen lahja. Ja Jumalan rakkaus innoittaa meitä kulkemaan todellisen parannuksen tietä, joka johtaa anteeksiantamuksen ihmeeseen. Tämän prosessin ansiosta me voimme tuntea suurempaa rakkautta ja myötätuntoa lähipiirissämme olevia kohtaan. Me opimme näkemään ihmiset heitä luokittelematta. Me vastustamme



houkutusta syytellä tai tuomita muita heidän syntiensä, puutteidensa, heikkouksiensa, poliittisten mielipiteidensä, uskonnollisen vakaumuksensa, kansallisuutensa tai ihonväriensä mukaan.

Me näemme jokaisen kohtavamme ihmisen taivaallisen Isämme lapsena – veljenämme tai sisarenamme.

Me kohtaamme muut ymmärtäen ja rakastaen – myös ne, joita ei kenties ole kovinkaan helppo rakastaa. Me suremme surevien kanssa ja lohdutamme niitä, jotka ovat lohdutuksen tarpeessa.<sup>2</sup>

Ja me ymmärrämme, ettei meidän tarvitse tuskaila sen suhteen, mikä on evankeliumin oikea maalitaulu.

Maalitauluna ovat ne kaksi suurta käskyä. Näiden kahden käskyn varassa ovat kaikki laki ja

profeetat.<sup>3</sup> Kun tämän hyväksymme, kaikki muut hyvät asiat asettuvat kohdalleen.

Jos ensisijainen huomiomme, ajatuksemme ja pyrkimyksemme kohdistuvat siihen, että kasvatamme rakkauttamme kaikkivaltiaaseen Jumalaan ja käännämme sydämemme

muiden puoleen, niin me voimme tietää löytäneemme oikean maalitaulun ja tähtäävämmekin sen keskipisteeseen – Jeesuksen Kristuksen todellisiksi opetuslapsiksi tulemiseen. ■

#### VIITTEET

1. Matt. 22:36–40.
2. Ks. Moosia 18:9.
3. Ks. Matt. 22:40.

### TÄMÄN SANOMAN OPETTAMINEN

**E**nnen tämän sanoman opettamista voisitte laulaa laulun ”Rakkaus tuo” (*MAP-lauluja*, 66). Sitten voisit kannustaa niitä, joiden luona käynte, miettimään, mitä ”maalitauluja” heillä on omassa elämässään. Voisitte keskustella siitä, millä tavoin voi varmistua, että kaksi suurta käskyä – ”rakasta Herraa, Jumalaasi” ja ”rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi” (Matt. 22:37, 39) – ohjaavat aina heidän tekojaan. Voisit myös kertoa, millä nimenomaisilla tavoilla olet keskittänyt oman elämäsi Kristukseen, ja todistaa siitä, kuinka se on siunannut sinua.

## Hymyllä voi olla suuri vaikutus

**P**residentti Uchtdorf mainitsee kaksi tavoitetta, joihin meidän tekojemme tulisi kohdistua: että rakastamme Jumalaa ja rakastamme lähimmäisiämme. Mutta aina ei vain ole kovinkaan helppoa rakastaa muita. Elämäsi aikana saattaa tulla hetkiä, jolloin sinun on vaikea olla tekemisissä muiden kanssa – kenties joku on loukannut sinua tai sinun on vaikea kommunikoida tai tulla toimeen jonkun kanssa. Yritä näinä hetkinä muistaa se rakkaus, jota olet tuntenut saavasi ystäväiltäsi, perheeltäsi, taivaalliselta Isältä ja Jeesuselta Kristukselta. Muista ilo, jota olet tuntenut niissä tilanteissa, ja yritä kuvitella, että jokainen saisi mahdollisuuden tuntea sellaista rakkautta. Muista, että jokainen on Jumalan tytär tai poika ja ansaitsee sekä Hänen rakkautensa että sinun rakkautesi.

Ajattele elämässäsi jotakuta nimenomaista henkilöä, jonka kanssa sinun on ollut vaikea tulla toimeen. Sisällytä hänet



rukouksiisi ja pyydä taivaallista Isää avaamaan sydämesi häntä kohtaan. Pian alat nähdä hänet kuten taivaallinen Isä: Hänen lapsenaan, joka ansaitsee rakkautta.

Kun olet rukoillut, tee tälle henkilölle jotakin mukavaa! Kutsu hänet vaikkapa toimintailtaan tai ystävien kanssa retkelle. Tarjoudu auttamaan kotitehtävissä. Tai vain tervehdi häntä ja hymyile. Pienillä asioilla voi olla suuri vaikutus... teidän kummankin elämään!

## Napakymppi!

**P**residentti Uchtdorf sanoo, että evankeliumi on kuin maaliin ampumisen harjoittelemista. Meidän tulee tähdätä kaikkein tärkeimpiin asioihin. Tärkeimmät käskyt ovat, että rakastaa Jumalaa ja rakastaa muita. Jos keskitymme näihin kahteen asiaan, me voimme joka kerta osua napakymppiin!

Piirrä nuoli niihin maalitauluihin, jotka auttavat meitä osoittamaan rakkautta Jumalaa ja muita kohtaan. Piirrä X niiden maalitaulujen yli, joissa ehdotetaan tehtäväksi huonoja asioita.



ANNA MUIDEN  
LAINATA  
LELUJASI

VARASTA  
MAKEISIA

KÄY KIRKOSSA

NIMITTELE  
JOTAKUTA

PIDÄ OMAT  
RUKOUKSET

HALAA JOTAKUTA

TAPPELE SISKOSI TAI  
VELJESI KANSSA



# Apuyhdistyksen tarkoitus

*Tutki tätä aineistoa rukoillen ja etsi innoitusta saadaksesi selville, mitä sinun tulisi kertoa siitä muille.*

Apuyhdistyksen tarkoituksena on ”valmistaa naisia saamaan iankaikkisen elämän siunaukset”, sanoo Linda K. Burton, Apuyhdistyksen ylijohdaja.<sup>1</sup> Juuri uskon, perheen ja auttamisen kautta me osallistumme ”tärkeään osuuteemme työssä”<sup>2</sup>.

Apuyhdistys ”on ajallista ja hengellistä työtä”, sanoo Carole M. Stephens, ensimmäinen neuvonantaja Apuyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa. ”Sitä naiset tekivät Vapahtajan aikaan, ja sitä me teemme edelleenkin.”<sup>3</sup>

Kun katsomme kaivolla ollutta samarialaista naista, joka jätti vesiruukkunsa ja juoksi kertomaan muille, että Jeesus on profeetta (ks. Joh. 4:6–42), tai Foibea, joka iloiten palveli muita koko elämänsä (ks. Room. 16:1–2), me näemme esimerkkejä Vapahtajan ajan naisista, jotka osallistuivat aktiivisesti Kristuksen luokse tulemis een. Juuri Hän avaa meille tien iankaikkiseen



*Usko,  
perhe,  
auttaminen*

elämään (ks. Joh. 3:16).

Kun katsomme Nauvoossa Illinoisissa asuneita pioneerisissariamme, jotka kokoontuivat Sarah Kimballin kotiin vuonna 1842 muodostamaan omaa järjestöä, me näemme Jumalan suunnitelman perustaa Apuyhdistys ja tuoda se pappeuden alaisuuteen. Kun Eliza R. Snow oli kirjoittanut järjestön säännöt, profeetta Joseph Smith tarkasti ne. Hän käsitti, ettei kirkkoa ollut täydellisesti järjestetty, ennen kuin naiset olisi järjestetty. Hän sanoi, että Herra hyväksyi heidän uhrinsa mutta oli olemassa jotakin parempaa. ”Minä järjestän naiset pappeuden alaisuuteen pappeuden mallin mukaan”, hän sanoi.<sup>4</sup>

”Apuyhdistys ei ollut vain mikä tahansa naisryhmä, joka yritti tehdä hyvää maailmassa.

Se oli erilainen. Se oli jotakin parempaa, koska se oli järjestetty pappeuden valtuudella. Sen perustaminen oli välttämätön vaihe Jumalan työn etenemisessä maan päällä.”<sup>5</sup>

## Muita pyhien kirjoitusten kohtia ja tietoa

OL 25:2–3, 10; 88:73;  
reliefsociety.lds.org

## VIITTEET

1. Linda K. Burton, artikkelissa Sarah Jane Weaver, ”Relief Society Celebrates Birthday and More March 17”, *Church News*, 13. maaliskuuta 2015, news.lds.org.
2. Linda K. Burton, artikkelissa ”Relief Society Celebrates Birthday and More March 17”.
3. Carole M. Stephens, artikkelissa ”Relief Society Celebrates Birthday and More March 17”.
4. Joseph Smith, julkaisussa *Tyttäriä minun valtakunnassani – Apuyhdistyksen historiaa ja työtä*, 2011, s. 11–12.
5. *Tyttäriä minun valtakunnassani*, s. 16.



Mieti tätä

Kuinka Apuyhdistys auttaa naisia täyttämään taivaallisen Isän heille antaman jumalallisen tehtävän ja johtaa heidät iankaikkiseen elämään?

# LOKAKUUN 2016 KONFERENSSIN MUISTIKIRJA

*”Minkä minä, Herra, olen puhunut, sen olen puhunut, – – olipa se puhuttu minun omalla äänelläni tai minun palvelijoideni äänellä, se on sama” (OL 1:38).*

*Kun käyt läpi lokakuun 2016 yleiskonferenssin puheita, voit käyttää näitä sivuja (sekä tulevien numeroiden konferenssin muistikirjoja) apuna tutkiessasi ja soveltaessasi käytäntöön elävien profeettojen ja apostolien sekä kirkon muiden johtohenkilöiden viimeaikaisia opetuksia.*



## OPILLINEN KOHOKOHTA

## Parannus on Jumalan lahja meille

**Y**ksi ilmauksista, joita nykyään usein kuulemme, on se, että Jumalan rakkaus on 'ehdotonta'. Vaikka yhdessä mielessä se onkin totta, tätä kuvaavaa sanaa *ehdoton* ei löydy mistään pyhistä kirjoituksista. – –

Jumala rakastaa meitä aina, mutta Hän ei voi pelastaa meitä meidän synneistämme. Muistakaa, kuinka Amulek sanoi Seesromille, ettei Vapahtaja pelastaisi kansaansa sen *synneissä* vaan sen *synneistä*, sillä synti tekee meistä epäpuhtaita eikä 'mikään epäpuhdas voi periä taivaan valtakuntaa' [Alma 11:37] eikä asua Jumalan luona. – –

Mormonin kirjasta me opimme, että Kristuksen kärsimyksen – Hänen rakkautensa äärimmäisen osoituksen – tarkoitus oli 'saada aikaan sydämellinen armo, joka voittaa oikeudenmukaisuuden ja saa aikaan keinon, jolla ihmiset voivat saada parannukseen johtavan uskon' [Alma 34:15]. – –

Parannus on siis Hänen lahjansa meille, ja se on hankittu hyvin kalliilla hinnalla.”

Vanhin D. Todd Christofferson kahdentoista apostolin koorumista, *”Pysykää minun rakkaudessaani”*, *Liahona*, marraskuu 2016, s. 48.

## PROFEETALLINEN LUPAUS



### PELASTUSSUUNNITELMA

”Keskeistä [pelastus]suunnitelmassa on meidän Vapahtajamme Jeesus Kristus. Ilman Hänen sovitusuhriaan kaikki olisivat hukassa. Ei kuitenkaan riitä, että pelkästään uskoo Häneen ja Hänen palvelutyöhönsä. Meidän täytyy tehdä työtä ja oppia, tutkia ja rukoilla, tehdä parannusta ja kehittyä. Meidän täytyy tuntea Jumalan lait ja elää niiden mukaan. Meidän täytyy saada Hänen pelastavat toimituksensa. Vain niin tekemällä me saavutamme todellisen, iankaikkisen onnen.

Meitä on siunattu, kun olemme saaneet totuuden. Meillä on tehtävä *kertoa* totuudesta. *Eläkäämme* sen totuuden mukaisesti, jotta voisimme olla kaiken sen arvoisia, mitä Isällä on varattuna meille. Hän tekee kaiken vain meidän hyväksemme. Hän on sanonut meille: 'Tämä on minun työni ja kirkkauteni – ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen' [Moos. 1:39].

Sieluni syvyyksistä ja kaikessa nöyryydessä todistan siitä suurenmoisesta lahjasta, joka on meidän Isämme suunnitelma meitä varten. Se on täydellinen polku rauhaan ja onneen sekä täällä että tulevassa maailmassa.”

Presidentti Thomas S. Monson, *”Täydellinen polku onneen”*, *Liahona*, marraskuu 2016, s. 80–81.



## Kristuksen ääretön sovitus

“Vapahtajalla, Mestari-parantajalla, on voima muuttaa meidän sydämemme ja antaa meille pysyvää huojennusta omien syntiemme aiheuttamaan murheeseen. –

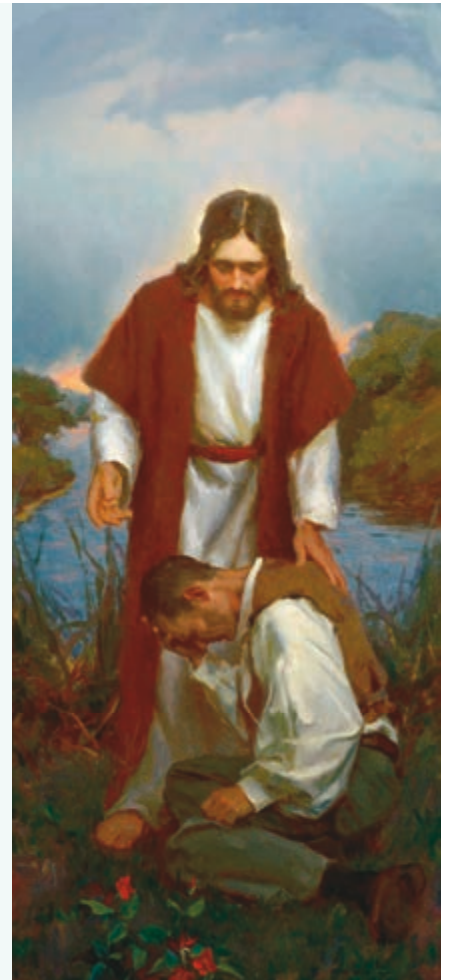
– [Hän] voi lohduttaa ja vahvistaa meitä, kun koemme tuskaa muiden jumalattomien tekojen vuoksi. –

– [Hän] voi lohduttaa ja tukea meitä, kun me koemme ’tosiasioita kuolevaisuudesta’ kuten katastrofin, henkistä tai fyysistä sairautta, kroonista kipua ja kuolemaa. – –

Vapahtaja [sanoo]: – –

’Jos te tulette minun luokseni, te saatte iankaikkisen elämän. Katso, minun armon käsivarteni on ojennettuna teitä kohti, ja jokaisen, joka tulee, minä otan vastaan.’ [3. Nefi 9:14.]”

Carole M. Stephens, ensimmäinen neuvonantaja Apuyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa, “Mestari-parantaja”, *Liahona*, marraskuu 2016, s. 10–12.



MICHAEL T. MALMIN TEOS VOIMA MUUTUA

“Kaikki, mikä vastustaa Kristusta tai Hänen oppiaan, häiritsee meidän iloamme.”

Presidentti Russell M. Nelson, kahdentoista apostolin koorumin presidentti, “Ilo ja hengellinen selviytyminen”, *Liahona*, marraskuu 2016, s. 84.

Voit lukea, katsella tai kuunnella yleiskonferenssipuheita osoitteessa [conference.lds.org](http://conference.lds.org).

## Tule ja seuraa minua

Useat puhujat kannustivat meitä omaksumaan Kristuksen kaltaisia ominaisuuksia ja muistamaan Vapahtajan palvellessamme Jumalaa lepopäivänä. Lue marraskuun 2016 numerosta tai käy osoitteessa [conference.lds.org](http://conference.lds.org) lukemassa, mitä he sanoivat.

- Kuinka voin osoittaa kristillistä rakkautta ja palvella? – Ks. Robert D. Hales, “Tule ja seuraa minua osoittamalla kristillistä rakkautta ja palvelemalla”, s. 22.
- Kuinka minusta voi tulla parempi kotiopettaja? – Ks. Jeffrey R. Holland, “Kirkon lähettiläät”, s. 61.
- Kuinka voin oppia palvelemaan Jumalaa lepopäivänä vilpittömästi ja hartaasti? – Ks. Dean M. Davies, “Jumalanpalveluksen siunaukset”, s. 93.
- Kuinka voin tehdä sakramentin nauttimisesta merkityksellisemmän? – Ks. Peter F. Meurs, “Sakramentti voi auttaa meitä tulemaan pyhiksi”, s. 85.

# ME USKOMME, ETTÄ KIRKKO TÄYTTÄÄ MAAILMAN

Kirkossa oli vain kuusi jäsentä, kun se perustettiin vuonna 1830 eräässä pikkukaupungissa New Yorkin osavaltiossa Yhdysvalloissa. Sittemmin kirkon jäsenmäärä on kasvanut 15,5 miljoonaan, ja seurakuntia on yli 150 maassa. Tämä kasvu on sen Vanhan testamentin profetian täyttymys, jonka mukaan kirkko vierisi eteenpäin täyttääkseen koko maailman (ks. Dan. 2:31–45). Kirkkoa – Jumalan valtakuntaa maan päällä – kuvataan näin: ”Vuoresta lähti vierimään kivi käden koskematta” (Dan. 2:45), mikä ilmaisee, että se on jumalallista, ei ihmiskäden aikaansaamaa työtä.

Silloinkin kun kirkon vaikutus täyttää maailman, kirkon jäseniä on yhä suhteellisen vähän. Nefi näki ennalta tämän ja kirjoitti meidän ajastamme: ”Minä näin Jumalan Karitsan kirkon, ja sen joukko oli harvalukuinen” ympärillä olevan jumalattomuuden tähden (1. Nefi 14:12). Kun Jeesuksen Kristuksen toisen tulemisen ajankohta lähestyy, maailmasta tulee entistä jumalattomampi ja ”myöhempien aikojen pyhänä oleminen tulee käymään yhä vähemmän suosituksi”<sup>1</sup>.

Mutta lisäksi Nefi näki, ”että Karitsan kirkko, jonka jäsenet olivat Jumalan pyhiä, oli myös kaiken maan päällä” (1. Nefi 14:12). Seurakuntia on kaikkialla maailmassa, yleiskonferenssi tulkataan yli 90 kielelle, ja miltei 75 000 kokoaikaista lähetyssaarnaajaa kertoo evankeliumista 418 lähetyskentällä. Evankeliumia levitetään maailmanlaajuisesti myös sosiaalisen median sekä sellaisten verkkosivustojen välityksellä kuten mormon.org ja lds.org.

Nämä pyrkimykset ovat merkittäviä ja laajoja mutta etenevät usein kaikessa hiljaisuudessa. ”Tämä Herran teko on tosiaankin suuri ja ihmeellinen, mutta pääosin se etenee monien ihmiskunnan poliitisten, kulttuuristen ja akateemisten vaikuttajien huomaamatta. Se etenee yksi sydän ja yksi perhe kerrallaan, hiljaa ja huomaamatta, ja sen pyhä sanoma on siunaukseksi ihmisille kaikkialla.”<sup>2</sup>

Kivi, josta profetoitiin niin kauan sitten, tosiaan vierii eteenpäin, ja kun me teemme oman osamme, evankeliumi leviää edelleen ja täyttää koko maailman (ks. Dan. 2:31–45). ■

Opi lisää kirkon tulevaisuudesta lukemalla luku OL 65 sekä puheet Gordon B. Hinckley, ”Vuoresta irronnut kivi” (lokakuun 2007 yleiskonferenssi) ja L. Whitney Clayton, ”On tuleva aika” (lokakuun 2011 yleiskonferenssi).

#### VIITTEET

1. Russell M. Nelson, ”Olkaa todellisia milleniaaleja”, *Liahona*, lokakuu 2016, s. 50.
2. L. Whitney Clayton, ”On tuleva aika”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 13.



#### KIRKON TULEVAISUUS

”Te näette täällä tänään vain pienen kouralli-

sen pappetta, mutta tämä kirkko täyttää vielä Pohjois- ja Etelä-Amerikan – se täyttää maailman.”

Profeetta Joseph Smith (1805–1844), eräässä pappeuskokouksessa vuonna 1834, julkaisussa *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith, 2007*, s. 142.

**Mitä me voimme tehdä auttaaksemme evankeliumia vierimään eteenpäin?**



*Käskyjen pitäminen ja todistuksemme vahvistaminen antavat meille perustan, jonka pohjalta voimme levittää evankeliumin sanomaa omalta osaltamme.*



*Täyttämällä tehtävämme me autamme kirkon vahvistamisessa omalla paikkakunnallamme.*



*Se, että opetamme perheellemme evankeliumia, vahvistaa heitä elämään uskollisesti maailmassa, joka opettaa heille jotakin aivan muuta.*



*Voimme omalta osaltamme levittää evankeliumin sanomaa yksinkertaisesti kertomalla ihmisille siitä.*



*Temppelessä voimme tehdä toimituksia niiden puolesta, jotka ovat kuolleet kuulematta evankeliumista tässä elämässä.*

# HALUAN ELÄÄ TEIDÄN KANSSANNE IKUISESTI!

Leongina Adamés de Ubrí

*Kuusivuotiaan usko auttoi minua löytämään uudelleen oman uskoni.*

Kun olin 22-vuotias, elämässäni tapahtui odottamaton käänne: äitini kuoli. Hänellä ja isälläni oli hyvin suuri usko, ja he olivat kasvattaneet minut evankeliumin piirissä. Äitini kuoltua isäni lähti kotimaastamme ja muutti Yhdysvaltoihin. Ajan myötä aloin tuntea itseni hyvin yksinäiseksi, koska olen vanhempieni ainoa lapsi. Minulla ei ollut enää äitiä luonani maan päällä, ja isäni asui kaukana – näin häntä vuosittain vain kolmen viikon ajan.

Näine tuntemuksineni aloin yhä innokkaammin etsiä turvaa ”ystävistäni” yliopistolla ja toimistossa, jossa työskentelin. Vähän kerrallaan aloin löytää vääränlaista onnea ajallisista asioista. Lakkasin käymästä kirkossa, ja vähitellen minusta tuli täysin epäaktiivinen. Myöhemmin solmin avioliiton erään ihanan nuorukaisen kanssa, joka ei tiennyt evankeliumista, vaikkakin hänellä oli oikein hyvät periaatteet. Saimme kolme lasta, Leahin, Isaacin ja Ismaelin.

Kerran lokakuussa isäni tuli käymään ja katsomaan uutta vauvaa. Isoisän käynnin aikana kuusivuotias Leah kysyi häneltä, miksei hän koskaan

tuonut mukanaan isoäitiä. Isäni selitti silloin Leahille, että isoäiti oli hyvin erityisessä paikassa lähellä taivaallista Isää. Heti kun isäni oli lähtenyt, Leah sanoi minulle painokkaasti: ”Äiti, minä haluan tavata mummin. Tiedän, että hän on taivaassa, mutta minäkin haluan olla siellä jonakin päivänä – mummi, ukki, isä, Isaac, Ismael sekä sinä ja minä – kaikki yhdessä. Haluan elää teidän kanssanne ikuisesti. Haluan, että olemme siellä sama perhe kuin täällä alhaalla, jotta voimme leikkiä mummin kanssa!”

En tiennyt, mitä sanoa. Kosketin hänen kauniita, viattomia kasvojaan ja sitten menin omaan makuuhuoneeseeni. Lankesin polvilleni ja itkin, kunnes kyyneliä ei enää tullut. Pyysin taivaalliselta Isältä anteeksiantoa. Tiesin, että olin jättänyt sen polun, jonka ansiosta voisimme elää yhdessä iankaikkisena perheenä. Olin epäonnistunut vastuussani johtaa heitä oikeaa polkua pitkin enkä ollut onnistunut puhumaan aviomiehelleni evankeliumista.



## SIDOTTU TAIVAASSA

”Kuolevaisuudessa tekemänsä palvelutyön aikana Vapahtaja puhui pääapostolilleen Pietarille voimasta sinetöidä perheitä, kun Hän sanoi: ‘Minkä sinä sidot maan päällä, se on sidottu taivaassa, ja minkä sinä vapautat maan päällä, se on myös taivaassa vapautettu’ (Matt. 16:19).

Vain selestisessä valtakunnassa voimme elää perheinä ikuisesti. Siellä me voimme elää perheinä taivaallisen Isämme ja Vapahtajan luona.”

Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ks. ”Perheet voivat olla yhdessä ikuisesti”, *Liahona*, kesäkuu 2015, s. 4.



Kun pystyin nousemaan ylös, otin yhteyttä erääseen kirkon johtohenkilöön, ja hän ohjasi minut kosketuksiin seurakuntani lähetyssaarnaajavanhinten kanssa. Seuraavana iltana he tulivat ja opettivat aviomiestäni. Siitä illasta alkaen elämämme muuttui ainiaaksi. Nyt käymme kirkossa perheenä joka sunnuntai. Minulla on tehtävä, jonka avulla voin auttaa vähemmän aktiivisia sisaria. Valmistaudumme myös menemään temppeliin.

Jumalan Henki johdattaa meitä toisinaan niiden kautta, joilta sitä vähiten odotamme. Tällä kertaa se tapahtui kuusivuotiaan tyttäreni välityksellä. Nyt tiedän, että kun meidät sinetöidään temppelissä, voin elää perheeni kanssa ikuisesti. ■

*Kirjoittaja asuu Santo Domingossa Dominikaanisessa tasavallassa.*

# KESKUSTELUKYSYMYSTEMME TEHOKKUUS

**Ted Barnes**

kirkon pappouden ja perheasiain osasto

**K**uvittele, että istut lounaalla muutamien ystävien kanssa ja keskustellette elokuvasta, jonka olette nähneet yhdessä. Sitten yksi ystävästäsi kysyy: ”Kuka osaa kertoa, mikä oli elokuvan kaikkein tärkein kohta?”

Kysymyksestä hieman hämmentyneenä mietit hetken ja ehdotat, että tärkein oli luultavasti elokuvan viimeinen kohta. ”No, se on ihan hyvä kommentti”, ystäväsi sanoo. ”Mutta se ei ole aivan sitä, mitä minulla on mielessäni. Mitä muut sanovat? Voisiko

joku sellainen, joka ei ole vielä kertonut ajatuksistaan, vastata?”

Et puhuisi tuolla tavalla ystävien kanssa, mutta jostakin syystä sitä tuntuu tapahtuvan usein sunnuntai-luokissa. Sen sijaan että me opettajat puhuisimme evankeliumin totuuksista luontevasti ja vaivatta, me sanomme toisinaan sellaista, mikä muissa tilanteissa tuntuisi oudolta ja jopa tukahduttaisi keskustelun. Me toivomme, että luokan jäsenet tuntevat, että he

ovat ystävien kes-  
kellä, ja haluamme,  
että heistä tuntuu  
luontevalta kertoa  
ajatuksistaan ja  
kokemuksistaan,  
jotka liittyvät  
heidän oppimiinsa

periaatteisiin. Tällainen ajatuksista ja kokemuksista kertominen voi luoda Hengelle otollisen ilmapiirin ja rikastaa jokaisen kokemusta.

Kuinka varmistumme siitä, että kysymyksemme johtavat luonnollisempaan ja merkityksellisempään keskusteluun? On joitakin ohjeita ja kieltoja, joita monet opettajat pitävät hyödyllisinä: Älä esitä kysymyksiä, joihin on ilmeiset vastaukset. Esitä kysymyksiä, joihin on enemmän kuin yksi mahdollinen vastaus. Älä esitä kysymyksiä, jotka ovat liian henkilökohtaisia.

Ennen kuin alamme suunnitella oppitunnilla esitettäviä kysymyksiä, meidän ehkä kannattaa esittää itsellemekin kysymys: *Miksi yleensäkin esitän kysymyksiä?*





*Tärkein kysymys saattaa olla se, jonka opettaja kysyy itseltään ennen oppitunnille menemistä.*

### **Miksi esität kysymyksiä?**

Kysymystemme pohjalla olevalla motiivilla on suuri vaikutus. Esimerkiksi, esitämmekö me toisinaan kysymyksiä, koska meillä on jotakin sanottavaa mutta haluamme sen sijaan jonkun luokan jäsenen sanovan sen? Emme oikeutetusti halua koko ajan puhua yksin, mutta haluamme silti tuoda esiin tietyn asian, joten toisinaan esitämme kysymyksen, jonka tiedämme tuottavan haluamamme vastauksen. Tämä asenne johtaa kysymyksiin, jotka ovat oikeastaan väittämiä valepuvussa kuten: ”Kuinka pornografian välttäminen auttaa teitä pitämään ajatuksenne puhtaina?” tai ”Onko tärkeää rukoilla joka päivä?”

On tilanteita, jolloin on täysin sopivaa esittää kysymyksiä, joiden tarkoituksena on saada aikaan tietty vastaus. Ne auttavat jonkin kohdan tähdentämisessä tai auttavat opettajaa viemään oppiainetta eteenpäin. Mutta tämän kaltaiset kysymykset eivät todennäköisesti edistä merkityksellistä keskustelua.

Toisaalta, jos esitämme kysymyksiä, koska todellakin haluamme tietää, mitä luokkamme jäsenten mielessä, sydämessä ja elämässä on, niin se näkyy esittämistämme kysymyksistä.

Kysymyksiä, jotka kutsuvat luokan jäseniä vilpittömään keskusteluun,

joka edistää hengellistä oppimista, ovat seuraavan kaltaiset: ”Kun luette tämän jakeen, mikä siinä kiinnittää huomionne?” tai ”Mitkä kokemukset ovat opettaneet teitä luottamaan Herran lupauksiin?” tai miltei mikä tahansa kysymys, joka alkaa ”Mitä mieltä olette...?”

Pohtikaa näitä esimerkkejä:

- Henki kysyi Nefiltä: ”Mitä haluat?” (1. Nefi 11:10.)
- Vapahtaja kysyi opetuslapsiltaan: ”Kuka minä teidän mielestänne olen?” (Matt. 16:15.)
- Ja Hän sanoi Martalle: ”Minä olen ylösnousemus ja elämä. – – Uskotko tämän?” (Joh. 11:25–26.)

Kukin näistä kysymyksistä kutsui jonkun kertomaan, mitä oli hänen sydämessään. Ja jokaista tapausta seurasi voimallinen hengellinen kokemus.

### **Kysymykset ilmaisevat rakkautta**

Usko tai älä, keskustelua edistävien kysymysten esittäminen käy luontevasti miltei kaikilta – niiltäkin, jotka eivät pidä itseään hyvinä opettajina. Me teemme sitä oma-aloitteisesti joka kerta, kun meillä on merkityksellinen keskustelu ystävien tai perheen kanssa – tai kun vain juttelemme lounaalla lempielokuvasta. Mutta kun seisomme

ja edessämme ovat tarkkaavaiset oppilasrivit, me yhtäkkiä unohtamme kaiken, mikä syntyy luonnostaan.

Niinpä hyvien keskustelukysymysten esittämisessä on kenties tärkeää miettiä itseksemme: ”Miten kysyisin tämän, elleimme olisi oppitunnilla – jos vain istuisimme kotona juttelemassa evankeliumista ystävien kesken? Kuinka pyytäisin heitä kertomaan näkemyksistään ja tuntemuksistaan?” Opettaminen ei ole *aiwan* samanlaista kuin huoleton juttelu ystävien kesken, mutta niille on yhteistä yksi asia: niiden kannustimena tulee olla vilpittömä kiinnostus ja aito rakkaus.

Älä siis kanna huolta, vaikka et olisikaan vielä taitava laatimaan hyvin muotoiltuja kysymyksiä. Vaikka pystyisit vain rakastamaan niitä, joita opetat, niin Henki johdattaa sinua ja opit koko ajan entistä paremmin tietämään, mitä sanoa. ”Rakkaus ei koskaan katoa”, Paavali julisti (1. Kor. 13:8), ja se pätee niinkin yksinkertaiseen asiaan kuin opettajaan, joka esittää kysymyksiä oppitunnilla. ■

**V**oit saada tietoa kuudesta eri kysymystyyppistä kohdasta ”Esitä innoitettuja kysymyksiä” julkaisussa *Opettaminen Vapahtajan tavalla*, 2016, s. 31–32, joka on saatavana sivustolla **opettaminen.lds.org**.



OPIN JA LIITTOJEN ANTAMIA  
NÄKEMYKSIÄ

# Isästä ja Pojasta

*Tässä ilmoitusten kirjassa ilmoitetaan kadonneita totuuksia jumaluudesta ja siitä, kuinka me voimme elää jälleen Vapahtajan ja taivaallisen Isän luona.*

**Norman W. Gardner**  
seminaarit ja instituutit

**E**vankeliumin palautus on antanut maailmalle aiempaa paljon enemmän tietoa jumaluuden jäsenten luonteesta ja Heidän tar-koituksistaan. Tämän tiedon myötä meidän uskomme Heihin vahvistuu ja meidän halumme pitää Heidän käskynsä kasvaa.

Erityisesti Oppi ja liitot auttaa meitä oppimaan Jeesuksesta Kristuksesta, koska se opettaa voimallisia totuuksia ”hänen jumal-  
laisuudestaan, hänen ylhäisyydestään, hänen täydellisyydestään, hänen rakkaudestaan ja hänen lunastusvoimastaan” (Oppi ja liitot, johdanto). Tämä nykyajan ilmoitusten kirja sisältää Herran kutsun: ”Ota vastaan oppia minulta ja kuuntele minun sanojani” (OL 19:23). Se voi syventää ymmärrystämme Hänestä ja siitä, mikä on meidän suhteemme Häneen, mitä Hän on tehnyt lunastaakseen meidät ja mitä Hän odottaa meiltä.



## Opissa ja liitoissa me voimme kuulla Jeesuksen Kristuksen äänen.

Oppi ja liitot ei ole muinainen pyhä kirja, vaan se sisältää ilmoituksia, jotka annettiin Joseph Smithille ja hänen seuraajilleen nykyajan maailmassamme. Jeesuksen Kristuksen jumalallinen ääni kuullaan, kun Hän puhuu Isän edustajana.<sup>1</sup> Herran Jeesuksen Kristuksen ääni ensimmäisessä persoonassa on tallennettuna Opissa ja liitoissa useammin kuin Uudessa testamentissa, Mormonin kirjassa ja Kallisarvoisessa helmessä yhteensä.<sup>2</sup>

**OL 18:33–35** ”Minä, Jeesus Kristus, teidän Herranne ja teidän Jumalanne, olen tämän sanonut. Nämä sanat eivät ole ihmisiltä – – vaan minulta; – – minun ääneni puhuu ne teille.”



Joseph Smith sai monia ilmoituksia Vapahtajalta.



Joseph Smith ja Oliver Cowdery näkivät Jeesuksen Kristuksen Kirtlandin temppelissä.

## Oppi ja liitot sisältää kertomuksia niistä, jotka ovat nähneet Jumalan

Vuonna 1820 kokemansa ensimmäisen näyn tuloksena nuori Joseph Smith sai ensi käden tietoa Isän ja Pojan olemassaolosta. Opissa ja liitoissa kerrotaan muistakin tilanteista, jolloin profeetta ja muut näkivät Isän ja Pojan näyissä ja henkilökohtaisissa ilmestymisissä. Nämä kertomukset ovat meille nykyajan todistuksia siitä, että He elävät ja että He ovat ohjanneet evankeliumin palautusta.

**OL 76:19–23** Isä ja Poika nähtiin näyssä helmikuussa 1832.

**OL 137:1–3** Isä ja Poika nähtiin näyssä tammikuussa 1836.

**OL 110:2–4** Suuri Jehova, Jeesus Kristus, ilmestyi huhtikuussa 1836.

## Oppi ja liitot auttaa meitä oppimaan Isästä Jumalasta

Profeetta Joseph Smith on opettanut: ”Kun me ymmärrämme Jumalan luonteen ja tiedämme, miten Hänen luokseen tullaan, Hän alkaa paljastaa meille taivaita. – – Kun olemme valmiit tulemaan Hänen luokseen, Hän on valmis tulemaan meidän luoksemme.”<sup>3</sup> Oppi ja liitot auttaa meitä pääsemään lähemmäksi taivaallista Isää antamalla tietoa Hänen luonteestaan, ominaisuuksistaan ja tarkoituksistaan.

**OL 20:12, 17–18** Isä Jumala on ääretön ja muuttumaton.

**OL 76:20, 23** Isä ja Poika ovat erillisiä ja yksilöllisiä olentoja.

**OL 93:3–5** Isä ja Poika ovat yhtä.

**OL 130:22** Isällä ja Pojalla on käsin kosketeltava liha- ja luuruumis.

**OL 138:3–4** Taivaallinen Isä rakastaa lapsiaan, joten Hän lähetti Poikansa pelastamaan ihmiskunnan.



*Kun Stefanosta oltiin kivittämässä, hän näki Isän ja Pojan.*

YKSITYSKOHTA JOSEPH BRICKEYN TEOKSESTA MOOSES NÄKEE JEHOVAN



*Jehova (Jeesus Kristus) puhui Moosekselle kasvoista kasvoihin.*

## Oppi ja liitot auttaa meitä oppimaan Jeesuksesta Kristuksesta

Jeesus Kristus oli taivaallisen Isän kaikkien henkilösten esikoinen. Kuolevaisuutta edeltävässä elämässä Jeesus sai kaiken tiedon ja voiman ja Hän edusti Isää maailmojen Luojana. Jumalallisen voimansa avulla Herra Jeesus Kristus on valon ja elämän lähde koko luomakunnalle. Oppi ja liitot selventää monia Hänen tehtävistään Isän suunnitelmassa.

**OL 93:21** Jeesus Kristus oli Jumalan kaikkien henkilösten esikoinen.

**OL 38:1–3** Jeesus Kristus sai kaiken tiedon ja voiman ennen kuin maailma luotiin.

**OL 76:24** Jeesus Kristus edusti Isää maailmojen Luojana.

**OL 88:6–13** Jeesus Kristus on valon ja elämän lähde kaikille luoduilleen.

**OL 45:11; 136:21–22** Jeesus Kristus oli Vanhan testamentin suuri Jehova.

**OL 43:34** Jeesus Kristus on maailman Vapahtaja.

**OL 18:11–13; 20:21–25** Jeesus Kristus kärsi, Hänet ristiinnaulittiin, Hän kuoli ja nousi jälleen kuolleista.

**OL 29:10–12** Jeesus Kristus on luvannut palata maan päälle voimassa ja kirkkaudessa.



*Nykyajan ilmoituksista me voimme oppia, kuinka meistä voi tulla enemmän Isän ja Pojan kaltaisia.*

### **Oppi ja liitot auttaa meitä oppimaan, mitä Isä ja Poika odottavat meiltä**

Oppi ja liitot selventää paremmin kuin mikään muu pyhä kirja, mitä on iankaikkinen elämä: palata asumaan Isän ja Pojan luona, saada kaikki, mitä Isällä on, ja tulla Heidän kaltaisikseen. Siinä meille kerrotaan myös, kuinka Jeesus Kristus tekee tämän mahdolliseksi sovituksensa kautta ja mitä meidän tulee tehdä täyttääksemme Hänen asettamansa vaatimukset. Lisäksi Opissa ja liitoissa kerrotaan meille, mitä Jeesuksen Kristuksen esimerkin noudattaminen tarkoittaa, sillä meidän tavoin Jeesuksella Kristuksella ei ollut täyteyttä alussa vaan Hän sai armoa armon lisäksi, kunnes Hänellä oli kaikki voima ja kirkkaus.

**OL 1:32; 19:16–19; 58:42–43; 95:1–2** Vapahtaja tarjoaa anteeksiantoa niille, jotka tekevät parannuksen.

**OL 20:37, 41, 72–74;** ks. myös **33:11** Jumaluuden jäsenet kutsuvat niitä, jotka uskovat, vastaanottamaan kasteen ja Pyhän Hengen.

**OL 84:19–21** Melkisedekin pappeuden toimitusten kautta ilmenee jumalisuuden voima.

**OL 93:12–14, 16–17** Jeesus Kristus sai armoa armon lisäksi, kunnes Hän sai täyteen.

**OL 20:30–31** Vapahtaja antaa armon niille, jotka rakastavat ja palvelevat Häntä.

**OL 35:2; 50:40–43** Meistä voi tulla yhtä Isän ja Pojan kanssa.

**OL 93:19–20** Me voimme saada Isän kirkkaudesta ja täyteydestä.

## Oppi ja liitot antaa mallin hengellisen tiedon hankkimiseen

Sen lisäksi että Oppi ja liitot opettaa ja todistaa Isästä ja Pojasta, se antaa mallin kaikkia jumaluuden jäseniä koskevan hengellisen tiedon hankkimiseen Pyhän Hengen avulla: tutki Herran sanaa, pyydä taivaalliselta Isältä ymmärrystä ja osoita uskoa Jeesukseen Kristukseen noudattamalla Hänen käskyjään.

Valoa ja totuutta luvataan niille, jotka elävät kaikkien Herran sanojen mukaisesti. On tärkeää hankkia tarkempaa tietoa jumaluuden jäsenten luonteesta ja Heidän tarkoituksistaan. Tämä tieto voi johtaa siihen, että etsimme uutterasti hengellistä ymmärrystä ja vakaumusta totuudesta. Tämä tieto vahvistaa meille, että taivaallinen Isä ja Jeesus Kristus tuntevat meidät henkilökohtaisesti, että He rakastavat meitä ja että He haluavat siunata meitä iankaikkisella elämällä.

**OL 6:5; 76:5–10, 114–118** Taivaallinen Isä haluaa meidän pyytävän tietoa, ja Hän lupaa antaa sitä.

**OL 84:43–48** Isä opettaa meitä, kun me otamme tunnollisesti varteen Hänen sanansa.

**OL 88:118** Etsikää oppia tutkimalla ja uskon kautta.



Tutkiminen ja rukous voivat suoda hengellistä tietoa.

YKSTIYSKOHTA SAMI LÄMÖRIN TEOKSESTA JOSEPH SMITH SAARNAAMASSA



Joseph Smith ilmoitti Isän ja Pojan luonteen ja tarkoitukset.

## Lopuksi

Oppi ja liitot auttaa meitä pääsemään lähemmäksi taivaallista Isää ja Hänen ainosyntyistä Poikaansa Jeesusta Kristusta ilmoittamalla Heidän luonteensa ja tarkoituksensa. Profeetta Joseph Smith tiivisti, miksi me voimme luottaa ja turvautua Jumalaan: ”Jumalan tarkoitukset ovat suuret, Hänen rakkautensa mittaamatonta, Hänen viisautensa ääretöntä ja Hänen voimansa rajatonta. Siksi pyhillä on syytä riemuja ja olla iloisia, koska he tietävät, että ’Hän on Jumalamme ajasta aikaan. Hän johdattaa meitä ainiaan’ (Ps. 48:14).”<sup>4</sup> ■

## VIITTEET

1. Presidentti Joseph Fielding Smith (1876–1972) on selittänyt: ”Syn-tiinlankeemuksesta lähtien kaikki ilmoitus on tullut Jeesuksen Kristuksen kautta, joka on Vanhan testamentin Jehova. Kaikkialla pyhissä kirjoituksissa, missä mainitaan Jumala ja missä Hän on ilmestynyt, Jehova oli se, joka puhui – –. Isä ei ole koskaan lankeemuksen jälkeen ollut suoraan ja henkilökohtaisesti yhteydessä ihmiseen, eikä Hän ole koskaan ilmestynyt muutoin kuin esitelläkseen Pojan ja todistaakseen Hänestä.” (*Pelastuksen oppeja*, toim. Bruce R. McConkie, 3 osaa, 1977–1982, osa 1, s. 37.)
2. Ks. Gordon B. Holbrook, ”The Voice of Jesus Christ in the Doctrine and Covenants”, *Ensign*, syyskuu 2013, s. 40, 45 (viite 2).
3. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 42–43.
4. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, s. 41.

GORDON B. HINCKLEY -  
OPTIMISMIN JA  
NÄKEMYKSEN  
PROFEETTA

*Kun tänä vuonna tutkit  
julkaisua Kirkon presidenttien  
opetuksia: Gordon B. Hinckley  
pappeuskokouksessa ja  
Apuyhdistyksessä, saat opetusta  
profeetalta, jolla oli rajatonta  
optimismia, rakkautta ja  
kaukokatseisuutta.*





*Gordon B. Hinckley syntyi 23. kesäkuuta 1910 Bryant Stringham ja Ada Bitner Hinckleyn perheeseen. Hän solmi avioliiton Marjorie Payn kanssa Suolajärven temppelissä 29. huhtikuuta 1937, ja he saivat viisi lasta. Hän palveli kirkon 15. presidenttinä 12. maaliskuuta 1995 – 27. tammikuuta 2008.*

#### **Andrew D. Olsen**

kirkon julkaisupalvelujen osasto

”**M**inun on joka kevät istutettava puita”, presidentti Gordon B. Hinckley kirjoitti päiväkirjaansa 82-vuotiaana. ”Luulen, että olen tehnyt niin ainakin viimeiset 50 vuotta. – Puussa on jotakin ihmeellistä. Se saa alkunsa aivan pienestä ja kasvaa läpi vuoden-aikojen. Se antaa varjoa helteiseltä kesäauringolta. Se tuottaa herkullista hedelmää. Se jatkaa merkittävää fotosynteesiprosessia. – Puu on yksi Kaikkivaltiaan merkittävimpiä luomistöitä.”<sup>1</sup>

Presidentti Hinckley jatkoi puiden istuttamista vielä 90 vuotta täytettyäänkin. Hänen rakkautensa istuttamista kohtaan heijastui monin tavoin hänen palvelukauteensa apostolina ja kirkon presidenttinä. Kun hän istutti jotakin, se osoitti optimismia – luonteenpiirrettä, joka näkyi myös hänen opetuksissaan ja hänen kanssakäymisessään muiden kanssa. Hän hoivasi jokaista puuta, aivan kuten hän hoivasi jokaista ihmistä. Ja hän katsoi kauas tulevaisuuteen ja näki, mitä puista kasvaisi –

samoin kuin hän näki jokaisen ihmisen iankaikkiset mahdollisuudet ja Jumalan työn suuren tulevaisuuden.

#### **”Meillä on täysi syy olla optimistisia”**

”Olen optimisti!” presidentti Hinckley julisti usein. ”Vetoomukseni on, että lakkaisimme etsimästä myrskyjä ja nauttisimme täydem-

min auringonpaisteesta.”<sup>2</sup> Hänen optimisminsa ulottui myönteistä suhtautumista paljon syvemmälle, vaikka hän vaali sitäkin. Hänen optimisminsa perimmäinen lähde – lähde, joka teki siitä voiman – oli hänen uskonsa Jumalaan ja hänen todistuksensa Jumalan suunnitelmasta Hänen lastensa onneksi ja pelastukseksi.

Yksi osoitus presidentti Hinckleyn optimismista oli hänen luja uskonsa siihen, että ”kaikki järjestyy kyllä”<sup>3</sup>. Vanhin Jeffrey R.

Holland kahdentoista apostolin koorumista on sanonut, että tuo lause ”saattaa hyvin olla presidentti Hinckleyn useimmin toistama vakuuttava lausahdus perheelleen, ystävilleen ja työtovereilleen. ’Yritä uudelleen’, hänellä on tapana sanoa. ’Säilytä usko. Ole iloinen. Älä lannistu. Kaikki järjestyy kyllä.’”<sup>4</sup>

Tämä sanoma ei kuitenkaan ollut vain muille. ”Sanon niin itselleni joka aamu”, presidentti Hinckley kertoi eräälle kuulijakunnalle. ”Jos teette parhaanne, kaikki kyllä järjestyy. Turvatkaa Jumalaan ja kulkekaa



*Gordon B. Hinckley*

eteenpäin uskoen ja luottaen tulevaisuuteen. Herra ei hylkää meitä.”<sup>5</sup>

Presidentti Hinckleyn optimismi oli hänen tukenaan läpi koettelemusten, riittämättömyyden tunteiden ja musertavien paineiden. Ja hän piti kiinni vakaumuksestaan, jonka mukaan ”kaikki kyllä järjestyy”, silloinkin kun hän kohtasi takaiskuja ja pettymyksiä, syvää murhetta ja yksinäisyyttä.

Optimismissaan presidentti Hinckley ei vähätellyt ongelmia. Hän selitti: ”Olen nähnyt melko paljon tätä maailmaa. Olen ollut seuduilla, missä sodat raivoavat ja viha vallitsee ihmisten sydämissä. Olen nähnyt kauhistuttavaa köyhyyttä, joka ahdistaa monia maita. – – Olen seurannut huolestuneena yhteiskuntamme moraalin murenemistä.

Ja silti olen toiveikas. Minulla on vilpitön ja luja usko siihen, että oikeus voittaa ja totuus pääsee valtaan.”<sup>6</sup>

*New York Times* -lehden toimittajan tekemässä haastattelussa Nauvoossa Illinoisissa Yhdysvalloissa presidentti Hinckley myönsi murhenäytelmien ja ongelmien vallitsevuuden, ja sitten hän opetti optimismia hyödyntäen rakkautaan kirkon historiaa kohtaan:

”Meillä on täysi syy olla optimisteja. – – Katsokaa Nauvoota. Katsokaa, mitä he rakensivat tänne seitsemässä vuodessa ja sitten jättivät. Mutta mitä he tekivät? Kävivätkö he makuulle ja kuolivat? Ei! He ryhtyivät työhön! He matkasivat miltei halki tämän mantereen ja käänsivät maata erämaassa ja saivat sen kukoistamaan kuin lilja. Sen perustuksen pohjalta tämä kirkko on kasvanut suureksi maailmanlaajuiseksi organisaatioksi vaikuttaen hyvällä tavalla ihmisten elämään yli 140 kansakunnassa. Pessimismille tai kyynisyydelle ei voi rakentaa eikä rakenneta. Kun säilytetään optimismi ja tehdään työtä uskossa, niin tuloksia alkaa näkyä.”<sup>7</sup>

Presidentti Hinckleyn optimismi vaikutti myös hänen huumorintajuunsa – iloiseen, miellyttävään nokkeluuteen, joka loi yhteenkuuluvuuden tunnetta muiden kanssa. Kerran hän yöpyi erään vaaranjohtajan luona, jonka perhe asui kodikseen remontoimassaan vanhassa koulurakennuksessa. Sinä yönä presidentti Hinckleyn makuuhuoneena toimi eräs luokkahuone. Seuraavana päivänä

vaarnakonferenssin aikana hän letkautti: ”[Olen] nukkunut luokkahuoneissa hyvin monta kertaa aiemminkin – mutta en koskaan sängyssä.”<sup>8</sup>

### ”Meidän huolenpitomme täytyy aina kohdistua yksilöön”

Ensimmäisessä yleiskonferenssipuheessaan kirkon presidenttinä Gordon B. Hinckley puhui laajasti kirkon kasvusta. ”Meistä on tulossa suuri maailmanlaajuinen yhteisö”, hän sanoi. Sitten hän siirsi painotuksen tähän välttämättömään periaatteen: ”Meidän mielenkiintomme ja huolenpitomme täytyy aina kohdistua yksilöön. – –

Me puhumme lukumääristä, mutta meidän kaikki pyrkimyksemme täytyy omistaa yksilön kehitykselle.”<sup>9</sup>

Ollessaan kahdentoista apostolin koorumin jäsen presidentti Hinckley matkusti joihinkin kaukaisimpiin maailmankolkkiin, muun muassa sota-alueille, palvelemaan yksilöitä. Yksikään ryhmä ei ollut liian kaukana tai liian pieni hänen huomioitavakseen. Hän jatkoi tällä samalla tavalla kirkon presidenttinä matkustaen yli miljoona kilometriä yli 60 maahan tavaten toisinaan suuria ihmisryhmiä, toisinaan

vain muutamia harvoja.

Vuonna 1996 presidentti ja sisar Hinckley tekivät 18-päiväisen matkan kahdeksaan maahan Aasiassa ja Tyynellämerellä. He aloittivat Japanista ja matkasivat ripeällä tahdilla eteenpäin tavaten tuhansia ihmisiä, jotka olivat täyttäneet jokaisen kokoontumispaikan. ”Nämä ovat minulle koskettavia kokemuksia”, presidentti Hinckley kirjoitti ollessaan Koreassa. ”Näen asioita, joista tuskin uskalsin haaveilla, kun tulin tänne ensi kerran vuonna 1960.”<sup>10</sup> Tällä matkallaan hän myös vihki Hongkongin temppele Kiinassa.

Viimeiset suunnitellut pysähdykset olivat Filippiineillä. Puhuttuaan 35 000 ihmiselle Manilassa presidentti Hinckley kirjoitti: ”Seisoin ja vilkutin heille tuntien sydämeni pakahduttavan. Lähdimme kyyneleet silmissämme.” Aiemmin sinä päivänä hän oli palannut siihen paikkaan, jossa hän vuonna 1961 oli lausunut pyhitysrukouksen lähetystyön



aloittamiseksi Filippiineillä. ”Pystyimme löytämään vain yhden syntyjään filippiiniläisen jäsenen”, hän muisteli. ”Siitä yhdestä jäsenestä kirkko on kasvanut yli 300 000 jäseneseen.”<sup>11</sup>

Kun Hinckley aloittivat kotimatkinsa, he saivat kuulla, että lentokone laskeutuisi Saipanin saarelle ottamaan lisää polttoainetta. Presidentti Hinckley kysyi, onko Saipanilla yhtään lähetyssaarnaajia, ja hänelle kerrottiin, että heitä oli siellä pieni joukko. Vaikka hänellä oli takanaan uuvuttava matka, hän halusi tavata nuo muutamit lähetyssaarnaajat: ”Kysyin, voisimmeko jollakin tavoin saada heille sanan, että saapuisimme Saipanille suunnilleen klo 19.00 ja yrittäisimme tulla koneesta tervehtimään heitä lentoasemalle.”

Muutamia tunteja myöhemmin Saipanilla 10 lähetyssaarnaajaa ja suunnilleen 60 kirkon jäsentä olivat paikalla tervehtimässä Hinckleyjä. ”He halusivat meitä”, presidentti Hinckley kirjoitti. ”He olivat hyvin kiitollisia nähdessään meidät, ja me olimme kiitollisia nähdessämme heidät. Saatoimme viettää heidän kanssaan vain hyvin lyhyen hetken, koska lentokoneen tankkaamiseen tarvittiin vain lyhyt aika. Jätimme heille siunauksemme ja menimme takaisin koneeseen.”<sup>12</sup>

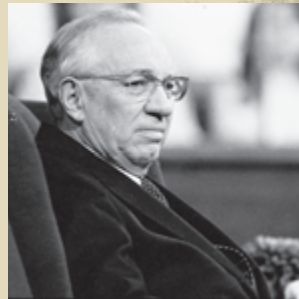
Toinen tyypillinen esimerkki presidentti Hinckleyn huolenpidosta yksilöä kohtaan tapahtui vuoden 2002 talviolympialaisten aikana, jotka pidettiin Salt Lake Cityssä Utahissa. Miltei joka päivä hän tapasi presidenttejä, suurlähettiläitä ja muita arvovaltaisia henkilöitä. Eräänä päivänä hieman ennen tapaamista Saksan presidentin kanssa hän kävi 13-vuotiaan nuoren naisen luona tämän syntymäpäivänä. ”[Hän] sairastaa aplastista anemiaa, hyvin vakavaa sairautta”, presidentti Hinckley kirjoitti. ”Meillä oli ihastuttava tapaaminen. – Sanoin hänelle, että muistaisimme häntä rukouksissamme.”<sup>13</sup>

Presidentti Hinckley tunsu erityistä rakkautta kirkon lapsia ja nuoria kohtaan, ja hekin tunsivat samoin häntä kohtaan. Kuultuaan hänen puhuvan Brasiliassa eräs nuori nainen sanoi: ”Tunsin voimakkaasti Jumalan Hengen. Kun presidentti Hinckley oli päättämässä puhettaan, hän sanoi meille: ’Voitte lähteä täältä, mennä kotiin ja unohtaa kaiken, mitä olen tänään täällä sanonut, mutta älkää koskaan unohtako, että minä rakastan teitä.’ En koskaan unohda noita sanoja.”<sup>14</sup>

Presidentti Hinckleyn vaimo Marjorie oli paitsi kumppani myös vaikuttava tekijä hänen huolenpidossaan yksilöitä kohtaan. Presidentti Hinckley kirjoitti: ”Kaikki, jotka hän tuntee, tuntuvat rakastavan häntä, koska hän on aidon

kiinnostunut ihmisistä. Hän välittää heidän ongelmistaan ja heidän tarpeistaan. Kuinka onnekas olenkaan, kun minulla on sellainen kumppani.”<sup>15</sup>

Kun Hinckleyjen viisi lasta olivat varttuneet aikuisiksi, Hinckley matkustivat tavallisesti yhdessä ja sisar Hinckley ilmaisi rakkautta eri puolilla maailmaa. Tavatessaan lähetyssaarnaajia hänellä oli usein tapana kotiin palattuaan yllättää



*Myötäpäivään ylhäältä: presidentti Hinckley tapaa jäseniä; vaimonsa Marjorien kanssa Hongkongissa Kiinassa; miehistelemässä yleiskonferenssin aikana.*

näiden vanhemmat puhelinsoitolla. Hänellä oli myös taitoa tavoittaa isoja kuulijakuntia. ”[Marge] osaa sanoa asiat niin, että ne miellyttävät ja auttavat ihmisiä”, presidentti Hinckley kirjoitti erään aluekonferenssin jälkeen. ”Me muut saarnaamme, kun hän vain yksinkertaisesti juttelee heidän kanssaan.”<sup>16</sup>

Presidentti Hinckleyn hautajaisissa toinen hänen neuvonantajistaan, presidentti Henry B. Eyring, esitti yhteenvedon joitakin presidentti Hinckleyn saavutuksista. Sitten hän huomautti, että kaikkia näitä saavutuksia yhdisti yksi seikka:

”Niiden oli aina määrä siunata yksilöitä mahdollisuuksilla. Hän ajatteli aina niitä, joilla oli vähäisimmät mahdollisuudet, tavallista ihmistä, joka kamppailee selviytyäkseen päivittäisen elämän vaikeuksista ja haasteesta elää Jeesuksen Kristuksen evankeliumin mukaan. Useammin

kuin kerran tehtyäni jonkin ehdotuksen hän naputti sormellaan rintaani ja kysyi: 'Hal, oletko pitänyt mielessä sen, joka on vaikeuksissa?'<sup>17</sup>

### Tulevaisuutta koskeva näkemys

Presidentti Hinckleyn optimismiin ja hänen keskittymiseensä yksilöihin liittyi hänen profeettallinen näkemyksensä



*Myötäpäivään ylhäältä: presidentti Hinckley Bostonin temppelin luona Massachusetsissa Yhdysvalloissa; tekemisissä tiedotusvälineiden kanssa; jäsenten kanssa Ghanassa.*



tulevaisuudesta. Syvällisimmin tuo näkemys koski temppeleitä. Temppeleitoimitukset, presidentti Hinckley tähdensi, ovat "ne kruunaavat siunaukset, jotka kirkolla on tarjottavana"<sup>18</sup>.

Kun hänestä tuli kirkon presidentti vuonna 1995, eri puolilla maailmaa oli 47 toiminnassa olevaa temppeleitä. Hänen johdolla kirkko enemmän kuin kaksinkertaisti tämän lukumäärän hieman yli viidessä vuodessa. Hänen temppeleitä koskeva näkemyksensä oli rohkea ja laaja-alainen, mutta koko päämääränä oli siunata yksilöitä yksitellen.

Innoitus tähän uuteen aikakauteen temppeleiden rakentamisessa tuli vuonna 1997, kun presidentti Hinckley meni Colonia Juáreziin Meksikoon juhlistamaan kirkon omistaman koulun satavuotista taivalta. Myöhemmin pitkän ja pölyisen ajomatkan aikana hän uppoutui mietteisiin.

"Tuli hiljaista", muisteli hänen sihteerinsä Don H. Staheli. "Ja sitten – sikäli kuin ymmärrän – ilmoitusta alkoi tulla. Hän oli ajatellut pienempiä temppeleitä aiemmin, mutta ei sillä tavalla kuin hän ajatteli niitä tällä kertaa."<sup>19</sup>

Myöhemmin presidentti Hinckley kuvaili prosessia: "Aloin kysellä itseltäni, mitä voitaisiin tehdä, jotta nämä ihmiset saisivat temppelin. – – Kun mietiskelin tätä, mieleeni tuli ajatus, että – – voimme rakentaa temppelin kaikki välttämättömät tilat verrattain pieneen rakennukseen. – – Hahmottelin suunnitelman. – – Koko kuva tuli mieleeni hyvin selkeänä. Uskon koko sydämeistäni, että se oli innoitusta, että se oli ilmoitus Herralta. Tulin kotiin ja puhuin asiasta neuvonantajieni kanssa, ja he hyväksyivät sen. Sitten esittelin sen kahdelletoista, ja he hyväksyivät sen."<sup>20</sup>

Neljä kuukautta myöhemmin yleiskonferenssissa presidentti Hinckley esitti historiallisen ilmoituksen siitä, että kirkko alkaisi rakentaa pienempiä temppeleitä alueille, joiden jäsenmäärä ei riitä perusteeksi isommalle temppelelle. "Me olemme päättäneet viedä temppelit ihmisten luo ja antaa heille kaikki mahdollisuudet niihin erittäin kallisarvoisiin siunauksiin, jotka tulevat temppeleipalvelusta", hän sanoi.<sup>21</sup>

Seuraavassa yleiskonferenssissa presidentti Hinckley esitti toisen historiallisen ilmoituksen sanomalla, että suunnitteilla oli saada 100 temppeleitä toimintaan vuoden 2000 loppuun mennessä. "Me edistymme milloinkaan ennen näkemättömässä mittakaavassa", hän sanoi.<sup>22</sup> Kun hän teki selkoa temppeleiden rakentamisen edistymisestä huhtikuussa 1999, hän käytti tuttua lausahdusta: "Tämä hanke on valtaisa ja siihen liittyy monia ongelmia, mutta vaikeuksista huolimatta asiat järjestyvät, ja luotan siihen, että saavutamme tavoitteemme."<sup>23</sup>

Lokakuussa 2000 presidentti Hinckley matkusti Bostoniin Massachusettsiin Yhdysvalloissa vihkimään kirkon 100. temppelin – yhden niistä 21 temppeleistä, jotka hän vihki sinä vuonna neljällä mantereella. Hänen elämänsä päättyessä oli valmiina ja toiminnassa 124 temppeleitä ja niiden lisäksi 13 temppeleitä joko oli rakenteilla tai niistä oli ilmoitettu.

Presidentti Hinckleyn näkemys tulevaisuudesta innosti häntä etsimään innoitusta muihin tapoihin siunata Jumalan lapsia. Hänen näkemänsä kärsimys ja köyhyys saivat hänet tuntemaan tuskaa, ja niinpä hänen johdolla kirkon humanitaarista työtä laajennettiin

merkittävästi pääasiassa niiden keskuudessa, jotka eivät ole kirkon jäseniä. Hän myös perusti jatkuvan koulutusrahaston auttamaan kirkon jäseniä köyhyydestä kärsivissä maissa. Tästä rahastosta he voisivat saada lainoja, joilla maksaa paremman työpaikan saamiseen tarvittava koulutus. Sen avulla he voisivat murtaa köyhyyden kahleet ja tulla omavaraisiksi. Vuoteen 2016 mennessä yli 80 000 ihmistä on saanut mahdollisuuden koulutukseen tämän rahaston tarjoamalla lainalla.

Julkaisussa *Kirkon presidenttien opetuksia: Gordon B. Hinckley* kerrotaan monia muitakin esimerkkejä presidentti Hinckleyn profeetalisesta näkemyksestä, kuten ”Perhe – julistus maailmalle” ja konferenssikeskuksen rakentaminen.

### ”Todistukseni”

Muutama päivä ennen 91. syntymäpäiväänsä presidentti Hinckley kirjoitti: ”Minun ei tarvitse enää istuttaa puita, mutta aion istuttaa niitä. Sellainen on luonteeni.”<sup>24</sup> Iästä riippumatta – olipa hän sitten nuori lähetyssaarnaaja tai 97 vuotta vanha profeetta – hänen luonteensa mukaista oli myös kylvää evankeliumin siemeniä ja istuttaa sen taimia ihmisten



sydämeen eri puolilla maailmaa. Hän palveli 20 vuotta kahdentoista apostolin koorumin jäsenenä. Sitten hän palveli 14 vuotta neuvonantajana ensimmäisessä presidenttikunnassa. Kun hänestä 84-vuotiaana tuli kirkon presidentti, hän johti kirkkoa miltei 13 dynaamisen kasvun vuotta.

Presidentti Hinckleyn elinikäisen palvelun ytimessä oli hänen todistuksensa Jeesuksesta Kristuksesta ja Hänen evankeliumistaan, joka palautettiin profeetta Joseph Smithin kautta. Yleiskonferenssipuheessaan, jonka otsikkona on ”Todistukseni”, hän lausui seuraavan todistuksen, puhuen osittain silmät kyynelissä:

”Kaikista niistä asioista, joista olen kiitollinen tänä aamuna, yksi kuitenkin kohoaa ylitse muiden. Se on elävä todistus Jeesuksesta Kristuksesta. – –

*Hän on minun Vapahtajani ja Lunastajani.* Antamalla henkensä, tuskissaan ja sanoin kuvaamattomasti kärsien, Hän ojentautui kohottaakseen minut ja jokaisen meistä sekä kaikki Jumalan pojat ja tyttäret kuolemaa seuraavasta iankaikkisen pimeyden syöveristä. – –

*Hän on minun Jumalani ja Kuninkaani.* Iankaikkisesta iankaikkiseen Hän tulee hallitsemaan ja johtamaan kuninkaiden Kuninkaana ja herrojen Herrana. Hänen herruudellaan ei tule olemaan loppua. Hänen kirkkaudelleen ei tule olemaan yötä. – –

Kiitollisin mielin, vähentymättömällä rakkaudella, todistan näistä asioista Hänen pyhässä nimessään.”<sup>25</sup> ■

### VIITTEET

- Gordon B. Hinckleyn päiväkirja, 22. maaliskuuta 1993.
- Gordon B. Hinckley, *Standing for Something: Ten Neglected Virtues That Will Heal Our Hearts and Homes*, 2000, s. 101.
- Kirkon presidenttien opetuksia: Gordon B. Hinckley*, 2016, s. 73.
- Ks. Jeffrey R. Holland, ”Presidentti Gordon B. Hinckley – kallionluja ja vuorenvahva”, *Valkeus*, kesäkuu 1995, erikoisliite, s. 5–6.
- Kirkon presidenttien opetuksia: Gordon B. Hinckley*, s. 351.
- Ks. ”Älä pelkää, vaan usko”, *Valkeus*, toukokuu 1996, s. 3.
- Teachings of Gordon B. Hinckley*, 1997, s. 412.
- Gordon B. Hinckleyn päiväkirja, 4. marraskuuta 1973.
- Kirkon presidenttien opetuksia: Gordon B. Hinckley*, s. 307–308.
- Gordon B. Hinckleyn päiväkirja, 22. toukokuuta 1996.
- Gordon B. Hinckleyn päiväkirja, 30. toukokuuta 1996.
- Gordon B. Hinckleyn päiväkirja, 1. kesäkuuta 1996.
- Gordon B. Hinckleyn päiväkirja, 22. helmikuuta 2002.
- Artikkelissa ”Profeetta puhui nuorille”, *In Memoriam: Presidentti Gordon B. Hinckley, 1910–2008, Liahona*, liite, huhtikuu 2008, s. 15.
- Gordon B. Hinckleyn päiväkirja, 23. marraskuuta 1974.
- Gordon B. Hinckleyn päiväkirja, 14. toukokuuta 1995.
- Henry B. Eyring, julkaisussa *Kirkon presidenttien opetuksia: Gordon B. Hinckley*, s. 209.
- Julkaisussa *Kirkon presidenttien opetuksia: Gordon B. Hinckley*, s. 323.
- Don H. Staheli, suullisen historian käsikirjoitus, 2012, s. 85, kirkon historian kirjasto.
- Gordon B. Hinckleyn päiväkirja, 6. maaliskuuta 1999. Tämä merkintä on yhteenveto hänen sanoistaan Meksikon Colonia Juárezin tempelin ensimmäisessä vihkimistilaisuudessa. Presidentti Hinckley oli pohtinut ajatusta pienistä tempeleistä yli 20 vuotta (ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Gordon B. Hinckley*, s. 35, 319–320).
- Gordon B. Hinckley, ”Ajatuksia tempeleistä, käännynnäisten kirkossa pysymisestä ja lähetystyöstä”, *Valkeus*, tammikuu 1998, s. 55.
- Kirkon presidenttien opetuksia: Gordon B. Hinckley*, s. 321.
- Gordon B. Hinckley, ”Työ etenee”, *Liahona*, heinäkuu 1999, s. 4.
- Gordon B. Hinckleyn päiväkirja, 18. kesäkuuta 2001.
- Kirkon presidenttien opetuksia: Gordon B. Hinckley*, s. 331, 333.





**Vanhin  
Christoffel  
Golden**

seitsemänkymmenen koorumista

# Rohkeita

## TODISTUKSESSAMME VAPAHTAJASTA

*Meitä jokaista kutsutaan toimimaan hetkinä, jotka ovat vaikeita mutta silti ratkaisevia. Nämä hetket määrittävät sen, keitä me olemme ja mitä meistä on tullut.*

**M**onia vuosia sitten nuorena miehenä minut värvättiin – tai kuten me kutsuimme sitä, ”kutsuttiin asepalvelukseen” – Etelä-Afrikan armeijaan. Minut määrättiin erääseen ryhmään sotilaita, jotka olivat hyviä miehiä mutta joiden puhe ja käytös oli karkeaa, kuten armeijassa palvelevilla miehillä joskus on.

Sellaisten vaikutteiden ympäröimänä huomasin, ettei aina ollut helppoa elää evankeliumin tasovaatimusten mukaisesti. Mutta asepalvelukseni alusta asti puolustin mielelläni uskonkäsityksiäni. Tein selväksi, että en osallistuisi käytökseen, jonka tiesin olevan väärin. Olen iloinen voidessani sanoa, että ryhmäni miehet – jotkut alkuun vastahakoisesti – oppivat kunnioittamaan tasovaatimuksiani.

Erään kerran armeijan koulutusleirillä muutamat meistä seisoivat leirinuotion ympärillä tähtitaivaan alla eräänä kauniina, pimeänä, pilvettömänä yönä. Jotkut ryhmäni miehistä joivat olutta, kun taas minä siemailin virvoitusjuomaa. Juttelu oli miellyttävää, ei mitään sopimatonta puhetta.

Siinä jutellessamme muutamia miehiä eräästä toisesta yksiköstä asteli meidän iloisen joukkomme luo. Yksi näistä miehistä kääntyi minuun päin ja huomatussaan virvoitusjuoman kädessään pilkkasi minua siitä, etten liittynyt miesten joukkoon juomaan olutta. Ennen kuin ehdin vastata, yksi ystävästäni yllätti minut nuhtelemalla miestä.

”Ehdotamme, että poistutte saman tien”, hän sanoi. ”Emme anna kenenkään puhua Chrisille tuolla tavalla! Itse asiassa hän on ainoa mies meidän keskuudessamme, joka elää kuin todellinen kristitty.”

Sen kuultuaan nuhdeltu mies poistui vaitonaisena ja nolona pimeään yöhön. Sillä hetkellä – vaikka olinkin vähän hämmentynyt odottamattomasta kohteliaisuudesta – olin hiljaa kiitollinen siitä, että olin päättänyt noudattaa Paavalin neuvoa näyttää hyvää esimerkkiä uskovista (ks. 1. Tim. 4:12).

Sinäkin kohtaat valintoja, varsinkin tässä vaiheessa elämääsi, kun henkesi on erityisen herkistynyt ja avoin niille suurenmoisille mahdollisuuksille, joita on edessäsi. Kysymys kuuluu: Mitä haluat kirjoittaa itsestäsi 5, 10 tai 20 vuoden kuluttua – tai jopa elämäsi päättyessä?

### **Mitä tarkoittaa se, että on rohkea?**

Yhdessä merkittävimmistä näyistä, mitä on tallennettu pyhiin kirjoituksiin, profeetta Joseph Smith kuvaili niiden olotilaa, jotka perivät selestisen valtakunnan sen jälkeen kun he ovat nousseet ylös kuolleista ja heidät on tuomittu. Tässä samassa Opin ja liittojen luvussa (luku 76) ilmoitetaan myös niiden olot ja olosuhteet, jotka eivät ole soveliaita selestiseen valtakuntaan vaan pääsevät todennäköisesti terrestriseen tai telestiseen valtakuntaan.

Kun ilmoituksessa puhutaan niistä, jotka perivät terrestriksen valtakunnan, siinä opetetaan meille, että he ”ovat maan kunniallisia ihmisiä, mutta jotka ihmisten viekkaus sokaisi – – [ja] jotka saavat [Jumalan kirkkaudesta] mutta eivät hänen täyteydestään” (OL 76:75–76). Sitten me opimme tämän hämmästyttävän periaatteen: ”Nämä ovat niitä, jotka *eivät ole rohkeita todistuksessa Jeesuksesta*; sen tähden he eivät saa meidän Jumalamme valtakunnan kruunua” (OL 76:79, kursivointi lisätty).

Kuvittelepa tätä hetken. Luopuisimmeko me selestisen valtakunnan kirkkaudesta ja kaikista sen syvällisistä ja ikuisista siunauksista vain sen vuoksi että emme ole olleet rohkeita todistuksessa Jeesuksesta täällä maan päällä lyhyessä koetustilassamme kuolevaisuudessa?

Mitä tarkoittaa se, että on rohkea todistuksessa Jeesuksesta? Herran apostoli nykyaikana on julistanut:

”Se on sitä, että olemme rohkeita ja urheita, käytämme kaiken voimamme, tarmomme ja kykymme sotiin maailmaa vastaan, kilpailemme uskon hyvän

kilpailun. – – Rohkeus vanhurskauden asiassa – tuo suuri kulmakivi – on kuuliaisuutta evankeliumin koko laille.

Rohkeus todistuksessa Jeesuksesta on sitä, että tulemme Kristuksen luokse ja tulemme täydelliseksi Hänessä; se on sitä, että kiellämme itseltämme kaiken jumalattomuuden ja rakastamme Jumalaa koko väkevyydestämme, mielestämme ja voimastamme (ks. Moroni 10:32).

Rohkeus todistuksessa Jeesuksesta on sitä, että uskomme Kristukseen ja Hänen evankeliumiinsa horjumattomalla vakaumuksella. Se tarkoittaa, että me tiedämme Herran työn maan päällä olevan totta ja jumalallista. – –

Rohkeus todistuksessa Jeesuksesta on sitä, että [ponnistelemme] eteenpäin lujina Kristuksessa, niin että [meillä] on täydellinen toivon kirkkaus ja rakkaus Jumalaa ja kaikkia ihmisiä kohtaan’. Se on sitä, että kestämmme ’loppuun asti’. (2. Nefi 31:20.) Se on sitä, että elämme uskontomme mukaan, teemme sitä mitä saarnaamme, pidämme käskyt. Se on puhtaan jumalanpalveluksen ilmenemistä ihmisten elämässä; se on sitä, että huolehdimme ’orvoista ja leskistä, kun he ovat ahdingossa’, ja varjelemme itseämme ’niin, ettei maailma saastuta’ (Jaak. 1:27).

Rohkeus todistuksessa Jeesuksesta on sitä, että hillitsemme intohimomme, hallitsemme halujamme ja nousemme lihallisen ja pahan yläpuolelle. Se on sitä, että voitamme maailman samoin kuin Hän, joka on esikuvamme ja joka itse oli rohkein kaikista Isämme lapsista. Se on sitä, että olemme siveellisesti puhtaita, maksamme kymmenyksemme ja uhrimme, pyhitämme lepopäivän, rukoilemme täysin vilpittömin sydämin, uhraamme alttarille kaiken, jos meitä siihen kutsutaan.

Rohkeus todistuksessa Jeesuksesta on sitä, että asetumme kaikessa Herran puolelle. Se on sitä, että äänestämme kuten Hän äänestäisi. Se on sitä, että ajattelemme mitä Hän ajattelee, uskomme mitä Hän uskoo, sanomme mitä Hän sanoisi ja teemme mitä Hän tekisi samassa tilanteessa. Se on sitä, että meillä on Kristuksen mieli ja että olemme yhtä Hänen kanssaan niin kuin Hän on yhtä Isänsä kanssa.”<sup>1</sup>

Tässä kohtaa on tarpeen lisätä jotakin, mitä Vapahtajamme, Herra Jeesus Kristus, opetti maanpäällisen palvelutyönsä aikana kuolevaisuudessa:





”Älkää luulko, että minä olen tullut tuomaan maan päälle rauhaa. En minä ole tullut tuomaan rauhaa, vaan miekan.

Minä olen tullut nostamaan pojan isäänsä, tyttären äitiään ja miniän anoppiaan vastaan.

Viholliset ovat oman talon väkeä.

Joka rakastaa isäänsä tai äitiänsä enemmän kuin minua, ei kelpaa minulle, eikä se, joka rakastaa poikaansa tai tyttärensä enemmän kuin minua, kelpaa minulle.

Joka ei ota ristiään ja seuraa minua, se ei kelpaa minulle.

Joka varjelee elämäänsä, kadottaa sen, mutta joka elämänsä minun tähteni kadottaa, on sen löytävä.” (Matt. 10:34–39.)

Meidän tarkoituksemme kuolevaisuudessa ei ole enempää eikä vähempää kuin valmistautua elämään jälleen keran rakkaan taivaallisen Isämme luona tasavertaisina perijöinä Jeesuksen Kristuksen kanssa. Tämä loistava olemassaolo iankaikkisina perheinä yhdessä puolisoimme, lastemme

ja sukulaistemme kanssa on mahdollinen jokaiselle, vaikka jotkut kokevatkin nämä siunaukset vasta jossakin vaiheessa kuolevaisuuden verhon tuolla puolen.

Tällaiset siunaukset edellyttävät, että otamme ristimme ja pysymme loppuun asti rohkeina todistaessamme Herrastamme ja Vapahtajastamme sekä palvellessamme Häntä.

### **Valmistaudu toimimaan**

Tie, jota meitä jokaista vaaditaan kulkemaan, on täynnä lukemattomia mahdollisuuksia ja lukuisia haasteita. Meidän täytyy joka päivä tehdä monia valintoja – jotkin pieniä ja näennäisen vähäpätöisiä, toiset vaikutuksiltaan syvällisiä ja pysyviä.

On raaka tosiasia, että meitä jokaista kutsutaan toimimaan hetkinä, jotka ovat vaikeita mutta silti ratkaisevia. Nämä hetket määrittävät sen, keitä me olemme ja mitä meistä on tullut.



Ne tulevat usein silloin, kun on hankalaa ja epäsuosittua toimia vanhurskaasti ja rohkeasti. Elämäsi tarinaa kirjoittaessasi huomaat, että ratkaisevimmat hetket, mitä koskaan kohtaat, ilmaantuvat silloin kun olet puolustamassa yksin.

Kerron tässä tapauksen siitä, millaista on olla yksin ja puolustaa rohkeasti suuren vastustuksen keskellä. Jossakin vaiheessa vuoden 1838 marraskuuta profeetta Joseph Smith ja muita, muun muassa vanhin Parley P. Pratt (1807–1857), olivat kahleissa ja vangittuina Richmondissa Missourissa Yhdysvalloissa.

Vanhin Pratt kirjoittaa seuraavasta tapauksesta heidän vankeutensa aikana:

”Eräänä noista rasittavista öistä olimme maanneet ollen nukkuvina, kunnes keskiyön hetki oli ohitettu, ja korviamme ja sydäntämme särki kuunneltuamme tuntikauksia vartijoidemme ruokottomuuksia, kauheita kirouksia, hirvittävää jumalanpilkkua ja saastaista kielenkäyttöä eversti Pricen johdolla, kun he kertoilivat toisilleen rosvoilusta,

murhista, ryöstöistä jne., joita he olivat tehneet *'mormonien'* keskuudessa ollessaan Far Westissa [Missourissa] ja sen tienoilla. He jopa kerskuivat häpäisseensä väkivalloin vaimoja, tyttäriä ja neitsyitä sekä ampuneensa tai murskanneensa miesten, naisten ja lasten aivot.

Olin kuunnellut tätä, kunnes olin kerrassaan inhon, kauhun ja järkytyksen vallassa ja niin täynnä oikeutettua suuttumusta, että saatoin tuskin pidättäytyä nousemasta jaloilleni nuhtelevaan vartijoita. En kuitenkaan sanonut mitään Josephille enkä muillekaan, vaan makasin Josephin vieressä ja tiesin hänen olevan valveilla. Yhtäkkiä hän nousi ylös ja lausui ukkosen äänellä tai kuin karjuva leijona, sikäli kuin saatan muistaa, seuraavat sanat:

’VAIETKAA, te hornan kuilun pahat henget! Jeesuksen Kristuksen nimessä minä nuhtelen teitä ja käsken teidän olla ääneti. En aio enää hetkeäkään kuunnella tuollaista kielenkäyttöä. Lopettakaa tuollainen puhe, tai te kuolette tai minä kuolen SILMÄNRÄPÄYKSESSÄ!’

Hän vaikei. Hän seiso i suorana pelotavassa majesteettisuudessaan. Kahlittuna ja aseettomana; tynenä, hillittynä ja arvokkaana ikään kuin enkeli hän katseli pelosta vapisevia vartijoita, jotka olivat laskeneet aseensa tai pudottaneet ne maahan ja joiden polvet löivät loukkua ja jotka lyyhistyneinä yhteen nurkkaukseen tai kyyristellen hänen jaloissaan pyytelivät häneltä anteeksi ja pysyivät sen jälkeen vaiti vahdinvaihtoon asti.”<sup>2</sup>

Rohkeus, jota profeetta Joseph Smith osoitti, ei ole varattu profeetoille tai vanhemmille kirkon jäsenille. Eräs tapaus presidentti Joseph F. Smithin (1838–1918) elämässä vahvistaa sen. Syksyllä 1857, ollessaan palaamassa lähetystyöstään Havaijissa Yhdysvalloissa, 19-vuotias Joseph F. liittyi vankkurikaravaanin matkaan Kaliforniassa Yhdysvalloissa. Se oli pyhille vaarallista aikaa. Johnstonin armeija oli marssimassa kohti Utahia, ja monet olivat katkeria kirkkoa kohtaan.

Eräänä iltana vankkurikaravaanin leiriin ratsasti joukko hulinoitsijoita kiroillen ja uhaten vahingoittaa jokaista löytämäänsä mormonia. Useimmat ihmiset vankkurikaravaanissa piiloutuivat pensaikkoon, mutta Joseph F. ajatteli itsekseen: ”Menenkö minäkin pakoon noita miehiä? Miksi minun pitäisi pelätä heitä?”

Tämä ajatus mielessään hän käveli yhden tunkeilijan luo, joka revolveri kädessään tivasi: ”Oletko sinä mormoni?”

Joseph F. vastasi: ”Kyllä, herraseni; täysiverinen, pesunkestävä sellainen.”

Sen kuultuaan hulinoitsija tarttui häntä kädestä ja sanoi: ”Vai niin, sinähän olet – paras mies, mitä olen koskaan tavannut! Paiskataanpas kättä, nuori mies. Olen iloinen nähdessäni miehen, joka ei pelkää vakauksensa vuoksi.”<sup>3</sup>

Sinulla on nyt edessäsi joitakin elämäsi merkittävimpiä hetkiä! Kirjoitat nyt ja tulevaisuudessa hetki hetkeltä ja päivä päivältä omaa henkilöhistoriaasi. Tulee hetkiä, jolloin sinun tulee toimia, kun taas toisissa

tilanteissa pidättäydyt viisaasti toimimasta. Mahdollisuuksia on runsaasti, päätöksiä tulee tehdä ja haasteita täytyy kohdata!

Muista aina, että taivaallisen Isämme suuressa onnensuunnitelmassa et ole koskaan yksin! Monet tässä elämässä ja vielä useammat kuolevaisuuden verhon tuolla puolen – myös juuri tänä päivänä – ajavat sinun asiaasi Herran edessä. Sinulle on annettu suuri voima niiden toimitusten välityksellä, joita olet saanut, ja niiden liittojen kautta, joita olet solminut. Ennen kaikkea sinun rakas taivaallinen Isäsi ja Hänen Poikansa – meidän Vapahtajamme Jeesus Kristus, meidän Puolustajamme – ovat aina läsnä auttamassa sinua läpi elämän. Kuolevaisuudessa suorittamansa palvelutyön aikana Vapahtaja esitti syvästi vaikuttaneessa opetuksessa kutsun jokaiselle elävälle sielulle ja siten meistä jokaiselle:

”Tulkaa minun luokseni, kaikki te työn ja kuormien uuvuttamat. Minä annan teille levon.

Ottakaa minun ikeeni harteillenne ja katsokaa minua: minä olen sydämeltäni lempeä ja nöyrä. Näin teidän sielunne löytää levon.

Minun ikeeni on hyvä kantaa ja minun kuormani on kevyt.” (Matt. 11:28–30.)

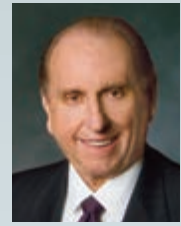
Minä lisään vakaan todistukseni iankaikkisen taivaallisen Isämme ja Hänen Poikansa, Herran Jeesuksen Kristuksen, elävästä todellisuudesta. Todistan myös, että Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko on kaikin mahdollisin tavoin Herran palauttama kirkko ja Jumalan valtakunta maan päällä.

Toivon, että minä ja ne, joilla on tämä sama todistus, pysymme aina rohkeina tässä suuressa asiassa. ■

*LDS Business Collegessa 17. kesäkuuta 2014 pidetyistä puheesta ”Being Valiant” [Ole rohkea]. Koko puheen teksti englanniksi on osoitteessa ldsbc.edu.*

#### VIITTEET

1. Ks. Bruce R. McConkie, ”Olkaa väkeviä uskon kilvoituksessa”, *Välkeus*, toukokuu 1975, s. 39–40.
2. *Autobiography of Parley Parker Pratt*, toim. Parley P. Pratt jr., 1938, s. 210–211.
3. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph F. Smith*, 1999, s. 104.



#### PUOLUSTAKAA SITÄ, MIHIN USKOTTE

”Olkamme aina rohkeita ja valmistautuneita puolustamaan sitä, mihin me uskomme, ja jos meidän täytyy tehdä se yksin, tehkäämme se rohkeasti, sen voiman vahvistamina, että todellisuudessa emme ole koskaan yksin, kun seisomme taivaallisen Isämme rinnalla.”

Presidentti Thomas S. Monson, ”Uskalla seistä yksin”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 67.



**Vanhin Gary E. Stevenson**

kahdentoista apostolin koorumista

# KAIKELLA MUULLA HANKKIMALLASI HANKI ymmärrystä

*Te saatte todellista ymmärrystä, kun käsitätte tutkimisen ja rukouksen keskinäisen riippuvuuden, kun pysytte oppiesanne ja elantoa ansaitessanne sitoutuneina palvelemaan ja kun luotatte ja turvaatte Herraan Jeesukseen Kristukseen.*

Suuri osa elämästäni yliopisto-opiskelijana pyöri kirjaston ympärillä. Aina astuessani sisään minua tervehti sisäänkäynnin yllä oleva kyltti, jossa luki: ”Ja kaikella muulla hankkimallasi hanki ymmärrystä” (Sananl. 4:7, vuoden 1933 suomennos).

Me kaikki tiedämme, että toistamista seuraa muistaminen. Sen vuoksi tämä Sananlaskujen kirjan kohta on painunut lähtemättömästi mieleeni, koska luin sen joka kerta kun menin kirjastoon neljä vuotta kestäneiden kandidaattiopintojeni aikana.

Esitän saman kehotuksen teille jokaiselle: ”Ja kaikella muulla hankkimallasi hanki ymmärrystä.” Kehotan teitä myös miettimään tämän pyhien kirjoitusten kohdan merkitystä ja sitä, kuinka se voisi hyödyttää teitä. Olen itse tehnyt niin. Olen käännellyt sitä mielesäni kerta toisensa jälkeen, ja tulkintani sen merkityksestä on kehittynyt merkittävästi. Ehkäpä te voitte hyötyä havainnoistani.

## **Ymmärtäväinen sydän**

Kun nuorena lähetyssaarnaajana Japanissa kamppailin opetellessani vaikeaa kieltä, kuulin joitakin sanoja varhain ja usein. Niitä

olivat kaksi tervehdystä kuten *ohayo gozaimasu* (hyvää huomenta) tai *konnichiwa* (hyvää iltapäivää). Yksi oli *wakarimasen*, joka tarkoittaa ’En ymmärrä’. Tämä sana yhdistettynä käsien levittelyyn tuntuu olevan japanilaisten suosima vastaus nuorille lähetyssaarnaajille, kun nämä yrittävät aloittaa keskustelua.

Kun alussa pohdiskelin lausuman ”ja kaikella muulla hankkimallasi hanki ymmärrystä” merkitystä, ajattelin *ymmärrystä* enemmänkin tämän kaltaisen käsityksen pohjalta: mitä saattaisin kuulla korvillani ja ymmärtää mielessäni. Ajattelin japaninkielistä sanaa *wakarimasen*. Ymmärräkö vai enkö ymmärrä?

Kun olen tutkinut ja havainnoinut sanan *ymmärrys* käyttöä pyhissä kirjoituksissa sekä elävien profettojen sanoissa, olen kuitenkin oppinut käsittämään sen syvemmän merkityksen. Miettikääpä näitä kahdentoista apostolin koorumin jäsenen, vanhin Robert D. Halesin sanoja, jotka hän lausui ollessaan kirkon johtava piispa:

”Ensin me aloitamme älystä, joka meillä on syntyessämme. Me lisäämme älyymme

Planet Nine?

silver  
47

**Ag**

107.868

gold  
79

**Au**

196.967

aurum



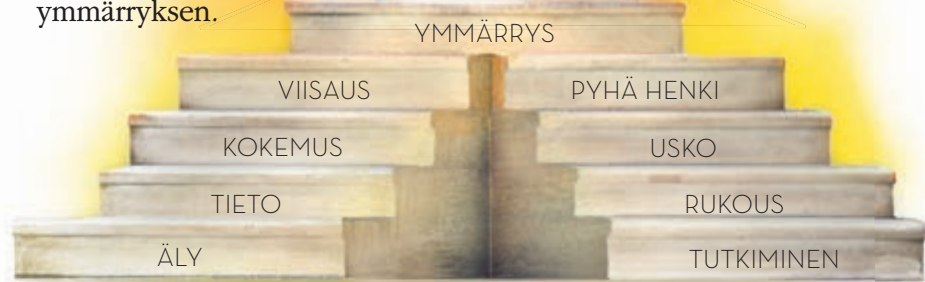


## LUOTTAKAA HERRAAN JA HÄNEN SANAANSA

”Se, että näyttää hyvää esimerkkiä uskossa, tarkoittaa sitä, että luotamme Herraan ja Hänen sanaansa. Se tarkoittaa sitä, että meillä on uskonkäsityksiä, jotka ohjaavat ajatusiamme ja tekojamme, ja että me ravitsemme niitä. Meidän uskomme Herraan Jeesukseen Kristukseen ja taivaalliseen Isäämme vaikuttaa kaikkeen, mitä teemme. Kestävästä uskosta tulee elämämme ankkuri keskellä levotonta aikaamme, oman tunnon taisteluita ja päivittäisen elämän kuohuntaa.”

Presidentti Thomas S. Monson,  
”Olkaa esimerkkinä ja valona”,  
*Liahona*, marraskuu 2015, s. 87.

*Me lisäämme älyymme tietoa, kokemusta, viisautta ja Pyhän Hengen avun rukouksen kautta. Vasta silloin me saavutamme sydämessämme ymmärryksen.*



tietoa, kun etsimme vastauksia, tutkimme ja opiskelemme. Me lisäämme tietoomme kokemusta, jonka tulisi johtaa meidät tietyn tasoiseen viisauteen. Me lisäämme viisauteemme Pyhän Hengen avun uskon rukousten kautta pyytäen hengellistä johdatusta ja voimaa. Silloin – ja vasta silloin – me saavutamme sydämessämme *ymmärryksen*, joka saa meidät tekemään oikein seurauksista riippumatta (ks. *MAP-lauluja*, 158). *Ymmärtäväisen* sydämen tuntemukset antavat meille suloisen varmuuden siitä, että me paitsi tiedämme, mikä on oikein, myös teemme oikein, olivatpa olosuhteet mitkä tahansa. *Ymmärrys* sydämessämme tulee tutkimisen ja rukouksen läheisestä keskinäisestä riippuvuudesta.”<sup>1</sup>

Miettikääpä uudelleen: ”Ja kaikella muulla hankkimallasi hanki ymmärrystä.” Tässä asiayhteydessä ymmärrys seuraa älyä, tietoa, kokemusta, viisautta ja Pyhän Hengen kehoituksia – jotka kaikki johtavat meidät tietämään, mikä on oikein, ja tekemään oikein.

Useimmat teistä ovat lähestymässä ratkaisevaa risteyskohtaa elämässänne tai ovat jo tulleet siihen. Vuosi vuodelta teistä on tulossa entistä riippumattomampia ja te siirrytte elämässänne yhä syvemmälle siihen ”ja kaikella

muulla hankkimallasi” -vaiheeseen. Mitä te sitten aiotte hankkia? Saatatte hankkia puolison, oman perheen, työpaikan, muutamia asioita mainitakseni.

Onnistuaksemme näissä hyvin tärkeissä asioissa, joita ”hankimme”, meidän täytyy myös saada ”ymmärrystä”, kuten pyhissä kirjoituksissa opetetaan. Tämä ymmärrys tulee tutkimisen ja rukouksen keskinäisestä riippuvuudesta. Toisin sanoen, meidän täytyy luottaa ja turvautua Herraan Jeesukseen Kristukseen. Alma kuvaili tätä, kun hän vertasi sanaa siemeneseen. Kuten hän sanoi, ”se alkaa valaista *ymmärrystäni*, niin, se alkaa olla minusta ihana” (Alma 32:28, kursivointi lisätty).

Presidentti Thomas S. Monson lainaa usein erästä Sananlaskujen jaetta, joka lisää vielä yhden ulottuvuuden tähän ymmärrykseen: ”Älä jätä elämäsi oman ymmärryksesi varaan, vaan turvaa koko sydämestäsi Herraan” (Sananl. 3:5).<sup>2</sup>

Kun me luotamme ja turvaudumme Herraan, me saamme Häneltä sydämeemme suuremman määrän ymmärrystä.

### ”Herran käsi on meidän päällämme”

Saanan tarjota erään esimerkin voimakkaasta naisesta, jolla oli tärkeä rooli

palautuksessa, joka luotti Herraan ja joka ei jättänyt elämänsä oman ymmärryksensä varaan.

Pian sen jälkeen kun kirkko oli perustettu Palmyrassa New Yorkin osavaltiossa, Joseph Smithin äiti Lucy Mack Smith jäi suuren pyhien joukon mukana Waterlooohon New Yorkin osavaltiossa, samaan aikaan kun hänen miehensä Joseph vanhempi sekä jotkut heidän pojistaan, kuten Joseph nuorempi, lähtivät ennen häntä Kirtlandiin Ohioon. Lucyn vastuuna oli tuoda tämä joukko Ohioon, kunhan hän saisi sanan pojaltaan, profeetalta.

Sana tuotiin varhain keväällä 1831. Joidenkin veljien avulla Lucy alkoi siirtää joukkoa New Yorkin osavaltiossa Buffaloon aikeenaan matkustaa laivalla Eriejärven kautta Ohioon. Lucy sanoi: ”Kun veljet olivat sitä mieltä, että kevät oli riittävän pitkällä, jotta voisimme matkustaa vesitse, me kaikki aloimme valmistella siirtymistämme Kirtlandiin. Vuokrasimme aluksen – –; ja – – meitä oli kahdeksan- kymmentä sielua.”

Kun he sitten olivat päässeet Erien kanavaan ja aloitaneet matkan kohti Buffaloa, hän sanoi: ”Sitten kutsuin veljet ja sisaret yhteen ja muistutin heille, että teimme matkaa Herran käskystä aivan kuten isä Lehi teki, kun hän lähti Jerusalemissa; ja jos olisimme uskollisia, meillä olisi yhtä hyvät syyt odottaa Jumalan siunauksia. Sitten halusin heidän olevan vakavia ja kohottavan sydämensä Jumalan puoleen alati rukouksessa, jotta voisimme menestyä.”

Suunnilleen puolimatassa Waterlooosta Buffaloon kulku kanavaa pitkin kävi mahdottomaksi. Näiden 80 pyhän olot olivat tukalat, ja miltei heti alkoi kuulua nurinaa. Herraan luottaen Lucyn oli yhdistettävä heidän uskonsa. Hän sanoi heille: ”Ei, ei, – – te ette nälkiinny, veljet, ettekä mitään sen kaltaista. Olkaa vain kärsivällisiä ja lakatkaa nurisemasta. Minulla ei ole epäilystäkään siitä, että Herran käsi on meidän päällämme.”

Kun he saapuivat Buffaloon viidentenä päivänä Waterlooosta lähdön jälkeen, Eriejärven puoleinen satama oli jäässä. He ostivat liput laivaan, jota ohjasi kapteeni Blake – mies, joka tunsi Lucy Smithin ja tämän perheen.


Parin päivän kuluttua, vaikka olot laivalla eivät olleet suotuisat siihen, että he kaikki jäisivät sinne odottamaan lähtöilmoitusta, Lucy kirjoitti: ”Kapteeni Blake pyysi

matkustajia jäämään alukseen, koska hän halusi siitä alkaen olla valmiina lähtemään hetken varoitusajalla. Samaan aikaan hän lähetti yhden miehen mittaamaan jään paksuutta, ja palatessaan tämä ilmoitti, että jäätä oli kertynyt kuuden metrin korkuiseksi kasaksi ja että hänen mielestään me pysyisimme satamassa vielä ainakin kaksi viikkoa.”

Tämä oli musertava uutinen pyhien joukolle. Ruokatarvikkeet olivat vähissä, ja olot olivat vaikeat. Lucy Mack Smith kirjoitti myös kehotuksensa pyhille: ”Te julistatte luottavanne Jumalaan. Kuinka siis voitte tuntea halua nurista ja valittaa tuolla tavoin! Te olette jopa kohtuuttomampia kuin israelilaiset olivat, sillä täällä sisareni haittailevat keinutuolejaan ja veljet, joilta odotin lujuuksia ja tarmoa, julistavat, että he uskovat ehdottomasti kuolevansa nälkään ennen kuin pääsevät matkansa määränpäähän. Ja miksi näin? Onko joku teistä kärsinyt puutetta? – – Missä on teidän uskonne? Missä on teidän luottamuksenne Jumalaan? Ettekö pysty käsittämään, että kaikki syntyi Hänen kauttaan ja että Hän hallitsee omien kättensä tekoja? Ja olettaen, että kaikki pyhät täällä kohottaisivat sydämensä rukouksessa Jumalan puoleen, jotta meille avautuisi keino, niin kuinka helppoa Hänen olisikaan saada jää murtumaan, jotta me voisimme hetkessä päästä matkaan!”

Huomatkaapa tässä kohtaa äiti Smithin suuri usko – kuinka hän päätti luottaa Herraan ja kuinka hän pyysi, että pyhät hänen kanssaan eivät jättäisi elämänsä oman ymmärryksensä varaan:

”No niin, veljet ja sisaret, jos te kaikki kohotatte toiveenne taivasta kohti, että jää rikkoutuisi ja me pääsisimme vapaasti lähtemään, niin yhtä varmasti kuin Herra elää, niin tulee tapahtumaan.’ Sillä hetkellä kuului ääni kuin ukkonen olisi jyrähtänyt. Kapteeni huusi: ’Jokainen mies paikalleen.’ Jää murtui ja jätti juuri ja juuri laivan mentävän väylän, joka oli niin kapea, että kun laiva kulki sitä pitkään, niin siipirattaiden lapoja iskeytyi räsähtäen irti, mikä yhdistettynä kapteenin käskyhuutoon, merimiesten käheäänisiin vastauksiin, jään ryminään sekä katselijoiden huutoihin ja kohinaan sai aikaan todella kauhean näyn. Olimme tuskin päässeet väylän läpi, kun jää sulkeutui jälleen, ja Colesvillen veljet jäivät Buffaloon eivätkä pystyneet seuraamaan meitä.



*Kehotettuaan satamaan jää-  
neitä veljiään ja sisariaan  
lopettamaan nurisemisen ja  
kohottamaan toiveensa tai-  
vasta kohti Lucy Mack Smith  
sanoi: "Jää murtui ja jätti  
juuri ja juuri laivan mentä-  
vän väylän." Heti kun pyhien  
laiva oli kulkenut ohi, jää  
sulkeutui jälleen.*



Kun olimme lähdössä satamasta, yksi sivustakatsoja huudahti: 'Siellä menee "mormonien" joukko! Tuo alus on yli parikymmentä senttiä syvemmällä vedessä kuin se on koskaan ollut, ja sanokaa minun sanoneen, että se kyllä uppoaa – mikään ei ole sen varmempaa.' Itse asiassa ihmiset olivat niin varmoja, että he menivät suoraan [uutis]toimistoon ja saivat lehden julkaisemaan tiedon siitä, että me upposimme, niin että kun saavuimme Fairportiin, luimme lehdistä uutisen omasta kuolemastamme."<sup>3</sup>

### "Älä jätä elämäsi oman ymmärryksesi varaan"

"Ja kaikella muulla hankkimallasi hanki ymmärrystä" eli toisin sanoen "Älä jätä elämäsi oman ymmärryksesi varaan, vaan turvaa koko sydämeäsi Herraan" (Sananl. 3:5).

Olen itse huomannut, millaista sydämen murhetta ja henkilökohtaista vahinkoa koituu niille, jotka keskittyvät maalliseen "hankkimiseen" eivätkä Herran antamaan "ymmärrykseen". Näyttää siltä, että niille, jotka turvautuvat omaan ymmärrykseensä tai luottavat lihan käsivarteen, kehittyä todennäköisemmin suhteeton kiinnostus tai pakkomielle aineellisen omaisuuden, kunnian, vallan ja aseman hankkimiseen. Mutta se, että säilyttää "hankkimisen" sopusoinnussa pyhien kirjoitusten ohjaaman "ymmärryksen" kanssa, hillitsee ajallisia haluja. Se antaa toimillenne oikean asiayhteyden yhteiskunnan ja Herran valtakunnan aikaansaavina jäseninä.

Kun olin nuori opiskelija täynnä suuria toiveita, muistan kuulleeni erään kunnioitetun ja menestyksekkään opastajan ehdottaneen, että hallitsimme kunnianhimoa asianmukaisesti noudattamalla tätä järjestystä: "Opi, ansaitse, palvele." Presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008) opetti mallin, joka ohjaa luottamaan Herraan ja turvautumaan ennemmin Häneen kuin itseemme. Hän sanoi: "Meillä jokaisella on nelitahoinen vastuu. Ensiksi, meillä on vastuu perhettämme kohtaan. Toiseksi, meillä on vastuu työnantajamme kohtaan. Kolmanneksi, meillä on vastuu Herran työtä kohtaan. Neljänneksi, meillä on vastuu itseämme kohtaan."

Elämässämme täytyy olla tasapaino. Presidentti Hinckley esitti, että täytämme tämän nelitahoisesta vastuun pitämällä perherukoukset ja perheillat, tutkimalla perheen kanssa

pyhiä kirjoituksia, olemalla rehellisiä ja uskollisia työnantajallemme, täyttämällä kirkon tehtävämme, tutkimalla pyhiä kirjoituksia itseksemme, lepäämällä, virkistymällä ja harrastamalla liikuntaa.<sup>4</sup>

Amerikkalainen filosofi ja runoilija Ralph Waldo Emerson sanoi: "Tämä aika, kuten kaikki ajat, on erittäin hyvä, jos vain tiedämme, mitä tehdä sillä."<sup>5</sup>

Onneksi myöhempien aikojen pyhien ei tarvitse koskaan etsiä kovinkaan kaukaa tietääkseen, mitä tehdä. Kun teillä on tieto rakastavasta taivaallisesta Isästä ja suuresta onnensuunnitelmasta, teidän peräsimmenne on syvällä vedessä. Laskekaa myös aironne syvään veteen ja soutakaa lujaa ja tasaisesti.

Eräessä yleiskonferenssipuheessa presidentti Monson lainasi Sananlaskuja, kuten hän oli tehnyt ennenkin: "Älä jätä elämäsi oman ymmärryksesi varaan, vaan turvaa koko sydämeäsi Herraan. Missä kuljetkin, pidä hänet mielessäsi, hän viitoittaa sinulle oikean tien." Sitten hän sanoi: "Se on ollut elämäni tarina."<sup>6</sup> Miten suurenmoinen elämä, jota pitää mallina.

Minulla on suuria odotuksia teidän kunkin suhteen, kuten on Isällä ja Pojallakin. Päätän siihen, mistä aloitin – kehotukseen, joka on Sananlaskuissa: "Ja kaikella muulla hankkimallasi hanki ymmärrystä."

Hankkikaa todellista ymmärrystä. Sitä te saatte, kun käsitätte tutkimisen ja rukouksen keskinäisen riippuvuuden, kun pysytte oppiessanne ja elantoa ansaitessanne sitoutuneina palvelemaan ja kun ette jätä elämäänne oman ymmärryksenne varaan, vaan luotatte ja turvaatte Herraan. ■

*Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuudessa 14. tammikuuta 2015 pidetystä puheesta "Lean Not unto Thine Own Understanding" [Älä jätä elämäsi oman ymmärryksesi varaan]. Koko puheen teksti englanniksi on osoitteessa [speeches.byu.edu](http://speeches.byu.edu).*

#### VIITTEET

1. Ks. Robert D. Hales, "Vanhurskaat valinnat", *Valkeus*, tammikuu 1989, s. 8, kursivointi lisätty.
2. Ks. esim. Thomas S. Monson, "Päätössanat", *Liahona*, toukokuu 2010, s. 112.
3. Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith by His Mother, Lucy Mack Smith*, 1979, ks. s. 195–199, 202–205, kursivointi lisätty.
4. Ks. Gordon B. Hinckley, "Iloa palvelemisen etuoikeudesta", *Maailmanlaajuinen johtajien koulutuskokous*, 21. kesäkuuta 2003, s. 22–23.
5. Ralph Waldo Emerson, julkaisussa "The American Scholar", Cambridgen yliopistossa 31. elokuuta 1837 pidetty puhe.
6. Thomas S. Monson, "Päätössanat", s. 112, lainaten kohtaa Sananl. 3:5–6.

## KUNNIOITA NAISIA – OLIVATPA HE MINKÄ IKÄISIÄ TAHANSA

Minut kutsuttiin opettamaan Aaronin pappeuden nuoria miehiä seurakunnassani, ja eräänä sunnuntaina aiheena oli naisten kunnioittaminen. Oppiaiheen aikana keskustelimme siitä, että kunnioitusta tulee osoittaa jokaista naista kohtaan – lapsesta aikuiseen – kuten Aaronin pappeuden oppikirjassa sanotaan.

Gabriel (nimi on muutettu), yksi luokan nuorista miehistä, sanoi, että hänelle nainen on naispuolinen henkilö, joka on kyllin vanha olemaan hänen äitinsä, ja että kaikkien sitä nuorempien naispuolisten henkilöiden tulisi kunnioittaa häntä, koska hän on mies. Kukaan muu luokassa ei ollut samaa mieltä hänen kanssaan, mitä hänen oli vaikea uskoa.

Jatkoimme keskustelua siitä, millä tavoin voi osoittaa kunnioitusta naisille, ja kerroin heille, että yksi asia, jota itse teen, on se, että kun nainen astuu sisään julkisiin kulkuneuvoihin, luovutan paikkani, vaikka se

Linja-autoon nousi eräs vanhempi nainen, ja nousin tarjoamaan hänelle paikkaani.

tarkoittaisi 30–40 minuutin seisomista ennen määränpäähäni saapumista. Sanoin heille, että miesten pitäisi seisoa ja antaa naisten saada heidän paikkansa. Oppiaihe vaivasi silti Gabrielia.

Kaksi päivää myöhemmin nousin linja-autoon ja istuuduin sen etuosaan. Kaikki paikat olivat varattuja, kun eräs mies ja hänen pieni tyttärensä nousivat linja-autoon ja kävelivät takaosaan. Pian sen jälkeen linja-autoon nousi eräs vanhempi nainen, ja nousin tarjoamaan hänelle paikkaani.

Takanani oleva mies taputti minua olalle, osoitti linja-auton takaosaan ja sanoi, että eräs nuori mies oli pyytänyt häntä kiinnittämään huomioni. Kävelin takaosaan katsomaan, kuka tämä nuori mies oli. Jokainen lähellä oleva hymyili, koska tämä nuori mies oli juuri antanut paikkansa sille miehelle ja hänen nelivuotiaalle tyttärelleen, jotka olivat nousseet linja-autoon aikaisemmin. Nuori mies oli pappeusluokkaani kuuluva Gabriel, jota aihe naisten kunnioittamisesta oli vaivannut.

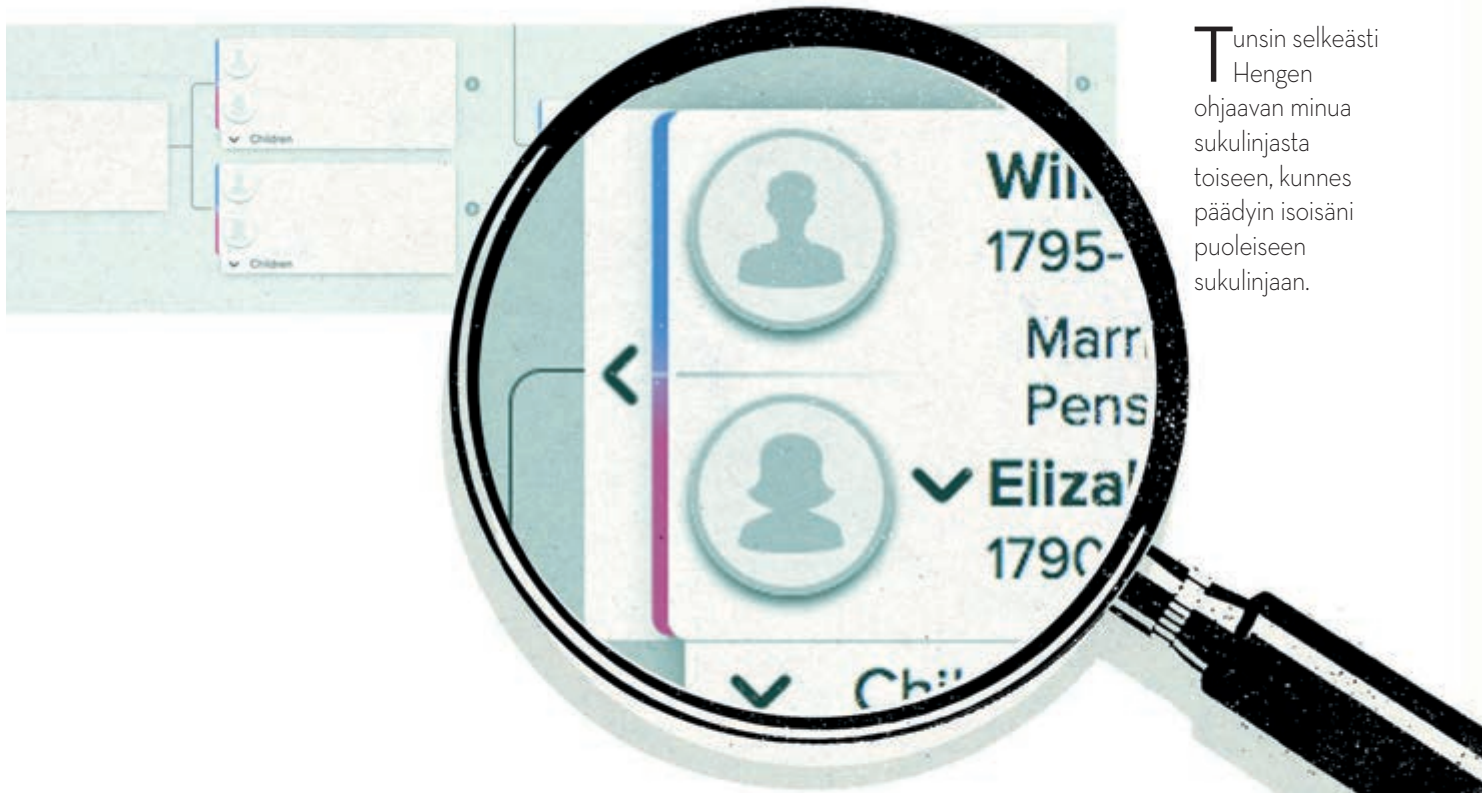
Hän sanoi minulle: ”Seurasin sinua nähdäkseni, nousisitko sinä antamaan paikkasi sille naiselle, joka nousi linja-autoon. Liikutuin, kun näin sinun tekevän niin, ja muistin sunnuntaisen oppiaiheemme, ja minun oli pakko nousta antamaan paikkani sille pikku-tytölle ja hänen isälleen.”

Kuinka onnellinen olinkaan nähdessäni, että nuoret miehemme elävät sen mukaan, mitä heille opetetaan kirkossa. Gabrielilla oli tapana ajatella, että kunnioitus oli varattu vain vanhemmille naisille, mutta sunnuntaioppiaiheemme jälkeen hän päätti osoittaa kunnioitusta nelivuotiaalle tytölle.

Olin onnellinen myös siitä, että päätin elää sen mukaan, mitä opetin, auttaen häntä oppimaan, kuinka osoittaa kunnioitusta kaikenikäisille naisille. Mietin, miltä hänestä olisi tuntunut, ellen olisi linja-autossa noussut antamaan paikkaa sille naiselle. Mieleeni tuli eräs pyhien kirjoitusten kohta: ”Kun te tämän tiedätte ja myös toimitte sen mukaisesti, te olette autuaat” (Joh. 13:17). ■

Owie Osaretin Friday, Edo, Nigeria





Tunsin selkeästi Hengen ohjaavan minua sukulinjasta toiseen, kunnes päädyin isoisäni puoleiseen sukulinjaan.

## KUKA ON VALMIS NYT?

Eräänä sunnuntaina yleiskonferenssin viimeisen kokouksen jälkeen tunsin hyvin täsmällisen kehotuksen kirjautua FamilySearch-tililleni ja tutkia sukuani. Olin haluton tutkimaan sukuani, koska minulla ei ollut aiemmilla yrityksilläni ollut koskaan paljoakaan menestystä. Perheeni on tutkinut sukuamme varsin innokkaasti, ja mielessäni oli vain taustalla ajatus siitä, ettei jäljellä ollut enää mitään tehtävää.

Otin mukavan asennon ja huokaisin turhautuneena katsoessani sitä umpikujaa, jota olin yrittänyt selvittää vuosia, ja toivoessani, että nyt olisi vihdoinkin koittanut päivä, jolloin löytäisin tietoja. Aloitin tavanomaiset hakuni henkikirjoista sekä vihittyjen ja syntyneiden luetteloista, mutta tunnin kuluttua en ollut löytänyt mitään.

Sitten Henki, joka oli kuiskannut minulle koko viikonlopun ajan konferenssikonfereksien kuluessa, kehotti minua rukoilemaan ja ottamaan selville, kuka olisi valmis puolestaan tehtävään työhön nyt.

Kun lopetin rukoukseni, menin takaisin oman nimeni kohdalle ja siirryin eteenpäin sukulinjaa myöten. Tunsin selkeästi Hengen ohjaavan minua sukulinjasta toiseen, kunnes päädyin isoisäni puoleiseen sukulinjaan. Seuraavan tunnin ajan Henki täytti runsaana huoneen, ja löysin kuusi nimeä vietäviksi temppeleihin. Kun lopetin nimien varaamisen temppeleitä varten, silmäilin niitä aikakirjalähteitä, joista olin saanut tiedot. Kyyneleet tulvivat silmiini ja sydämeni täyttyi ilosta – tiedot olivat tulleet

indeksoijilta, jotka olivat vapaaehtoisesti käyttäneet aikaansa syöttäen esivanhempieni tietoja asiakirjoista. Kiitollisena indeksoin nimiä muille seuraavan tunnin ajan.

Sinä päivänä todistukseni vahvistui kiitollisuudesta kahdesta syystä. Ensiksi, koska yleiskonferenssin aikana Henki oli johtanut minut tutkimaan sukuani ja tietämään, mitä nimiä hakea. Toiseksi, niistä kirkon jäsenistä eri puolilla maailmaa, jotka indeksoivat nimiä, jotta minun kaltaiseni ihmiset voivat löytää esivanhempiemme tiedot selkeästi ja nopeasti ja jouduttaa heidän työtään. Se oli minulle selkeä ja voimallinen todistus siitä, että Jumalan työ leviää eteenpäin koko maan päällä. ■  
Leisa Wimpee, Nevada, USA

## PARTIOJOHTAJAN RUKOUS

Olin partiojohtaja ja johdin 20:tä nuorta miestä ja kahta johtajaa retkellä Etelä-Utahissa Yhdysvalloissa.

Kun pääsimme sille sivutielle, joka johtaisi meidät leiripaikalle, pysähdyin ja tarkastelin edessäni olevaa erämaata. Olin kulkenut sitä reittiä monet kerrat, mutta jostakin syystä en nähnyt mitään sellaista, minkä olisin tunnistanut. Tutkailin vasemmalle ja oikealle ja etsin jotakin tuttua.

Vaikka käännyn kuinka monelle tielle, ne olivat kaikki umpikujia.

Ilta oli pimenemässä. Viimein pysähdyin ja käskin kaikkia pysymään

paikoillaan. Nappasin taskulampun ja sanoin heille, että kävisin etsimässä tietä jalkaisin ja antaisin heille merkin, kunhan olisin löytänyt oikean tien.

Todellisuudessa polvistuin maahan ja pyysin taivaallista Isää auttamaan meidät tästä tukalasta tilanteesta. Vuodatin Hänelle sydämeni kertoen yksityiskohtaisesti valmistautumisestani, rakkaudestani poikia kohtaan, kiitollisuudestani heidän isistään, jotka olivat tulleet meidän kanssamme, sekä ehdottomasta uskostani siihen, että Hän vastaisi rukoukseeni nopeasti.

Lopetin rukoukseni ja nousin seisomaan. Odotin, että kun nousisin polviltani ja osoittaisin taskulampulla pimeyteen, sen valokeila osuisi heti oikeaan tiehen.

Mutta mitään ei tapahtunut.

Tutkailin vaitonaisena horisonttia niin kauas kuin taskulampun valokeila ylsi.

Ei vielääkään mitään.

En voinut uskoa sitä. *Tiesin*, että heti kun nousisin, näkisin oikean tien. *Tiesin*, ettei Herra pettäisi minua, varsinkaan nyt kun niin monet ihmiset luottivat minuun.

**T**odellisuudessa polvistuin maahan ja pyysin taivaallista Isää auttamaan meidät tästä tukalasta tilanteesta.

Minun täytyi nyt kohdata kaksi turhautunutta isää sekä kaksi tila-autoa täynnä meluisia, innokkaita nuoria miehiä, jotka kaikki kyselisivät: ”Joko me ollaan perillä?”

Pyysin anteeksi ja vakuutin heille, että olin kulkenut tätä reittiä 20 kertaa elämässäni ja että tiesin tien olevan siellä. En vain pystynyt näkemään sitä.

Viimein päätimme ajaa kaupunkiin ja vuokrata kaksi huonetta motellista. Aloittaisimme uudelleen lauantaiaamuna.

Koska emme voineet syyttää nuotiota ja valmistaa mukaan ottamiamme leiriaterioita, menimme paikalliseen pizzeriaan, jonka olimme nähneet kaupungin laidalla.

Pizza oli herkullista ja pojat olivat onnellisia, mutta minä tunsin yhä syyllisyyttä motelli- ja pizzerialaskuista.

Syödessämme mietin, miksei taivaallinen Isä ollut vastannut rukoukseeni, kun yhtäkkiä kuulin kovaäänisen jyrähdysten.

Nousin ylös, heilautin pizzerian oven auki ja näin pahimman rankkasadekuuron, mitä olen koskaan nähnyt. Salamoita näkyi luoteessa – juuri siellä, missä olin tuskin tuntia aiemmin rukoillut vastausta. Sinä hetkenä Henki valtasi minut ja ymmärsin, että Herra *oli* vastannut rukoukseeni!

Seuraavana aamuna taivas oli sininen, ja kun suuntasimme takaisin hiekkateiden sokkeloon, ajoin suoraan juuri sille oikealle sivutielle, jota olin etsinyt edellisenä iltana. Tiedän nyt, että toisinaan rukouksiin vastataan kieltävästi, mutta niihin vastataan *aina*. ■

Tony Rogerson, Utah, USA

Lepotila  
Käynnistä  
uudelleen  
Sulje  
Kirjautu  
ulos



Olin saanut takaisin paljon aikaa – aikaa, jota nyt käytin lasteni hoivaamiseen ja heidän kanssaan leikkimiseen sekä lukemiseen ja tutkimiseen.



## HIENOSÄÄTÖÄ TÄRKEYSJÄRJESTYKSEENI

Pian sen jälkeen kun olin alkanut pitää perheblogia, huomasin käyttäväni kaiken vapaa-aikani blogin päivittämiseen sekä sen miettimiseen, kuinka tehdä blogista omaperäisempi tai houkuttelevampi. Vietin myös hyvän tovin lukien muiden blogeja.

Muutamassa viikossa bloggaamisesta oli tullut tärkeämpää kuin päivittäisestä pyhien kirjoitusten tutkimisestani tai muusta lukemisestani. En pystynyt tutkiessani keskittymään, en halunnut lukea yhtä paljon ja tunsin Hengen puuttuvan elämästäni. Olin kärsimättömämpi lasteni kanssa, ja sen ajan, joka minun olisi pitänyt viettää heidän kanssaan, kulutin tietokoneen ääressä.

Ei ollut kyse siitä, että bloggaaminen olisi sopimatonta – onhan se suurenmoinen tapa pitää yhteyttä sukulaisiin ja ystäviin. Mutta koska tunsin huomioni siirtyvän pois niistä asioista, jotka antaisivat minulle vahvan hengellisen perustan, tiesin, että jotakin piti muuttaa.

Aloitin myöntämällä itselleni, ettei minun tarvinnut blogata joka päivä ja ettei minun myöskään tarvinnut tarkistaa muiden ihmisten blogeja päivittäin.

Päätin, että voisin yhä käyttää vapaa-aikaa tietokoneen ääressä mutta vasta sitten kun olisin ensin tutkinut itsekseni pyhiä kirjoituksia ja lukenut muuta kirjallisuutta. Siihen mennessä kun sain tärkeimmät asiat tehdyksi, bloggaamiselle ei tavallisesti jäänyt paljoakaan aikaa, mutta se ei haitannut. Olin saanut takaisin paljon aikaa – aikaa, jota nyt käytin lasteni hoivaamiseen ja heidän kanssaan leikkimiseen sekä lukemiseen ja tutkimiseen.

Jo muutama päivä sen jälkeen kun olin tehnyt hienosäätöä tärkeysjärjestykseeni, huomasin, että tunsin Hengen jälleen runsaampana elämässäni.

Tiedän, että kun asetan joka päivä etusijalle sen, minkä tekeminen hyödyttää minua hengellisesti, tunnen Hengen entistä paremmin päivittäin. Tiedän, että ajan varaaminen pyhien kirjoitusten tutkimiseen, kirkon lehtien ja muun hyvän kirjallisuuden lukemiseen sekä sellaisten asioiden ajattelemiseen, joilla on iankaikkista merkitystä, voi auttaa minua olemaan parempi vaimo, parempi äiti ja parempi Herran kirkon jäsen. ■  
Jinny Davis, Texas, USA



**Vanhin C. Scott Grow**  
seitsemänkymmenen  
koorumiasta

# USKOLLISUUDEN PROFEETALLISET PERIAATTEET

**Y**li 20 vuotta sitten päätin palveluni lähetysohjohtajana Etelä-Amerikassa. Näiden kulu-  
neiden 20 vuoden aikana olemme vaimoni Rhondan kanssa nähneet lähetyssaarnaajiemme elämässä sekä suurta menestystä että sydäntäsärkeviä murhenäytelmiä.

Suurin osa lähetyssaarnaajistamme on onnellisesti sinetöity temppelissä, kasvattaa vanhurskaita lapsia ja lähettää heitä lähetysohjoon sekä palvelee uskollisesti kirkon apujärjestöjen tehtävissä ja pappeustehtävissä. Jotkut ovat kuitenkin vähemmän aktiivisia, jotkut ovat menneet naimisiin ja eronneet, ja jotkut on erotettu kirkosta.

Mikä on tehnyt entisten lähetyssaarnaajiemme elämästä niin erilaisen? Mitä jotkut heistä olisivat voineet tehdä toisin välttääkseen henkilökohtaisen murhenäytelmän? Entä sinä? Missä sinä olet 20 vuoden päästä? Mitä sellaisia päätöksiä ja sitoumuksia sinun on tehtävä nyt ja tulevaisuudessa, että ne auttavat sinua pysymään uskollisena?

Ehdotan kymmentä periaatetta, jotka auttavat sinua.

## 1 RAVITSE TODISTUSTASI JATKUVASTI

Lähetysohjoon antamat Hengen täyttämät kokemukset luovat uskon perustan, joka voi siunata sinua läpi elämäsi. Tuo uskon perusta voi heikentyä vain laiminlyönnin tai synnin vuoksi.

Hiljattain minulla oli puhuttelu erään kotiin palanneen lähetyssaarnaajan kanssa, joka on vähemmän aktiivinen ja joka väitti menettäneensä uskonsa. Kysyin häneltä, rukoiliko hän ja tutkiko

**Mitä sellaisia päätöksiä ja sitoumuksia sinun on tehtävä nyt ja tulevaisuudessa, että ne auttavat sinua pysymään uskollisena?**

hän Mormonin kirjaa, kuten hän teki ollessaan lähetyssaarnaaja. Hän sanoi, ettei tehnyt niin, koska oli menettänyt uskonsa Joseph Smithiin.

Tunsin innoitusta esittää hänelle tämän kysymyksen: ”Katsetko pornografiaa?” Hän vastasi myöntävästi. Sanoin hänelle, ettei ollut ihme, että hän oli menettänyt todistuksensa.

Selitin, että todistus ei ole enempää eikä vähempää kuin sitä, että Pyhä Henki todistaa meidän sielullemme evankeliumin ja palautetun kirkon totuudellisuudesta. Kun emme rukoile emmekä tutki pyhiä kirjoituksia, Hengen vaikutus elämässämme heikkenee, mikä madaltaa kykyämme vastustaa kiusausta. Kun teemme syntiä ja meistä tulee epäpuhtaita, me menetämme Pyhän Hengen kumppanuuden kokonaan. Ilman Hengen jatkuvaa todistusta voimme helposti alkaa luulla, ettei meillä ole todistusta ja ettei meillä sitä ehkä koskaan ollutkaan.

Meidän täytyy ravita todistustamme jatkuvasti. Me ravitsemme sitä henkilökohtaisella rukouksella, päivittäisellä pyhien kirjoitusten – varsinkin Mormonin kirjan – tutkimisella sekä palvelemalla kirkossa läpi elämämme.



## 2 NOUDATA ELÄVIEN PROFEETTOJEN JA APOSTOLIEN NEUVOJA

Aion käydä läpi profeetallisia neuvoja, jotka voivat auttaa sinua saamaan onnellisen avioliiton, uskollisen perheen ja menestyksekkään elämän. Viittaan julistukseen ”Perhe – julistus maailmalle”. Lainaan joitakin tärkeitä osia tästä julistuksesta, jonka ensimmäinen presidenttikunta ja kahden-toista apostolin koorumi julkaisivat vuonna 1995. Me osoitamme hyväksyntämme ja annamme tukemme näille veljille profeettoina, näkijöinä ja ilmoituksensaajina. He ovat Jumalan puhemiehiä Hänen lapsilleen maan päällä.

Sinä päivänä, jolloin kirkko perustettiin, Jumala puhui profeetastaan sanoen: ”Sillä teidän tulee ottaa vastaan hänen sanansa niin kuin minun omasta suustani kaikessa kärsivällisyydessä ja uskossa.” Sitten Herra lupaa ajallisia siunauksia ja iankaikkisia siunauksia, kun me noudatamme profeettojen neuvoja: ”Sillä kun te näin teette, helvetin portit eivät teitä voita; niin, ja Herra Jumala hajottaa pimeyden voimat teidän edestänne ja saattaa taivaat järkkymään teidän parhaaksenne ja nimensä kunniaksi.” (OL 21:5–6.)

Millainen siunaus näinä vaikeina aikoina.



## 3 TULE SINETÖIDYKSI TEMPELISSÄ JA PIDÄ TEKEMÄSI LIITOT

Profeetat, näkijät ja ilmoituksensaajat julistavat, ”että avioliitto miehen ja naisen välillä on Jumalan säätämä ja että perhe on keskeisellä sijalla Luojan suunnitelmassa Hänen lastensa iankaikkiseksi päämääräksi”. He lisäävät: ”Jumalallinen onnensuunnitelma tekee mahdolliseksi perhesuhteiden jatkumisen haudan tuolla puolen. Pyhissä tempeleissä tarjolla olevat pyhät toimitukset ja liitot suovat yksilöille mahdollisuuden palata Jumalan kasvojen eteen ja perheille mahdollisuuden tulla liitetyksi yhteen iankaikkisuudeksi.”<sup>1</sup>

Tärkein päätös, minkä teet elämässä, ”on solmia avioliitto oikean henkilön kanssa oikeassa paikassa oikealla valtuudella”<sup>2</sup> ja sitten pitää tekemäsi temppeliliitot. Ilman temppelisinetoimista ei ole korotusta.

Tullakseen kelvolliseksi korotukseen avioparin täytyy astua uuteen ja ikuisen liittoon ja lupauksen Pyhän Hengen täytyy sinetöidä tämä liitto heille hänen kauttaan, joka on voideltu – profeetan kautta. Jos me pidämme temppeliliittomme, me perimme ”valtaistuimia, valtakuntia, ruhtinaskuntia ja valtoja, herruuksia, kaikki korkeudet ja syvyydet – ja [kirkkauden kaikessa], ja tämä kirkkaus on jälkeläisten täyteys ja jatkuminen aina ja ikuisesti”. (OL 132:19, ks. myös jae 7.)

Temppelisinetoiminen sisältää lupauksen iankaikkisista siunauksista seuraavassa elämässä ja lisää onnellisen avioliiton todennäköisyyttä tässä elämässä. Omistautuneena Jumalan poikana tai tyttärenä sinä olet tehnyt liiton tulla maan päälle tänä aikana rakentamaan Jumalan valtakuntaa. Tähän valtakunnan rakentamiseen sisältyy sinun oma temppeliavioliittosi.



## 4 TUO YHTEISTYÖSSÄ JUMALAN KANSSA HÄNEN HENKILAPSIAAN MAAN PÄÄLLE

Perhejulistuksessa sanotaan: ”Ensimmäinen käsky, jonka Jumala antoi Aadamille ja Eevalle, koski heidän mahdollisuuttaan aviomiehenä ja vaimona tulla vanhemmiksi. Me julistamme, että Jumalan lapsilleen antama käsky lisääntyä ja täyttää maa on yhä voimassa.”

Nykyään perheet ovat pienempiä kuin ne olivat sukupolvi sitten – myös kirkon perheet. Voimme aina löytää perusteluja sille, miksi lykkäämme lasten hankkimista tai rajoitamme heidän lukumääräänsä. Esimerkiksi, ”Meidän täytyy ensin saada opinnot päätökseen” tai ”Meidän täytyy saada parempi työpaikka, jotta meillä voi olla enemmän rahaa” tai ”Miksi luopua kaikesta hauskaasta avioliitossa hankkimalla lapsia?”

Sinua on siunattu todistuksella Jeesuksen Kristuksen palautetusta evankeliumista. Sinulla on tarjottavana lapsillesi iankaikkisuuden siunaukset. Älä juutu ajatukseen siitä, että sinun täytyisi tarjota kaikki ajalliset asiat ja tavarat. Suurin lahja, mikä sinulla on tarjottavana lapsillesi, on oikeus kaikkeen hengelliseen Jumalan valtakunnassa.

Kun rukoillen neuvottelet puolisosasi kanssa lasten hankkimisesta, muista, että te olette nuoria, joilla on jalo syntyperä. Älkää jättäkö Jumalaa pois päätöksenteostanne. Suokaa tämä oikeus syntymään niin monille henkipojille ja -tyttärille kuin Jumala on valmistautunut lähettämään kotiinne. Ovathan he olleet Hänen lapsiaan kauan ennen kuin heistä tulee teidän lapsianne.

Uskoen Jumalaan ja Hänen profeetalliseen sanaansa kulkekaa eteenpäin selittelemättä tai epäroimättä ja luokaa oma iankaikkinen perheenne.

## 5 ÄLÄ SORRU PORNOGRAFIAAN TAI MUUHUN MORAALITTOMAAN KÄYTTÖKSEEN

Julistus jatkuu: ”Lapsilla on oikeus syntyä avioliitossa ja saada kasvatuksensa sellaiselta isältä ja äidiltä, jotka pitävät avioliittolupaukset kunniaossa olemalla täysin uskollisia.”

Täysi uskollisuus tarkoittaa sitä, että on puolisolleen uskollinen sekä fyysisesti että emotionaalisesti. Pornografia ja verkkosuhteet ovat esimerkkejä emotionaalisesta uskottomuudesta. Kun puoliso alkaa harrastaa pornografiaa, hän rikkoo pyhän, kaikkein intiimeimmän luottamuksen. Viaton puoliso tuntee itsensä petetyksi. Varmuus ja luottamus avioliitossa heikkenevät. Aviorikoksen sadon siemenet kylvetään pornografian kasvualustalle.

Kerron muutamia tuntemuksia mieheltä, joka oli sineityty temppeleissä mutta oli menettänyt perheensä pornografian vuoksi ja oltuaan verkkosuhteessa toiseen naiseen. Murheellisenä hän kirjoittaa: ”En ottanut varteen sanoja, jotka minulle annettiin patriarkallisessa siunauksessani, jossa sanottiin, että Saatanalla ei olisi mitään valtaa elämäni paitsi se, mitä antaisin hänelle. Annoin hänelle sitä runsaasti, ja hitaasti mutta varmasti hän otti sen ja käytti sitä valtaa tuhotakseen elämäni, joka minulla oli vaimoni ja lasteni kanssa. Rakastin heitä koko sydämeistäni ja rakastan yhä ja tulen aina rakastamaan, mutta se rakkaus ei riittänyt voittamaan sitä valtaa, jonka olin auliisti antanut Saatanalle elämässäni sen tuhoamiseksi. Kirkon opetukset ovat antaneet [meille] keinon palata perheenä taivaallisen Isämme luo sinetöitynä yhteen ajaksi ja koko iankaikkisuudeksi. Kunpa vain olisin kuunnellut niitä ja ottanut ne varteen, mutta lopulta en tehnyt sitä.”

Millainen murhenäytelmä.





## 6 OPETA EVANKELIUMIA JA ELÄ SEN MUKAAN KODISSASI

Julistuksessa meille opetetaan asioita, joita meidän tulee tehdä ollaksemme onnellisia kodissamme. ”Perhe-elämän onni saavutetaan todennäköisimmin silloin, kun sen perustana ovat Herran Jeesuksen Kristuksen opetukset. Onnistuneet avioliitot ja perheet perustuvat uskon, rukouksen, parannuksen, anteeksiannon, kunnioituksen, rakkauden, myötätunnon, työn ja tervehkeksen virkistystoiminnan periaatteille ja säilyvät näitä periaatteita noudattamalla.”

Kun vaimoni ja minä olimme nuori aviopari, yritimme toistuvasti luoda vakaan tavan lukea pyhiä kirjoituksia yhdessä perheenä joka päivä. Onnistuimme viimein tekemään siitä päivittäisen tavan, kun vanhin lapsemme oli noin seitsenvuotias. Luimme heti aamusta ja jatkoimme tätä tapaa uskollisesti siitä eteenpäin. Kun tapa oli luotu ensimmäisten lasten kanssa, nuoremmat lapset olivat innokkaita osallistumaan, kunhan kasvoivat kyllin vanhoiksi. Aamuseminaarin vuoksi meidän piti usein lukea ennen aamukuutta.

Nuorilla aviopareilla on tilaisuus aloittaa omat vanhurskaat perheperinteensä – pitää päivittäin perheen yhteinen pyhien kirjoitusten tutkimishetki, pitää perherukoukset sekä valmistaa lapsia lähetystyötä ja temppeleliavioliittoa varten.

## 7 KUNNIOITA ISÄN JA ÄIDIN ROOLIA LASTEN KASVATTAMISESSA

Julistuksessa annetaan myös tärkeitä neuvoja lasten kasvattamisesta: ”Äiti on ensisijaisesti vastuussa lastensa hoivaamisesta. Näissä pyhissä tehtävissä isillä ja äideillä on velvollisuus auttaa toisiaan *tasavertaisina kumppaneina*.”

Toisinaan äiti tai isä saattaa tuntea, että hän on pätevämpi kasvattamaan lapsia ja pitämään heille kuria. Tämän taloudenhoitokauden profeetat ovat opettaneet toistuvasti, että aviomies ja vaimo muodostavat avioliitossa kumppanuuden ja että kaikki perhettä koskevat päätökset tulee tehdä yhdessä ja sopuisasti.

Tasavertaisten kumppanien tulee olla tasavertaisia kumppaneita. Neuvotelkaa yhdessä ja rukoilkaa yhdessä. Käytäkää Hengen johdatusta tietääksenne, kuinka voitte tehokkaimmin kasvattaa lapsianne yhdessä. Teidän valintanne vaikuttavat heidän iankaikkiseen kohtaloonsa.

## 8 KÄYTÄ MORAALISTA TAHDONVAPAUTTASI TEKEMÄLLÄ VALINTA SEURATA VAPAHTAJAA

Päätös siitä, missä olet 20 vuoden tai 20 vuosisadan kuluttua, riippuu kokonaan sinusta. Olet vapaa valitsemaan, mutta valintasi johtavat iankaikkisiin seurauksiin. Vapahtajan sovituksen ansiosta ihmiset ”lunastetaan lankeemuksesta [ja] heistä on tullut ikuisesti vapaita, niin että he erottavat hyvän pahasta, *toimimaan omasta puolestaan* eikä olemaan toiminnan kohteita, lukuun ottamatta lain rangaistusta sinä suurena ja viimeisenä päivänä niiden käsien mukaisesti, jotka Jumala on antanut.

Sen vuoksi ihmiset ovat – vapaita valitsemaan vapauden ja iankaikkisen elämän kaikkien ihmisten suuren Välimiehen kautta, tai valitsemaan orjuuden ja kuoleman Perkeleen orjuuden ja vallan mukaisesti, sillä hän pyrkii

siihen, että kaikki ihmiset olisivat yhtä kurjia kuin hän itse.” (2. Nefi 2:26–27, kursivointi lisätty.)

Saatana vihaa sinua sen vuoksi kuka olet ja mitä edustat. Hän haluaa tehdä sinusta onnettoman, kuten hän itse on. Jeesus Kristus rakastaa sinua. Hän maksoi syntiesi hinnan. Hän antoi henkensä sinun puolestasi. Hän kutsuu sinua seuraamaan Häntä ja tarvittaessa tekemään parannuksen. Kun päätät seurata Vapahtajaa, saat kokea ”iloa tässä elämässä ja iankaikkisen elämän tulevassa maailmassa”<sup>3</sup>.

## 9 KASVATA USKOA KESTÄÄ LOPPUUN ASTI

Usko tulee, kun koet kääntymyksen Herraan. Profeetta Nefi opetti: ”Sen vuoksi teidän täytyy ponnistella eteenpäin lujina Kristuksessa, niin että teillä on täydellinen toivon kirkkaus ja rakkaus Jumalaa ja kaikkia ihmisiä kohtaan. Ja nyt, jos te ponnistelite eteenpäin kestiten itseänne Kristuksen sanalla ja kestätte loppuun asti, katso, näin sanoo Isä: Te saatte iankaikkisen elämän.” (2. Nefi 31:20.)

Presidentti Thomas S. Monson on sanonut hiljattain yleiskonferenssissa: ”Tulevaisuus on yhtä kirkas kuin uskonne.”<sup>4</sup> Siihen sisältyy usko kestää ja voittaa kaikki esteet, mukaan lukien loukkaukset, pettämiset ja pettymykset. Sinun uskosi, jota tarvitset kestämiseen, määrää kohtalosi, jopa iankaikkisen kohtalosi.

## 10 ALISTA OMA TAHTOSI JUMALAN TAHTOON

Rukoilen, että Jumala on koskettanut sieluasi halulla toimia paremmin ja olla parempi sekä noudattaa elävien

profeettojemme neuvoja. Toivon, että olet tuntenut halua vahvistaa sitoumustasi tulla juuri sellaiseksi kuin Jumala on ennalta-asettanut sinut tulemaan.

”Veljet [ja sisaret], emmekö me jatkaisi näin suuressa asiassa? Kulkekaa eteenpäin älkääkää taaksepäin. Rohkeutta, – ja eteenpäin, eteenpäin voittoon! – Uhratkaamme sen tähden kirkkona ja kansana ja myöhempien aikojen pyhinä Herralle uhri vanhurskaasti.” (OL 128:22, 24.)

Mikä saattaisi olla se uhri, jonka sinä henkilökohtaisesti voit antaa Jumalalle? Se on se ainoa lahja, jota Hän ei koskaan vaatisi sinulta. Se on se uhri, että alistat oman tahtosi Hänen tahtoonsa. Se tarkoittaa, että lasket tahdonvapautesi henkilökohtaisen uhrin alttarille.

Saarnakokoelman *Lectures on Faith* yhdessä saarnassa, jonka tämän taloudenhoitokauden varhaiset johtavat veljet laativat, sanotaan: ”Uskonnolla, joka ei vaadi kaiken uhraamista, ei ole milloinkaan riittävästi voimaa saada aikaan elämään ja pelastukseen johtavaa uskoa.”<sup>5</sup>

Tahdonvapautesi on ainoa asia, joka on todella sinun omaasi ja jonka voit antaa uhrina Jumalalle. Mukauttamalla oman tahtosi Hänen tahtoonsa sinusta tulee Hänen kaltaisensa.

Lausun lopuksi todistukseni Vapahtajasta. Siinä määrin kuin osoitat uskoa Jeesukseen Kristukseen, alistat oman tahtosi Jumalan tahtoon, noudatat Hänen profeettojensa neuvoja ja tottelet Hengen ohjausta, sinusta tulee uskollinen, onnellinen ja menestyvä. ■

*Brigham Youngin yliopiston Idahan kampuksen hartaustilaisuudessa 15. toukokuuta 2012 pidetystä puheesta ”Where Will You Be in 20 Years?” [Missä te olette 20 vuoden päästä?]. Koko puheen teksti englanniksi on osoitteessa [web.byui.edu/devotionalsandspeeches](http://web.byui.edu/devotionalsandspeeches).*

### VIITTEET

1. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 129, kursivointi lisätty.
2. Bruce R. McConkie, ”Valinnanvapautta vai Hengen johdattusta?”, *Valkeus*, toukokuu 1978, s. 17.
3. Gordon B. Hinckley, *Caesar, Circus, or Christ?*, Brigham Young University Speeches of the Year, 26. lokakuuta 1965, s. 8; ks. myös Russell M. Nelson, ”Hengelliset kyvyt”, *Valkeus*, tammikuu 1998, s. 17.
4. Thomas S. Monson, ”Olkaa rohkealla mielellä”, *Liahona*, toukokuu 2009, s. 92.
5. *Lectures on Faith*, 1985, s. 69.



# KYSY

Ks. Jaak. 1:5-6



”Jos kuitenkin joltakulta teistä puuttuu viisautta, pyytäköön sitä Jumalalta. Hän on saava pyytämänsä, sillä Jumala antaa auliisti kaikille, ketään soimaamatta. Mutta pyytäköön uskossa, lainkaan epäilemättä. Joka epäilee, on kuin meren aalto, jota tuuli ajaa sinne tänne.”



**M**iksi tämä johtoaihe valittiin, ja mitä se merkitsee teille? Veli Stephen W. Owen, Nuorten Miesten ylijohdaja, ja sisar Bonnie L. Oscarson, Nuorten Naisten ylijohdaja, kertovat ajatuksiaan.

#### MIKSI TÄMÄ PYHIEN KIRJOITUSTEN KOHTA?

**Sisar Oscarson:** Herra tietää, mitä sanomaa te tulette tarvitsemaan, ja on merkittävää, kuinka johtoaihe vastaa joihinkin niistä kysymyksistä, joita nousee vuoden aikana, ja kuinka se sopii siihen, mitä elämässänne tapahtuu.

Kun keskustelimme kohdasta Jaak. 1:5–6 yhtenä mahdollisuutena tämän vuoden johtoaiheeksi, Henki täytti huoneen. Ja olimme kaikki yhtä mieltä siitä, että se olisi suurenmoinen pyhien kirjoitusten kohta nuorillemme, koska se liittyy useisiin asioihin. Siinä on yhtymäkohtia kirkon historiaan – se on se Raamatun kohta, jonka Joseph Smith luki ja joka innoitti häntä menemään pyhään lehtoon rukoilemaan. Ja yksi suurenmoinen yhtymäkohta on se, että se todistaa Joseph Smithin jumalallisesta tehtävästä – sitä me tarvitsemme aikana, jolloin maailma asettaa hänen maineensa ja kirkon historian jatkuvasti kyseenalaiseksi. Siinä on myös sanoma siitä, kuinka me saamme henkilökohtaista ilmoitusta

elämäämme – tämä sanoma jokaisen on tarpeen tuntea.

**Veli Owen:** Elämässänne tapahtuu nykyään hyvin monia asioita, ja teillä on hyvin monia kysymyksiä. Kun meillä on kaikki sosiaalinen media ja hakukoneet, on monia lähteitä, joiden puoleen voitte kääntyä saadaksenne vastauksia uskoa koskeviin kysymyksiinne. Tämä tärkeä pyhien kirjoitusten kohta osoittaa, kuinka Joseph Smith sai ilmoitusta, ja se on malli, jota voimme noudattaa.

#### KUINKA NUORET VOIVAT KÄYTTÄÄ KOHTAA JAAK. 1:5–6 JA TEHDÄ SIITÄ HENKILÖKOHTAISEN?

**Sisar Oscarson:** Tässä kohdassa on hyvin suurenmoinen sanoma. Siinä sanotaan: ”Pyytäköön uskossa, lainkaan epäilemättä” (Jaak. 1:6). Tämä on erityisen koskettavaa. Teidän tulee kysyä ja pyytää uskossa, lainkaan epäilemättä.

**Veli Owen:** Ja uskossa kysyminen tarkoittaa kysymistä vakain aikein. Kun Joseph Smith sai vastauksen siihen, mihin kirkkoon tuli liittyä, hän ei sanonut vain: ”No, se on hyvä tietää, mutta...” Hän kulki eteenpäin uskossa.

**Sisar Oscarson:** Muistakaa, että vanhurskas rukous ei ole sitä, että pyydämme, mitä itse haluamme, vaan otamme selville, mitä Jumala haluaa meille.

#### MINKÄ NEUVON ANTAISITTE NUORILLE RUKOUKSEN HYÖDYNTÄMISESTÄ HEIDÄN ELÄMÄSSÄÄN?

**Sisar Oscarson:** Tehkää siitä tapa. Ette saa unohtaa sitä. Ette saa laiminlyödä sitä. Jeredin veli antaa meille siitä esimerkin (ks. Et. 2:14).

**Veli Owen:** On eri asia unohtaa rukoilla aika ajoin, mutta huolestuttavampaa on, jos kääntyy pois Herran luota eikä halua rukoilla. Kun teistä tuntuu, ettei teidän pitäisi rukoilla, niin juuri silloin teidän todellakin on tarpeen rukoilla. Ja jos pidätte rukouksenne ja luette pyhiä kirjoituksia, te olette oikeassa vireessä. Ja mikäli te ette tee niin, te etäännytte.

**Sisar Oscarson:** Me voimme puhua suoraan Jumalan kanssa. Hän ei aseta mitään aikarajoituksia. Millainen lahja onkaan tietää, että voimme tehdä niin ja että Hän on aina valmiina kuuntelemaan.

#### KUINKA OLETTE OPPINEET RUKOILEMAAN MERKITYKSELISELLÄ TAVALLA?

**Sisar Oscarson:** Mieleeni ei tule mitään yksittäistä kokemusta. Kyse on koko elämän kestävästä oppimisesta. Rukoilemisesta on tullut yksi päiväni merkityksellisimmistä asioista, koska pyrin olemaan johdonmukainen. Olen oppinut kuuntelemaan ja saamaan vastauksia paljon paremmin. Me

opimme ja kehityimme sitä paremmin, mitä enemmän olemme mukana prosessissa. Täytyy vain olla johdonmukainen joka ainoa päivä ja varmistaa, etten jätä käyttämättä tätä mahdollisuutta puhua taivaallisen Isäni kanssa. Mitä enemmän me rukoilemme, sitä paremmin me osaamme kuunnella niitä vastauksia.

**Veli Owen:** Kun nuorena minun täytyi todella tietää jotakin, muistin ensimmäisen näyn ja ajattelin: ”Joseph Smith teki niin. En tarvitse valtaisa ilmestystä, mutta tarvitsen vastauksen.” Niinpä noudatin sitä mallia uskossa. Muistan, kuinka polvistuin ja painoin pääni ja lausuin rukouksen ääneen. Se, että olen jatkuvasti noudattanut sitä mallia, on siunannut elämäni monet kerrat niin että olen saanut henkilökohtaista ilmoitusta.

## MIKÄ ON YKSI TÄRKEIMMISTÄ ASIOISTA, MITÄ NUORET VOIVAT OPPIA TÄSTÄ PYHIEN KIRJOITUSTEN KOHDASTA?

**Veli Owen:** Haluan vain tähdentää uudelleen sitä rukouksen mallia, jonka Joseph Smith loi. Ollessaan vasta 14-vuotias hän oli hämmentynyt, joten hän luki pyhiä kirjoituksiaan. Ensimmäinen näky ei ollut ohikiitävä hetki, jolloin Joseph vain polvistui maahan. Hän teki paljon työtä ennen sitä. Hän pohdiskeli kysymystään yhä uudelleen. Kun hän löysi kohdan Jaak. 1:5–6, hän sanoi: ”Milloinkaan ei mikään kirjoitusten kohta ole tullut voimallisemmin ihmissydämeeni kuin tämä silloin minun sydämeeni” (JS–H 12). Se tuli hänen sydämeensä suurella voimalla, ja sitten hän toimi sen mukaisesti. Hän rukoili vakain aikoin ja kulki eteenpäin uskossa. Ja juuri sitä me toivomme teidän voivan tuntea tämän pyhiin kirjoitusten kohdan myötä läpi vuoden 2017. ■



### LÄHDEAINEISTOA VERKOSSA

○ litpa suunnittelemassa jotakin toimintaa tai konferenssia tai vain mietiskelemässä itsekseksi tätä johtoaihetta, niin löydät kuvia, musiikkia ja lisäaineistoa tämän vuoden toimintailtojen johtoaiheeseen osoitteesta [lds.org/go/11752](https://lds.org/go/11752).



# RUKOUKSEN 5 LUPAUSTA

Carlisa Cramer

**T**aivaallinen Isä on antanut rukouksen keinoksi, jolla voimme kommunikoida suoraan Hänen kanssaan kiittäksemme, pyytääksemme siunauksia ja kasvaaksemme hengellisesti. Toisinaan siihen vaaditaan vain sitä, että painamme pään, ristimme kädet ja lausumme muutamia yksinkertaisia ja vilpittömiä sanoja. Hienoa, eikö totta? Tässä on viisi eri lupausta eli siunausta, jotka me voimme saada, jos rukoilemme:

## 1

### VOIMAA VOITTAAN

Me ihmiset voimme tuntea heikkoutta monin tavoin - fyysisesti, emotionaalisesti, hengellisesti ja henkisesti. Meillä voi olla vaikeuksia yrittäessämme juosta kilpailussa tai pärjätä kokeessa tai vastustaa kiusausta tai vain tuntea Henkeä. Mutta rukous voi antaa meille sitä voimaa, jota tarvitsemme voittaaksemme *kaiken*, mitä elämä tuo eteemme.

Kuten Nefi sanoi: "Herra [ei] anna ihmislapsille mitään käskyjä valmistamatta heille keinoa toteuttaa sitä, mitä hän käskee heidän tehdä" (1. Nefi 3:7). Herra voi antaa meille voimaa saada aikaan kaikkea sitä hyvää, mitä pyrimme tekemään, jos se on Hänen tahtonsa mukaista.

Rukoile voimaa voittaa kiusaus. Rukoile voimaa keskittyä ja opiskella kokeeseen tuloksetta. Rukoile voimaa juosta väsymättä. Rukoile voimaa, niin Hän tekee sinut vahvaksi.



## 2

### ANTEEKSIANTO

Me emme ole täydellisiä, vaikka onkin mukava ajatella niin. Teemme virheitä, ja se vain kuuluu elämään. Mutta Herra tarjoaa keinon korjata tilanteet: Jeesuksen Kristuksen sovituksen voiman. Ja yksi keino päästä osalliseksi Hänen voimastaan on rukous.

Kun rukouksessa pyydämme anteeksiäntoa, me voimme saada syntimme anteeksi Vapahtajan sovituksen ansiosta. Vaikka isommat synnit saattavat edellyttää piispan tai seurakunnanjohtajan apua, niin henkilökohtainen ja vilpittömän rukous on *aina* yksi ensimmäisistä askelista kohti parannusta - pysimmepä me taivaalliselta Isältä anteeksiäntoa itsellemme tai apua antaa anteeksi jollekulle muulle. Hän jopa auttaa meitä oppimaan, kuinka voimme antaa anteeksi itsellemme.





# 3

## TIETOA JA JOHDATUSTA

Henkilökohtainen ilmoitus on saattanut olla yksi ensimmäisistä rukouksen luvatuista siunauksista, joita mieleesi tuli, varsinkin kun uusi toimintailtojen johtoihe on pyörinyt mielessäsi. Joseph Smithiltä puuttui tietoa siitä, mihin kirkkoon liittyä, joten hän polvistui pyhässä lehdossa, esitti kysymyksensä ja sai vastauksen – varsin mahtavalla tavalla.

Mutta ilmoitus ei ole vain profeettoja varten eikä sen tarvitse olla maata järjestyttävä kokemus. Jos joltakulta meistä puuttuu viisautta missä tahansa asiassa, me *voimme* ja meidän *tulee* kysyä Jumalalta. Hän kyllä vastaa, vaikka toisinaan vastaus on toisenlainen kuin odottaisimme. Herra vastaa kysymyksiimme ja auttaa johdattamaan meidän elämäämme, mutta meidän on ensin kysyttävä!



# 4

## HALU TEHDÄ HERRAN TAHTO

Saattaa olla vaikeampaa nähdä tätä siunauksena – koska, rehellisesti sanoen, toisinaan me haluamme itsellemme asioita, joita Herra ei halua meille. Mutta kun me rukoilemme kokeaksemme todellisen kääntymyksen ja saadaksemme halun tehdä Herran tahdon, me huomaamme jotakin varsin ihmeellistä: se, mitä me haluamme, alkaa muistuttaa yhä enemmän sitä, mitä Hän haluaa.

Tämä sydämenmuutos ei kuitenkaan tapahdu heti. Vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista on sanonut: ”Monille meistä kääntymys on jatkuva prosessi eikä kertaluonteinen tapahtuma, joka on seurausta voimallisesta tai dramaattisesta kokemuksesta. Rivi rivin päälle ja käsky käskyn päälle, vähitellen ja miltei huomaamatta motiivimme, ajatuksemme, sanamme ja tekemme mukautuvat Jumalan tahtoon.” (”Kääntyneet Herraan”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 108.)



# 5

## RAUHA

Yksi siunauksista, joita meille luvataan, jos rukoilemme, on Pyhän Hengen antama rauha ja lohtu. Häntähän kutsutaan Lohduttajaksi. Ole varma siitä, että rauha tulee vaikeinakin aikoina. Muista Herran lupaus jakeessa Joh. 14:27: ”Minä jätän teille rauhan. Oman rauhani minä annan teille, en sellaista jonka maailma antaa. Olkaa rohkeat, älkää vaipuko epätoivoon.” Rauha tulee lopulta, jos me pyydämme.



Rukous on välitön tapa kommunikoida rakastavan Isämme kanssa. Käytä sitä ja anna Hänen siunata sinua sen johdosta. Mutta kun olet saanut näitä vilpittömän rukouksen mukanaan tuomia siunauksia, niin muista ilmaista sydämelinen kiitollisuutesi – kuten arvasitkin – rukouksessa. ■

*Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.*

# 5

## KYSYMYSTÄ esitettäväksi, kun rukoukset tuntuvat jäävän vaille vastausta

Margaret Willden

**O**nko sinulle käynyt koskaan niin, että olet pitänyt rukouksen ja odottanut vastausta, jota ei ole tuntunut ollenkaan tulevan? Et ole yksin – mutta voit olla varma siitä, että taivaallinen Isä todellakin kuulee rukouksesi. On tärkeää muistaa, etteivät vastaukset ehkä tule *silloin* tai *sillä tavoin* kuin haluaisit niiden tulevan ja että Isämme taivaassa tietää aina parhaiten.

Tässä on muutamia kysymyksiä, joita voisit esittää itsellesi, kun sinun on vaikea saada vastauksia rukoukseen:

1

### Olenko valmis toimimaan vastauksen mukaan?

Uskossa rukoileminen merkitsee sitä, että olet valmis toimimaan saamasi vastauksen mukaan – olipa vastaus sitten se, mitä odotit, tai ei. Profeetta Joseph Smith sai kerran seuraavan ohjeen: ”Valmista – – sydämesi vastaanottamaan ja noudattamaan ohjeita, jotka minä aion sinulle antaa, sillä kaikkien, joille tämä laki ilmoitetaan, on oltava osallistua johonkin juhlaan vai ei, noudatatko vastausta joka tapauksessa (vaikka vastaus olisi kielteinen)?

2

### Olenko tehnyt kaiken voitavani?

Oletetaan, ettet ole opiskellut kemian kokeeseen, koska sen sijaan olet viettänyt aikaa kaveriesi parissa. Auttaako taivaallinen Isä sinua läpäisemään kokeen, jos vain pyydät Häneltä apua?

Meidän täytyy tehdä oma osuutemme saadaksemme siunaukset. Niinpä opiskellessasi kokeeseen voitit rukoilla voimaa pärjätä hyvin sen mukaan, miten olet valmistautunut.

Mieti Moosian poikien esimerkkiä. He saivat menestystä lähetystyössään, kun he näkivät ylimääräistä vaivaa: ”He olivat omistautuneet paljon rukoukselle ja paastolle; sen tähden heillä oli profetian henki ja ilmoituksen henki, ja kun he opettivat, he opettivat Jumalan voimalla ja valtuudella” (Alma 17:3).

### 3 Onko vastaus jäänyt minulta huomaamatta?

Taivaallinen Isä kuulee sinua aina, joten on mahdollista, että Hän on jo vastannut rukoukseesi! Kuten sanotaan jakeessa OL 6:14: ”Niin usein kuin olet kysynyt, olet saanut opetusta minun Hengeltäni.” Voit rukoilla itsellesi hengellisiä silmiä, joilla tunnistaa vastaus, koska toisinaan rukouksiin vastataan hienovaraisin ja epäsuorin tavoin – kuten muiden ihmisten tekojen välityksellä.

Älä myöskään unohda varata aikaa kuuntelemiseen. Vanhin Richard G. Scott (1928–2015) kahdentoista apostolin koorumista on selittänyt: ”[Taivaallisen Isän antamat vastaukset] tulevat – – harvoin teidän ollessanne polvistuneina rukoukseen. – – Pikemminkin Hän kuiskaa teille hiljaisina hetkinä, jolloin Henki voi parhaiten koskettaa mieltänne ja sydäntänne.” (”Rukouksen ylimaallisen lahjan hyödyntäminen”, *Liahona*, toukokuu 2007, s. 9.)

### 4 Ovatko haluni vanhurskaita?

Jos olet joskus pyytänyt jotakin, mikä ei ole ollut sinulle hyväksi, on varsin todennäköistä, ettei pyyntösi ole suostuttu. Vapahtaja on opettanut, että meidän täytyy aina rukoilla Isää Jeesuksen Kristuksen nimessä (ks. 3. Nefi 18:19), mikä kehottaa meitä pyytämään asioita, jotka ovat oikein, joten ne voidaan suoda. Kysy itseltäsi: ”Mitä mieltä Vapahtaja olisi haluistani?” Jos halusi perustuvat itsekkyyteen tai johonkin muunlaiseen väärään, rukoile, että kokisit sydämenmuutoksen ja tietäisit, mitä Vapahtaja haluaisi sinun haluavan.

### 5 Onko oikea hetki?

Sen, mitä pyydämme, täytyy olla oikein, mutta ajoituksenkin täytyy olla oikea. Taivaallisella Isällä on varattuna meille suuri suunnitelma, mutta meidän aikataulumme on joskus hieman erilainen kuin Hänen. ”Minun sanani ovat varmat eivätkä jää toteutumatta – –. Mutta kaiken täytyy tapahtua aikanaan.” (OL 64:31–32.) Se saattaa merkitä sitä, että saamme odottaa hieman pidempään vamman paranemista tai kadonneen lemmikin löytymistä, ja toisinaan Herran aikatauluun sisältyy seuraava elämä – mutta voit olla varma, että Hän kuulee ja auttaa sinua matkan varrella.

Voi olla vaikeaa olla kärsivällinen, varsinkin kun vastaus rukoukseesi ei ole ilmiselvää. Mutta kun tutkit, voit saada rohkeutta siitä tiedosta, että löydät aina tarvitsemasi vastaukset, jos etsit niitä vakain aikein: ”Te etsitte minua, ja te löydätte minut! Koko sydämestänne te minua etsitte.” (Jer. 29:13.) ■

*Kirjoittaja asuu New Yorkin osavaltiossa Yhdysvalloissa.*

# PYYDÄ VAAN

Sanat ja sävel  
Nik Day

Vakaasti ♩ = 156-170

First system of musical notation. The vocal line is a whole rest. The piano accompaniment consists of a 4-measure introduction with a repeat sign. The chords are Eb, Ab, Cm, Ab, Eb, and Bb.

Second system of musical notation. The vocal line begins with two verses of lyrics. The piano accompaniment continues with chords Eb, Ab, Cm, and Ab.

1. Lä - hel - tä \_\_\_\_\_ ja kau - em - paa \_\_\_\_\_ sä et - sit tie -  
2. Hil - jal - leen \_\_\_\_\_ se vah - vis - tuu, \_\_\_\_\_ sä näh - dä voit

Third system of musical notation. The vocal line continues with lyrics. The piano accompaniment continues with chords Eb, Bb, Eb, and Ab.

- tä oi - ke - aa. \_\_\_\_\_ Se vai - ke - a \_\_\_\_\_  
pian suu - rem - paa. \_\_\_\_\_ Kun toi - vot vaan, \_\_\_\_\_

Fourth system of musical notation. The vocal line continues with lyrics. The piano accompaniment continues with chords Cm, Ab, Eb, and Bb.

on tun - nis - taa, \_\_\_\_\_ sen il - moit - taa \_\_\_\_\_ voi yk - si vaan. \_\_\_\_\_  
niin a - jal - laan \_\_\_\_\_ voit e - päi - lyk - set un - hoit - taa. \_\_\_\_\_





46

ei sua voi. ————— Kun kal - li - ol - le a - se - tut,

46 Cm Bb/D Eb Ab

51

us - ko suo - ja - na - si on. Sii - hen it - ses ank - ku - roi. ————— Siis Ju - ma - lal

51 Eb/G Fm7 Eb/G Ab Bb

57

**CODA** ————— pyy - dä vaan. —————

57 Bb Ab Eb Bb

62

62 Eb Eb/G Ab Eb Bb Eb

# Jaakobin kirje 1:5-6

Jaakob on opettanut meille, kuinka tulee pyytää Jumalalta, jotta saisimme vastauksen.



## PYYTÄKÖÖN USKOSSA

”Uskossa pyytämisen edellytys [antaa ymmärtää], että ei tarvita vain sanoja vaan

tekoja, kaksinkertaista sitoumusta sekä anoa että tehdä, tarvetta ilmaista sanoin ja toimia.”

Vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista, ”Pyytää uskossa”, *Liahona*, toukokuu 2008, s. 94.

## PUUTTUU VIISAUTTA

Enemmän tai vähemmän meiltä kaikilta puuttuu sellaista viisautta, jota vain Jumala voi antaa meille. ”Vain Jumalan Henki tietää, mitä Jumalassa on” (1. Kor. 2:11). Siksi meidän kaikkien on tarpeen pyytää Häneltä.

## AULIISTI

*Auliisti* – Kreikankielinen sana, josta tämä sana on käännetty, tarkoittaa ’yksinkertaisuutta’, mikä saattaa merkitä Jumalan määrätietoista päämäärää antaa meille avoimesti ja anteliaasti.

## KETÄÄN SOIMAAMATTA

Jumala vastaa sinulle eikä koskaan *soimaa* (arvostele, nuhtele tai moiti) sinua siitä, että pyydät Häneltä nöyrästi vastausta vilpittömään kysymykseen.

5. Jos kuitenkin joltakulta teistä puuttuu viisautta, pyytäkään sitä Jumalalta. Hän on saava pyytämänsä, sillä Jumala antaa auliisti kaikille, ketään soimaamatta.  
6. Mutta pyytäkään uskossa, lainkaan epäilemättä. Joka epäilee, on kuin meren aalto, jota tuuli ajaa sinne tänne.

## ANTAA -- KAIKILLE

Hän ei ”torju ketään niistä, jotka tulevat hänen luoksensa, -- ja kaikki ovat Jumalalle yhdenvertaisia”.

2. Nefi 26:33



## LAINKAAN EPÄILEMÄTTÄ

”Pitäkää vaikeina hetkinä liittonne tärkeimmällä sijalla ja pitäkää tarkoin

kiinni kuuliaisuudestanne. Silloin voitte pyytää uskossa, lainkaan epäilemättä, tarpeidenne mukaan, niin Jumala vastaa.”

Vanhin D. Todd Christofferson kahdentoista apostolin koorumista, ”Liittojen voima”, *Liahona*, toukokuu 2009, s. 22.

## PYYTÄKÖÖN SITÄ JUMALALTA

”Rukoukset osoitetaan taivaalliselle Isällemme Jeesuksen Kristuksen nimessä. --

Rukouksen tarkoituksena ei ole muuttaa Jumalan tahtoa vaan saada meille itsellemme ja muille siunauksia, joita Jumala muutenkin haluaa antaa, mutta joita meidän on pyydetävä saadaksemme niitä.”

PKO, ”Rukous”, [scriptures.lds.org/fi](http://scriptures.lds.org/fi).

*Toimituksen huomautus: Tämän sivun tarkoituksena ei ole olla täydellinen selvitys valituista oppien hallinnan jakeista vaan lähtökohta omaan tutkimiseesi.*

# Taivaallisia HETKIÄ

*Joskus tuntuu, ettei taivas ole kovinkaan kaukana.*

## Hollie Megan Laura Hunter

**E**räänä päivänä Nuorten Naisten johtohenkilömme puhuivat meille erityisistä hetkistä, jolloin todella tuntee Hengen ja tuntee olevansa lähellä Jumalaa. He kutsuivat näitä hetkiä ”taivaallisiksi hetkiksi” – yksinkertainen ilmaus, joka oli helppo muistaa. Omalta osaltani tiesin täsmälleen, mitä ”taivaallinen hetki” oli – olin tuntenut sellaisia aikaisemmin, kuten kun tuntee hienoisen aavistuksen tai saa välähdyksen siitä, millaista elämä selestisessä valtakunnassa saattaisi olla. Ja minulla on ollut runsaasti näitä hetkiä!

Kun johtajamme olivat esitelleet tämän ajatuksen, menimme ulos. Aurinko välkehti puiden lomasta. Suljimme silmämme. Tunsin auringon kasvoillani lämpimän tuulenvireen puhaltaessa. Linnut lauloivat ja puut suhisivat tuulessa meidän ihastellessamme Jumalan luomakuntaa. Se oli taivaallinen hetki.

Toinen kerta, jolloin koin taivaallisen hetken, oli sen jälkeen kun paras ystäväni oli kastettu. Kun kävelimme takaisin kappeliin tilaisuuden loppuosaa varten, hän tarttui käteeni ja puhuimme siitä, kuinka suurenmoista olikaan, että olimme ystäviä ja että tulisimme aina olemaankin – jopa iankaikkisuuksissa. En koskaan unohda sitä. Olin innoissani ja onnellinen ja kiitollinen!

Suunnilleen vuosi myöhemmin saimme kumpikin tuntea yhdessä sitä iloa jälleen kerran, kun seisoimme kastealtaan vieressä ja katselimme, kun hänen äitinsä astui kasteen vesiin. Kauneutta oli todellakin kaikkialla.

Kenties paras paikka saada näitä kokemuksia on Herran huoneessa. Kun ensimmäisen kerran menin temppeliin, sain siunauksekseni mennä sinne vanhempieni ja siskoni kanssa. Minut kastettiin isoisoäitini puolesta, ja tunsin hänen olevan onnellinen.

Taivaallisia hetkiä voi tulla missä tahansa ja milloin tahansa – musiikkia kuunnellessa tai perheillan aikana tai koulussa. Muistan erään perheillan, kun me kaikki nauroimme aivan katketaksemme! Se on ollut yksi mieluisimmista hetkistäni.

Nämä taivaalliset hetket ovat vahvistaneet todistustani ja auttaneet minua saamaan aiempaa kiitollisemmän hengen. Ne ovat opettaneet minulle suurenmoisia asioita. Ennen kaikkea ne ovat tehneet minut onnelliseksi ja saaneet minut innostumaan evankeliumista! Tiedän, että jos edelleen päätän elää evankeliumin mukaan, niin kaikki se kauneus, onnellisuus, rauha ja rakkaus, jota tunnen jokaisena taivaallisena hetkenä, voi olla sitä, mitä voin tuntea aina – paljon suuremmassa määrin – selestisessä valtakunnassa. ■

*Kirjoittaja asuu North Lanarkshiressa Skotlannissa.*



# MEIDÄN PALSTAMME



Valokuva Nauvoon temppeleistä Illinoisissa Michaela S., Flori, USA

*Yllä: Tämä kuva edustaa Jumalan rakkautta minua kohtaan henkilökohtaisesti ja siskojani kohtaan, joista toinen palvelee tällä hetkellä kokoaikaisena lähetysaarnaajana. Jeesuksen Kristuksen evankeliumi on ollut sanoin kuvaamattomana ilona elämässämme.*

Kenia R. Monterreyn temppelein luona Meksikossa

## OTIN VASTAAN #TEMPELIHAASTEEN

**M**inut kastettiin vuonna 2012 ja kävin seurakunnan kokouksissa Ipoméian piirissä Brasiliassa. Vuodesta 2014 asti olen ollut todella innokkaasti mukana suvun tutkimisessä. Kaikki alkoi kahdentoista apostolin koorumin jäsenen, vanhin Neil L. Andersenin RootsTech-sukututkimuskonferenssissa esittämästä kutsusta mennä kasteille omien sukulaisten puolesta. Tunsin olevani todella sitoutunut tutkimaan sukua – tietäen, että jos ”kolkuttaisin”, minulle ”avattaisiin” (ks. Matt. 7:7).

Nyt minulla on etsittynä entistä useampia sukupolvیا, valokuvia, asiakirjoja – ja mikä tärkeintä – kertomuksia suvusta, mikä on mahtavaa. Näiden tietojen pohjalta laadin kirjan, jossa on valokuvia ja päivämääriä sukuni historiasta. Tämä projekti auttoi minua olemaan yhteydessä kirkkoon kuulumattomiin sukuni jäseniin ja antoi minulle tilaisuuden lausua todistukseni siitä, että perheet voivat olla iankaikkisia.

Tämä työ on auttanut minua seisomaan pyhissä paikoissa, pysymään aktiivisena kirkossa ja ottamaan vastaan tehtävän palvella Herraa lähetystyössä.

Minulla on todistus siitä, että se pelastuksen työ, jota tämä kirkko tekee kummallakin puolen verhoa, on totta ja taivaallisen Isämme innoittamaa. Ennen lähetystyötäni minulla oli mahdollisuus mennä kasteille esivanhempieni puolesta, ja nyt lähetysaarnajana minulla on mahdollisuus kastaa ihmisiä, jotka ovat elossa ja haluavat muuttaa elämänsä ikiajoiksi. ■

Vanhin Claudio Klaus jr., Mesan lähetyskenttä, Arizona, Yhdysvallat



**Vanhin  
M. Russell Ballard**  
kahdentoista apostolin  
koorumista

## KUINKA KERTOAA EVANKELIUMISTA

**M**eidän ei tarvitse pyydellä anteeksi uskonkäsityksiämme eikä perääntyä siitä, minkä tiedämme olevan totta. Mutta me voimme kertoa siitä rakastavan ymmärtämyksen hengessä – **rohkeina ja luottavaisina**, silmämääränä vain Jumalan kunnia – painostamatta kuulijoitamme tai tunteematta, että olemme epäonnistuneet tehtävässämme, jos he eivät viipymättä hyväksy sitä, mitä me uskomme.

Kun meillä on Pyhän Hengen kumppanuus, me voimme silloin tehdä yksinkertaisia asioita, jotta auttaisimme niin kirkon vähemmän aktiivisia jäseniä kuin niitä, jotka eivät ole meidän uskoamme, ymmärtämään evankeliumia paremmin. Sen tekemiseen ei tarvita mitään uutta ohjelmaa. Emme tarvitse käsikirjaa tai tehtävää tai ohjekokousta. Ainoa asia, mitä tarvitaan, on se, että hyvät kirkon jäsenet oppivat **luottamaan Pyhän Hengen voimaan** ja että he tämän voiman avulla ojentavat kätensä ja koskettavat Isämme lasten elämää. Emme voi tehdä sen suurempaa palvelusta, kuin että lausumme **henkilökohtaisen todistuksemme** niille, joilta puuttuu ymmärrys Jeesuksen Kristuksen palautetusta evankeliumista.

Niinpä, veljet ja sisaret, olemmeko me valmiita tekemään jotakin? Voiko jokainen meistä päättää tänään, että **lisäämme omaa hengellistä valmis-tautumistamme** etsimällä Pyhän Hengen johdatusta ja että Hänen voimansa kumppaninamme me sitten siunaamme useampia Isämme lapsista ymmärryksellä ja tiedolla siitä, että kirkko on tosi?

Todistan, että Vapahtaja elää ja että Hän siunaa meitä jokaista, jos teemme kaiken voitavamme edistääksemme tätä Hänen kirkkonsa suurta työtä. Toivon, että jokainen meistä päättää tehdä jotakin enemmän. ■

*Huhtikuun 2000 yleiskonferenssipuheesta.*



### KUINKA OLET SOVELTANUT TÄTÄ KÄYTÄNTÖÖN?

Olen hyvin kiitollinen siitä, että olen varttunut kirkon piirissä. Kerron mielelläni evankeliumista ja pyrin olemaan hyvänä esimerkkinä, koska tiedän, että ystäväni ja muut seuraavat minua, varsinkin taivaallinen Isäni. Mikään, mitä teemme, ei jää taivaalliselta Isältämme huomaamatta. Meidän täytyy pyrkiä tekemään oikein ja kertomaan evankeliumista Hänen lapsilleen, sillä sen tekemiseen on rajaton määrä mahdollisuuksia. Meidän täytyy vain rukoilla löytääksemme niitä tilaisuuksia ja hyödyntääksemme ne.

**Chari G., Arkansas, USA**

Miksi on suurempi synti olla antamatta anteeksi kuin tehdä väärin jotakuta kohtaan?

**H**erra on opettanut: ”Teidän tulee antaa anteeksi toinen toisellenne; sillä se, joka ei anna veljelleen anteeksi hänen rikkomuksiaan, seisoo tuomittuna Herran edessä; sillä hänelle jää suurempi synti.

Minä, Herra, annan anteeksi kenelle tahdon, mutta teiltä vaaditaan, että annatte anteeksi kaikille ihmisille.” (OL 64:9–10.)

Kun emme anna anteeksi, me asetamme oman rajallisen arvostelukykymme Herran täydellisen arvostelukyvyn yläpuolelle. Hänellä on täydellinen näkemys ihmisten sydäimestä ja olosuhteista, ja tuomitseminen kuuluu yksin Hänelle. Lopulta Hän antaa täydellisen tuomion ja täydellisen armon kaikille – sekä niille, jotka ovat tehneet väärin muita kohtaan, että niille, joita kohtaan on toimittu väärin.

Lisäksi vaatimalla meitä antamaan anteeksi Herra auttaa meitä valitsemaan kurjuuden sijaan onnellisuuden, hylkäämään katkerat kaunamme ja paheksuntamme ja parantamaan Hänen armostaan. Silloin me huomaamme, kuten vanhin Kevin R. Duncan seitsemänkymmenen koorumista on meille muistuttanut: ”Vapahtajan sovitus ei ole vain niitä varten, joiden täytyy tehdä parannus. Se on myös niitä varten, joiden täytyy antaa anteeksi.” (”Anteeksiantamuksen parantava voide”, *Liahona*, toukokuu 2016, s. 35.) ■

Mikä on kirkon kanta masennukseen, ja kuinka minun tulee toimia masennuksen suhteen?

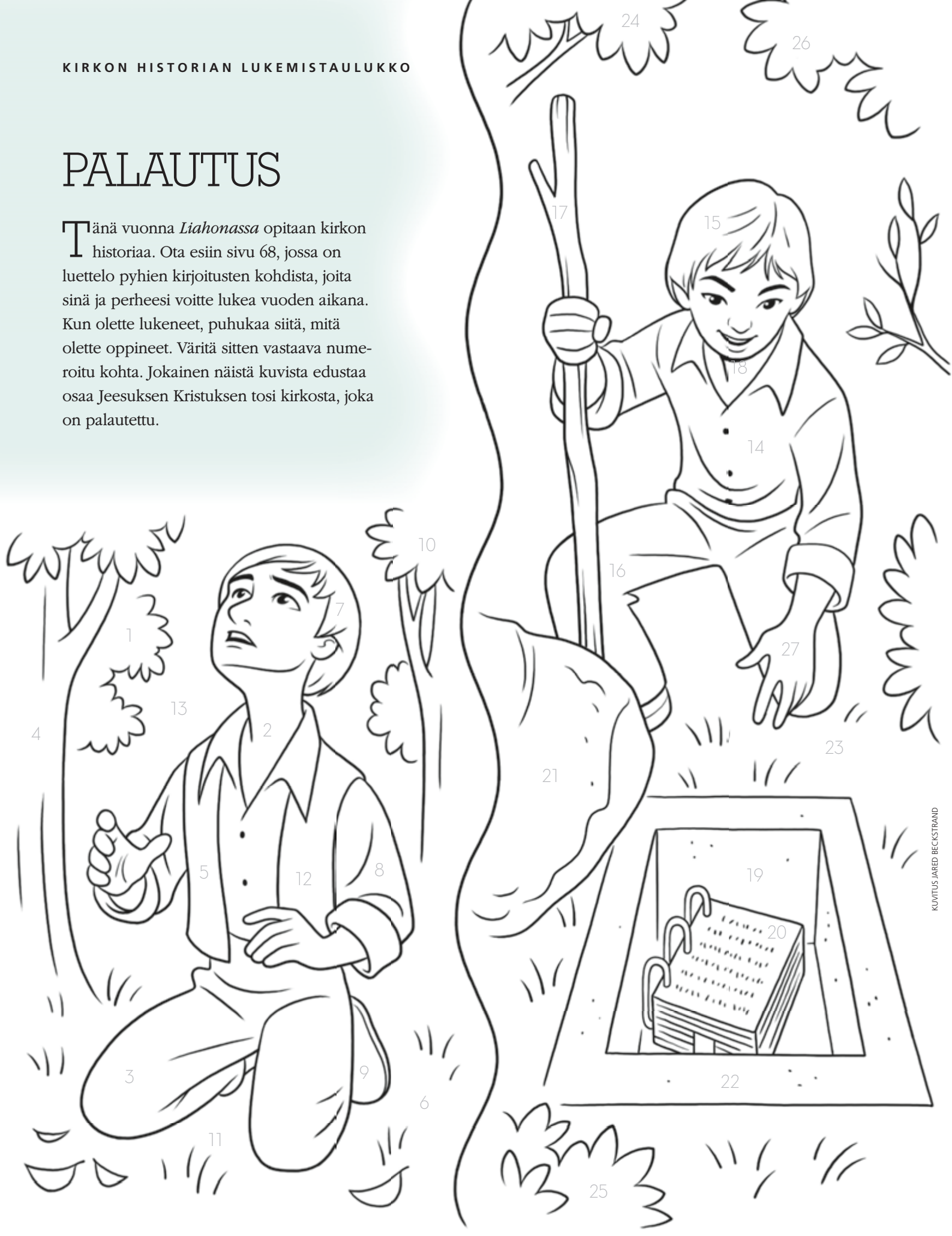
**J**okainen tuntee itsensä aika ajoin alakuloiseksi, ja Jeesuksen Kristuksen palautettu evankeliumi sekä perheen, johtajien ja muiden tuki voivat auttaa meitä kokemaan jälleen lohtua, iloa ja rauhaa. Mutta kirkon johtajat ovat myöntäneet, että masennus eli depressio on paljon vakavampi tila, joka voi häiritä ihmisen kykyä toimia täysin. Vanhin Jeffrey R. Holland kahdentoista apostolin koorumista on ehdottanut useita asioita, joita tehdä, jos kokee vakavaa masennusta:

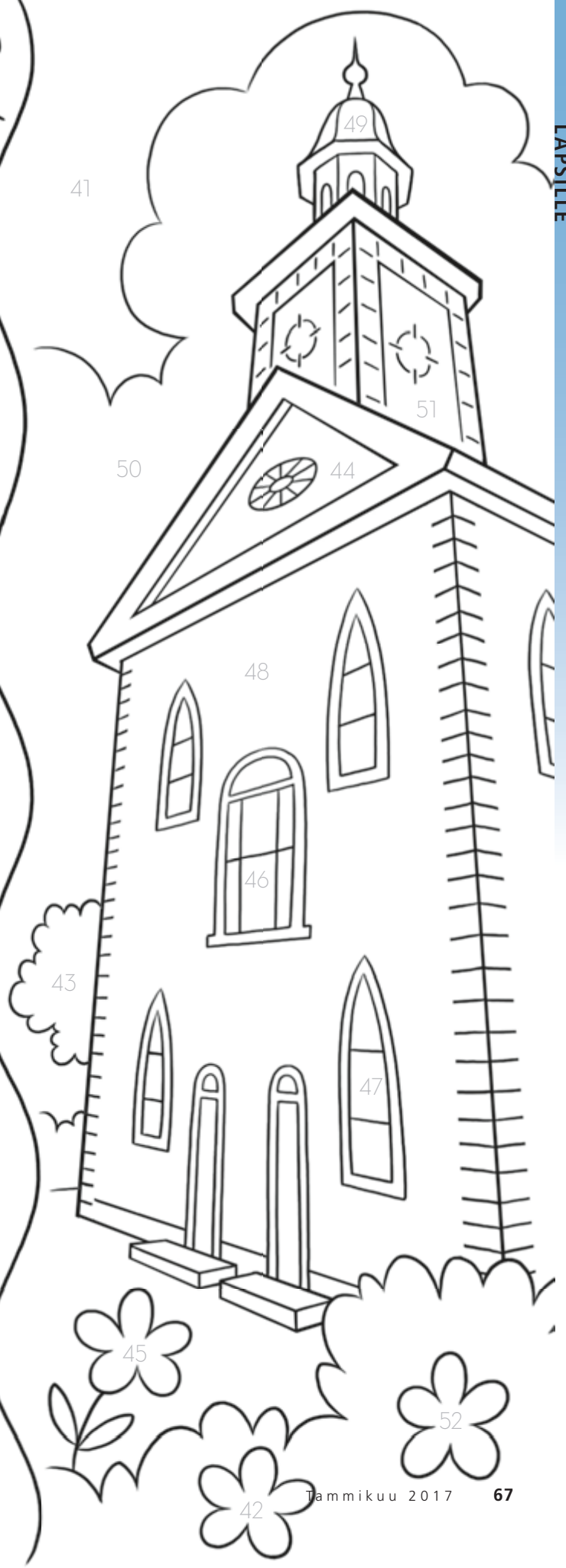
- Älä menetä uskoa taivaalliseen Isään ja Jeesukseen Kristukseen.
- Tee niitä asioita, jotka tuovat Hengen elämääsi (rukoile, tutki pyhiä kirjoituksia jne.).
- Pyydä neuvoa vanhemmilta ja pappeusjohtajilta.
- Pyydä pappeuden siunauksia.
- Nauti sakramentti joka viikko ja pidä kiinni Jeesuksen Kristuksen sovituksen lupauksista.
- Tarkkaile stressin merkkejä, kuten uupumusta, ja tee sitten muutoksia.
- Jos ongelmasi jatkuu, puhu vanhempiesi tai pappeusjohtajiesi kanssa neuvon pyytämisestä ammattiauttajilta, joilla on hyvät elämänarvot.

(Ks. ”Kuin särkynyt ruukku”, *Liahona*, marraskuu 2013, s. 40–42.) ■

# PALAUTUS

Tänä vuonna *Liahonassa* opitaan kirkon historiaa. Ota esiin sivu 68, jossa on luettelo pyhien kirjoitusten kohdista, joita sinä ja perheesi voitte lukea vuoden aikana. Kun olette lukeneet, puhukaa siitä, mitä olette oppineet. Värity sitten vastaava numeroitu kohta. Jokainen näistä kuvista edustaa osaa Jeesuksen Kristuksen tosi kirkosta, joka on palautettu.





## LUETTELO PYHIEN KIRJOITUSTEN KOHDISTA

Useimmat näistä pyhien kirjoitusten kohdista ovat Herran ilmoituksia Joseph Smithille. Väritä kuvat sivuilla 66–67 sitä mukaa kuin luet kohdat!

1. Joseph Smith – historia 10–13	27. Oppi ja liitot 59:9–10, 15–19
2. Joseph Smith – historia 14–17	28. Oppi ja liitot 64:9–11
3. Joseph Smith – historia 30, 33–34	29. Oppi ja liitot 64:33–34
4. Joseph Smith – historia 51–53	30. Oppi ja liitot 76:19–24, 40–41
5. Joseph Smith – historia 66–69	31. Oppi ja liitot 78:17–19
6. Oppi ja liitot 1:37–38	32. Oppi ja liitot 81:5–6
7. Oppi ja liitot 2:1–2	33. Oppi ja liitot 82:3, 10, 14
8. Oppi ja liitot 4:1–7	34. Oppi ja liitot 84:46–47, 62
9. Oppi ja liitot 6:34–37	35. Oppi ja liitot 88:78–80
10. Oppi ja liitot 8:2–3, 9–10	36. Oppi ja liitot 88:118–120
11. Oppi ja liitot 10:5, 69	37. Oppi ja liitot 88:123–126
12. Oppi ja liitot 11:6–7	38. Oppi ja liitot 89:1, 18–21
13. Oppi ja liitot 13	39. Oppi ja liitot 90:15, 24
14. Oppi ja liitot 18:10–13	40. Oppi ja liitot 97:15–16, 21
15. Oppi ja liitot 18:15–16	41. Oppi ja liitot 98:11–12
16. Oppi ja liitot 19:16–19, 23–24	42. Oppi ja liitot 100:5–8
17. Oppi ja liitot 20:75–79	43. Oppi ja liitot 101:16, 32, 36
18. Oppi ja liitot 25:10–13	44. Oppi ja liitot 105:39–41
19. Oppi ja liitot 27:15–18	45. Oppi ja liitot 107:6, 8, 13
20. Oppi ja liitot 39:20–23	46. Oppi ja liitot 110:1–10
21. Oppi ja liitot 46:10–12, 32–33	47. Oppi ja liitot 119:4, 6–7
22. Oppi ja liitot 49:25–28	48. Oppi ja liitot 121:7–9, 46
23. Oppi ja liitot 50:40–46	49. Oppi ja liitot 121:41–45
24. Oppi ja liitot 51:13, 19	50. Oppi ja liitot 122:7–9
25. Oppi ja liitot 58:26–28	51. Oppi ja liitot 130:20–23
26. Oppi ja liitot 58:42–43	52. Oppi ja liitot 131:1–4



**Vanhin  
Dallin H. Oaks**  
kahdentoista apostolin  
koorumista

# Vastaako taivaallinen Isä AINA rukouksiini?



Taivaallinen Isä tietää enemmän kuin me tiedämme. Hän vastaa rukouksiimme tavalla, joka on meidän parhaaksemme.



Kun uskomme taivaalliseen Isään ja Jeesukseen Kristukseen, me luotamme Heihin.



Luota siihen, että taivaallinen Isä tuntee sinut ja rakastaa sinua. Luota siihen, että Hän kuulee sinun rukouksesi ja vastaa niihin sinun parhaaksesi. (Ks. 3. Nefi 18:20.)

# MEIDÄN SIVUMME



Alexandra M., 10, Maryland, USA



Herra teki luomistyön taivaallisen Isän lapsia varten. Minä rakastan eläimiä ja luontoa.

Samuel M., 7, Madrid, Espanja

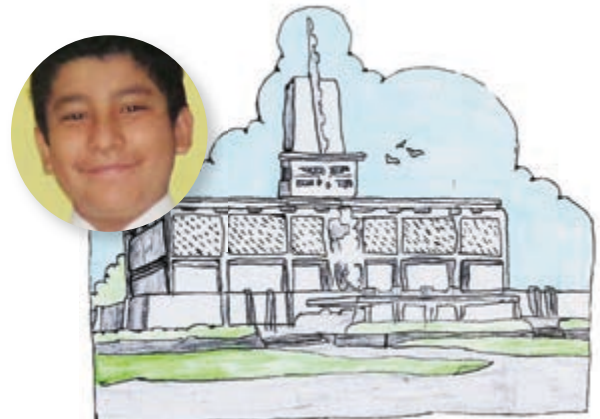


Lissette N., 5, Madrid, Espanja



Olen oppinut sakramenttikokouksessa ja sunnuntailuokissani, että jotkin asiat eivät ole yhtä tärkeitä kuin toiset. Tärkeimpiä asioita ovat Jeesuksen Kristuksen evankeliumi ja kuuliaisuus taivaalliselle Isällemme. Oppiminen on hauskaa.

Ian A., 5, Morelos, Meksiko



Kun käyn temppelin luona perheeni kanssa, tunnen Hengen vahvana, koska tiedän, että Herra on meidän kanssamme. Hän on sanonut: "Tulkaa minun luokseni, te pienokaiset" (ks. Matt. 19:14).

Heitor A., 10, Paraná, Brasilia





**Vanhin  
Walter F.  
González**

seitsemänkymmenen koorumista

# Hyllyssä ollut kirja

*”Niin tutkia vain Sekä rukoilla mun täytyy”*  
(Lasten laulukirja, s. 66).

Olin 12-vuotias, kun kuulin Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkosta. Tapasin linja-autossa kaksi kirkon lähetyssaarnaajaa. He kysyivät, voisivatko he tulla opettamaan perhettäni.

Lähetyssaarnaajat jättivät meille Mormonin kirjan sekä Joseph Smithin todistuksesta

kertovan esitteen. Vanhempani olivat suurenmoisia ihmisiä. Mutta he eivät sillä kertaa liittyneet kirkkoon.

Se kirja ja se esite jäivät kirjahyllyymme moniksi vuosiksi. Sitten eräänä päivänä kun olin 18-vuotias, etsin kirjahyllystämme jotakin hyvää luettavaa. Otin Mormonin kirjan ja luin ensimmäisen luvun. Lukiessani minut valtasi erityinen tunne.

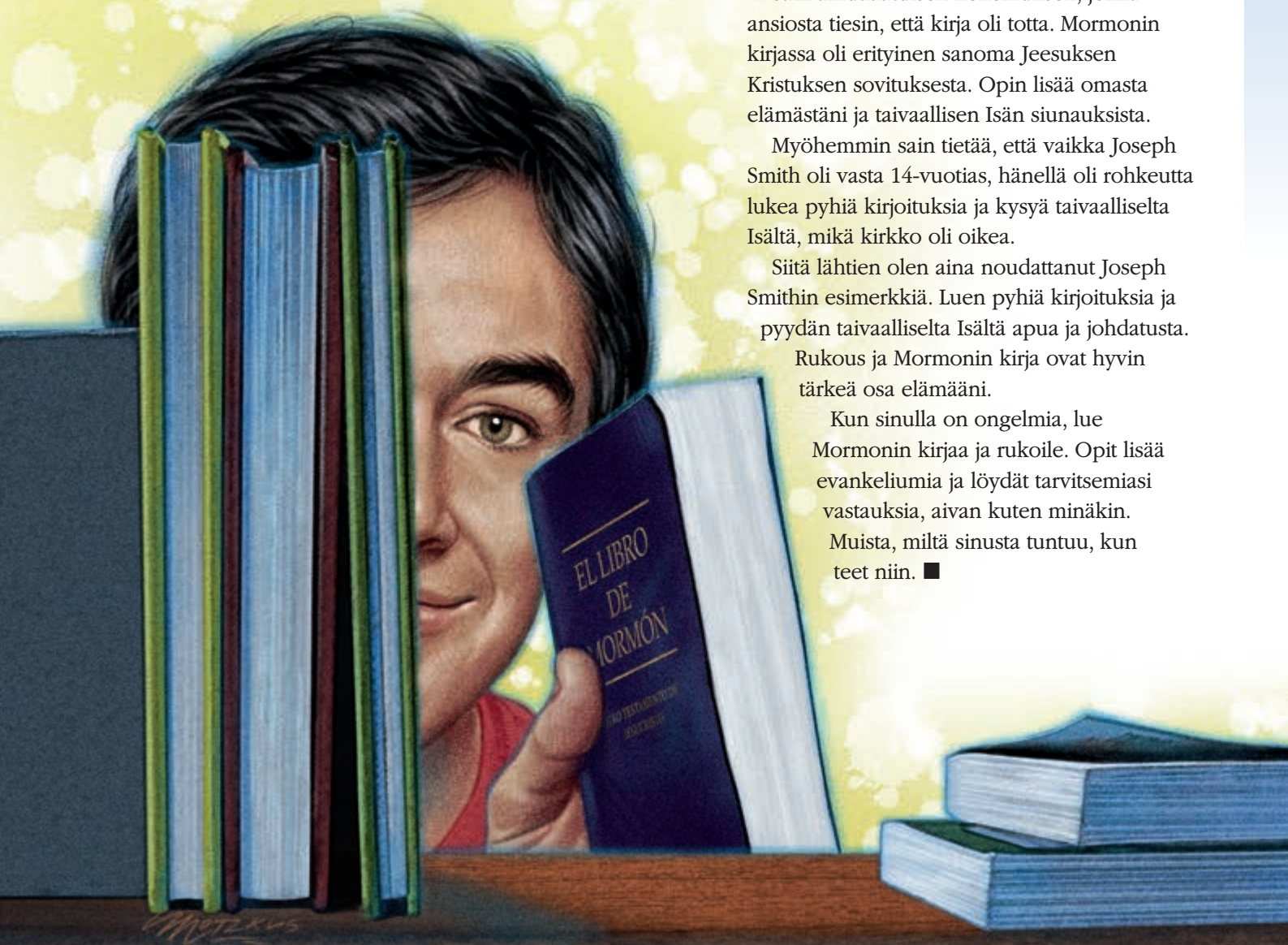
Sain ainutlaatuisen kokemuksen, jonka ansiosta tiesin, että kirja oli totta. Mormonin kirjassa oli erityinen sanoma Jeesuksen Kristuksen sovituksista. Opin lisää omasta elämästäni ja taivaallisen Isän siunauksista.

Myöhemmin sain tietää, että vaikka Joseph Smith oli vasta 14-vuotias, hänellä oli rohkeutta lukea pyhiä kirjoituksia ja kysyä taivaalliselta Isältä, mikä kirkko oli oikea.

Siitä lähtien olen aina noudattanut Joseph Smithin esimerkkiä. Luen pyhiä kirjoituksia ja pyydän taivaalliselta Isältä apua ja johdatusta. Rukous ja Mormonin kirja ovat hyvin tärkeä osa elämäni.

Kun sinulla on ongelmia, lue Mormonin kirjaa ja rukoile. Opit lisää evankeliumia ja löydät tarvitsemiasi vastauksia, aivan kuten minäkin.

Muista, miltä sinusta tuntuu, kun teet niin. ■



# Min-Jun täyttää mitat

**Kelly Hunsaker**

Perustuu tositapahtumaan

*”Jeesus, lasten ystävä Meitä rakastaa”* (Lasten laulukirja, s. 37).

Min-Jun katseli ikkunasta pilviä. ”Näyttää siltä, että huomenna sataa”, hän sanoi.

Isoisä nosti katseensa sanomalehdestään ja nyökkäsi. Oli loppukesä Soulissa Etelä-Koreassa, ja sadekausi oli alkanut.

Min-Jun laittoi sateenvarjon sunnuntaivaatteidensa viereen. ”Meidän täytyy varmaan lähteä huomenna aikaisin aamulla.”

Isoisä hymyili. ”Hyvä idea. Meidän täytyy kävellä pidempää reittiä siltä varalta, että alempana oleva tie tulvii.”

”Luuletko, että kirkkorakennus on kunnossa?” Min-Jun kysyi. Viime

vuonna alakertaan oli tulvinut vettä sadekauden aikana.

”Kyllä”, isoisä sanoi. ”Mutta eipä rukoilemisesta ole koskaan mitään haittaa.”

”Sitten minä rukoilen tänä iltana kirkon puolesta. Ja että pääsemme perille turvallisesti. *Jal-ja-yo* (hyvää yötä).” Min-Jun kumarsi ja meni nukkumaan.

Aamulla he lähtivät asunnosta varhain. Min-Jun katsoi ylös tummia pilviä, jotka täyttivät taivaan.

”Kuljetaan uskossa”, isoisä sanoi.

Min-Jun seurasi isoisää ylös kapeaa portaikkoa, joka kulki heidän asuntonsa lähellä pitkin kukkulan rinnettä. Huipulla he pysähtyivät hetkeksi vetämään henkeä. Heidän valkoiset paitansa olivat jo kastuneet, koska ilma oli niin kosteaa.



## JATKA YRITTÄMISTÄ

”Evankeliumin hienous on siinä, että meitä palkitaan *yrittämisestä*, vaikka emme aina onnistukaan.”

Vanhin Jeffrey R. Holland kahdenoista apostolin koorumista, ”Huomenna Herra tekee teidän kesellänne ihmetekoja”, *Liahona*, toukokuu 2016, s. 126.

Isoisä ojensi kätensä tunteakseen ensimmäiset sadepisarat. ”Tunnetko sen? Sade on alkamassa.”

He avasivat sateenvarjot. Siinä vaiheessa kun he pääsivät seuraavan portaikon luo, satoi jo rankasti.

Min-Jun siristeli silmiään nähdäkseen sateen läpi kunkin askelman. ”Voi ei!” hän huudahti liukastuessaan ja kaatuessaan maahan polvi edellä.

”Satutitko itsesi?” isoisä kysyi. Hän kumartui katsomaan Min-Junin housuihin tullutta reikää.

”Se on vain naarmu”, Min-Jun sanoi ääni väristen.

”Puhdistetaan se kirkossa”, isoisä sanoi.

Min-Jun ja isoisä kiipesivät loput portaat ja kääntyivät ylänkötielle.

”Täällä tuulee rajummin”, isoisä sanoi puristaen tiukasti sateenvarjoaan. Min-Jun pystyi hädin tuskin pitelemään käsissään omaa sateenvarjoaan. Yhtäkkiä tuli tuulenpuuska ja käänsi sateenvarjon ylösalaisin repäisten sen hajalle saumoista. Min-Junin hartiat lysähtivät.

Isoisä kohotti omaa sateenvarjoaan. ”Tule minun sateenvarjoni alle. Olemme miltei perillä.”

Min-Jun ja isoisä kulkivat saman varjon alla, mutta se ei suojannut paljoakaan jatkuvalta sateelta. Kun he tulivat kirkon lähelle, Min-Jun kuuli musiikkia.

”He ovat jo aloittaneet!” Min-Jun juoksi pääoville. Silloin hän näki ovien lasissa oman kuvajaisensa. Hänen

hiuksensa olivat sotkussa ja valuivat vettä, hänen housunsa olivat repeytyneet ja hänen kenkkinsä olivat kuraiset. Hän vetäytyi pois ovien luota ja perääntyi alas portaita.

”En... en voi mennä sisään”, Min-Jun sopersi.

”Voit aivan hyvin”, isoisä sanoi.

”Mutta minä olen aivan likainen ja märkä!”

Isoisä katsoi Min-Junia ja sitten aitaan kiinnitettyä sademittaria.

”Sadetta on helppo mitata, Min-Jun, mutta kuinka me mittaamme itseämme?”

Min-Jun katseli isoisää silmiään räpytellen.

”Sinä näet kuraiset kengät, naarmuuntuneen polven ja sotkuisen tukan ja luulet, ettet ole paljonkaan arvoinen”, isoisä sanoi. ”Mutta Jeesuksella

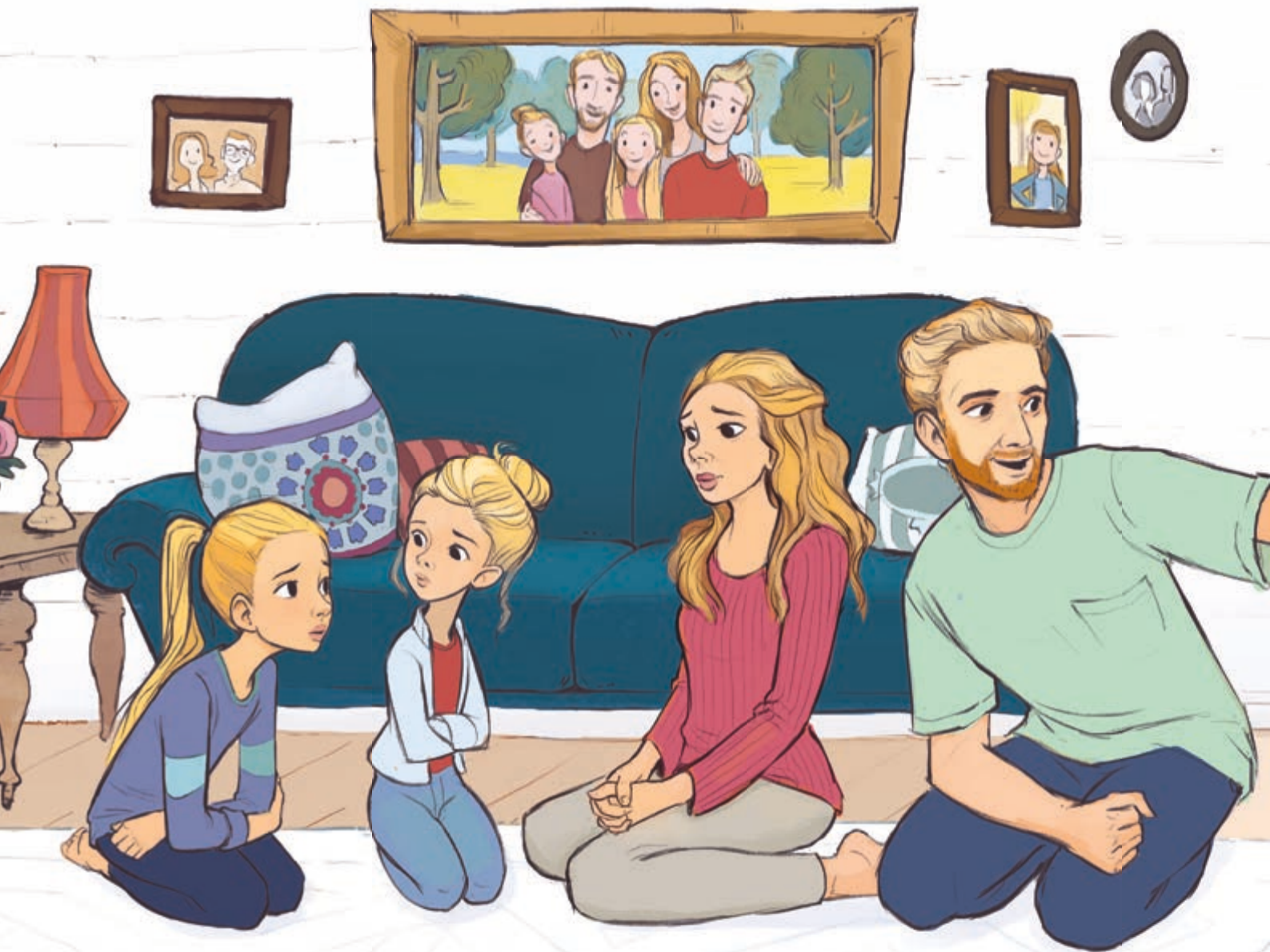
Kristuksella on parempi tapa mitata. Hän näkee sydämesi ja tietää, että teet oikein. Jos mittaat itseäsi Hänen tavallaan, huomaat, että se mitta on aivan täynnä.”

Min-Jun katsoi sademittaria. Vesi nousi jatkuvasti sadepisaroiden myötä. Hän ajatteli sitä, kuinka kovasti hän oli uurastanut päästäkseen kirkkoon ja kuinka lämpimältä ja onnelliselta hänestä tuntui, kun hän oli siellä. Hän ajatteli sitä, kuinka paljon hän rakasti Vapahtajaa ja kuinka paljon Vapahtaja rakasti häntä.

Min-Jun halasi isoisää, ja yhdessä he astelivat kirkkoon. ■  
*Kirjoittaja asuu Coloradossa Yhdysvalloissa.*



# Muistathan rukoilla Erikin puolesta



**Julie Cornelius-Huang**

Perustuu tositapahtumaan

*"Tiedän, itse valitsin, Minnepä sitten joudunkin"*  
(MAP-lauluja, 1974, 120).

**K**arinin perhe polvistui sohvan vieressä perherukoukseen. Jokainen risti kätensä kunnioittavasti. Isä pyysi Karin pikkusisko Liviä pitämään rukouksen.

"Muistathan kiittää taivaallista Isää *monista* siunauksistamme", isä muistutti häntä.

"Ja muistathan rukoilla Erikin puolesta", äiti lisäsi. Äiti muistutti heitä aina rukoilemaan Erikin puolesta. Erik oli Karin isoveljeksi. Ennen kuin hän oli lähtenyt

yliopistoon, hän ja Karin olivat olleet parhaita ystävyksiä. Karin kaipasi kaikkea sitä hauskaa, mitä heillä oli tapana tehdä yhdessä.

Sitten muutaman kuukauden kuluttua Erik oli kertonut äidille ja isälle, ettei hän halunnut enää olla kirkon jäsen. Karin ja hänen perheensä olivat hämmästyneitä ja surullisia. He alkoivat rukoilla Erikin puolesta joka ilta. Joskus he rukoilivat, että hän tuntisi Pyhän Hengen ja haluaisi palata kirkkoon. Isä rukoili, että Erikin ajatukset olisivat selkeät, jotta hän tekisi hyviä valintoja. Äiti rukoili usein, että joku, johon Erik luottaisi, voisi auttaa häntä löytämään oikean tien. Kaikkien heidän rukoustensa jälkeen Karin ei voinut mitään sille, että häntä vähän suututti. Miksei taivaallinen Isä ollut tuonut Erikiä takaisin kirkkoon?

Viimein juuri kun Liv oli avaamaisillaan suun aloittaakseen rukouksen, Karin ei voinut enää pysyä hiljaa.

”Miksei taivaallinen Isä ole vastannut rukouksiimme?” hän töksäytti. Kaikki katsoivat Karinia yllättyneinä, mutta hän oli liian harmistunut välittääkseen siitä. Kukaan ei sanonut hetkeen mitään.

”Karin”, isä sanoi, ”kun tänään tulit koulusta kotiin, laitoitko reppusi naulakkoon?”

”Mitä?” Karin kysyi hämmentyneenä. Miten hänen reppunsa liittyi mihinkään? Hän vilkaisi etuovelle ja näki reppunsa lojumassa seinää vasten sen sijaan että se olisi ollut naulakossa Livin repun vieressä. ”En... anteeksi.”

”Eikö äiti muistuttanut sinua laittamaan sen naulakkoon?”

”Joo”, Karin vastasi. Hän katsoi alas polviinsa.

”Eikö äiti usein muistuta sinua laittamaan reppusi naulakkoon?”

”Joo”, Karin mutisi. Hän ei vielääkään tiennyt, miten

se liittyi mihinkään. Eikö isä ottanut hänen kysymystään vakavasti?

”Tiedän, että kun me rukoilemme Erikin puolesta, taivaallinen Isä *tosiaan* vastaa rukouksiimme – joka kerta. Ongelma on siinä, ettei Erik ehkä juuri nyt kuuntele. Erik saa valita, kuunteleeko hän Pyhää Henkeä, aivan kuten sinä valitset, kuunteletko äitiä reppusi suhteen. Mutta mitä arvelet, jätätkö *aina* kuuntelematta äidin ohjeet, kun hän pyytää sinua laittamaan reppusi naulakkoon?”

”Ei, en varmaan”, Karin sanoi.

”Jonakin päivänä hän kyllä kuuntelee!” äiti sanoi iskien Karinille silmää. Karin hymyili.

”Ehkä siis jonakin päivänä myös Erik kuuntelee”, Karin lisäsi.

”Ehdottomasti”, äiti sanoi. ”Pyhän Hengen kuunteleminen on taito, jossa täytyy kehittyä. Kenties Erik ei ole vielä oppinut sitä taitoa.” Karinista alkoi tuntua hieman paremmalta.

He kaikki painoivat pänsä, ja Liv piti rukouksen. Hän rukoili, että Erik oppisi kuuntelemaan Pyhää Henkeä. Samalla kun Liv piti rukousta, Karin tunsu rauhaa ja lämpöä. Hän tiesi, että taivaallinen Isä kuulisi heidän rukouksensa.

Kun Liv mainitsi muutamia asioita, joilla heidän perhettään oli siunattu, Karin ajatteli vielä yhtä siunausta, jonka voisi lisätä luetteloon – hän ymmärsi nyt paremmin rukousta!

Kun rukous päättyi, Karin tiesi, ettei taivaallinen Isä ollut unohtanut Erikiä. Karin tiesi myös, ettei taivaallinen Isä koskaan unohtaisi häntäkään. ■

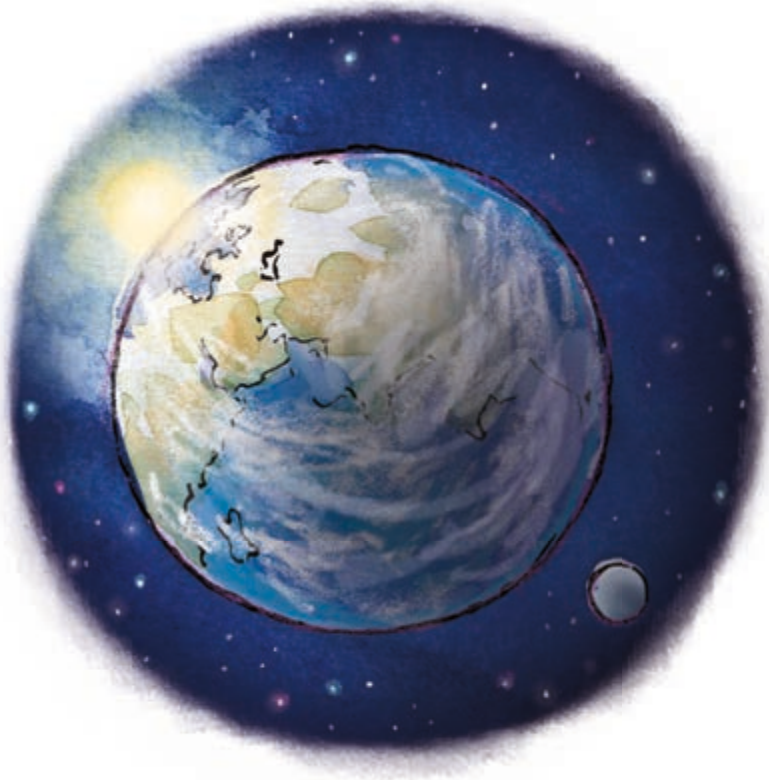
*Kirjoittaja asuu Nevadassa USA:ssa.*

## MITÄ ON TAHDONVAPAAUS?

Tahdonvapaus on lahja, jonka taivaallinen Isä on antanut jokaiselle. Sen lahjan ansiosta me saamme valita, mitä teemme. Taivaallinen Isä auttaa meitä, mutta Hän ei pakota meitä tekemään mitään. Sen sijaan Hän antaa meidän valita itse.

# Jeesus rakastaa minua

Kim Webb Reid

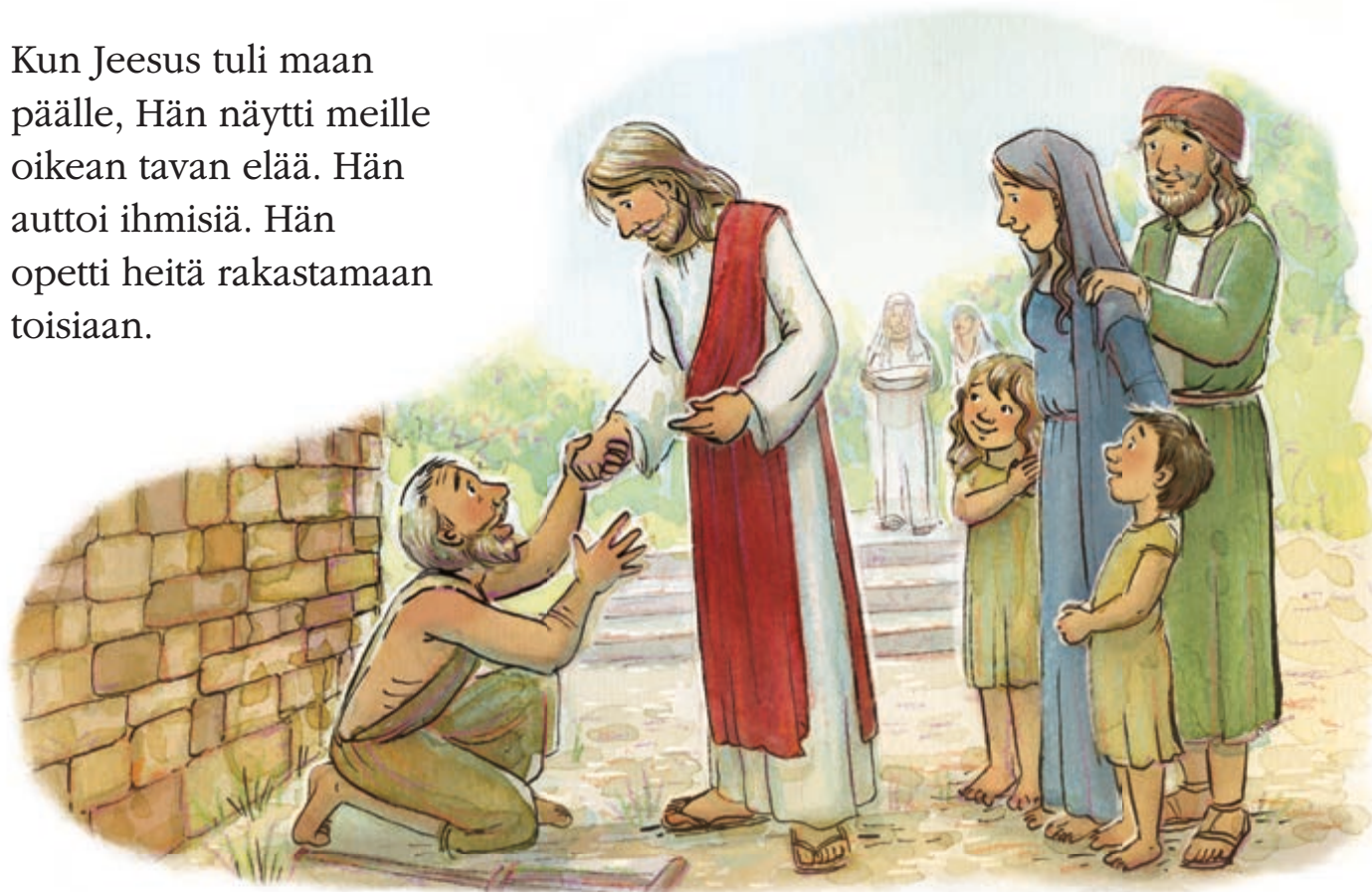


Ennen kuin maapallo luotiin, me kaikki asuimme taivaassa taivaallisten vanhempiemme ja vanhimman veljemme Jeesuksen kanssa. Olimme onnellisia ja rakastimme toisiamme hyvin paljon.

Eräänä päivänä taivaallinen Isä kertoi meille, että Hän loisi maapallon, jonka päällä voisimme asua. Hän tiesi, että kun olisimme maan päällä, me emme aina pitäisi Hänen käskyjään. Me tarvitsisimme Vapahtajan, joka auttaisi meitä palaamaan kotiin Hänen luokseen. Taivaallinen Isä valitsi Jeesuksen meidän Vapahtajaksemme.



Kun Jeesus tuli maan päälle, Hän näytti meille oikean tavan elää. Hän auttoi ihmisiä. Hän opetti heitä rakastamaan toisiaan.



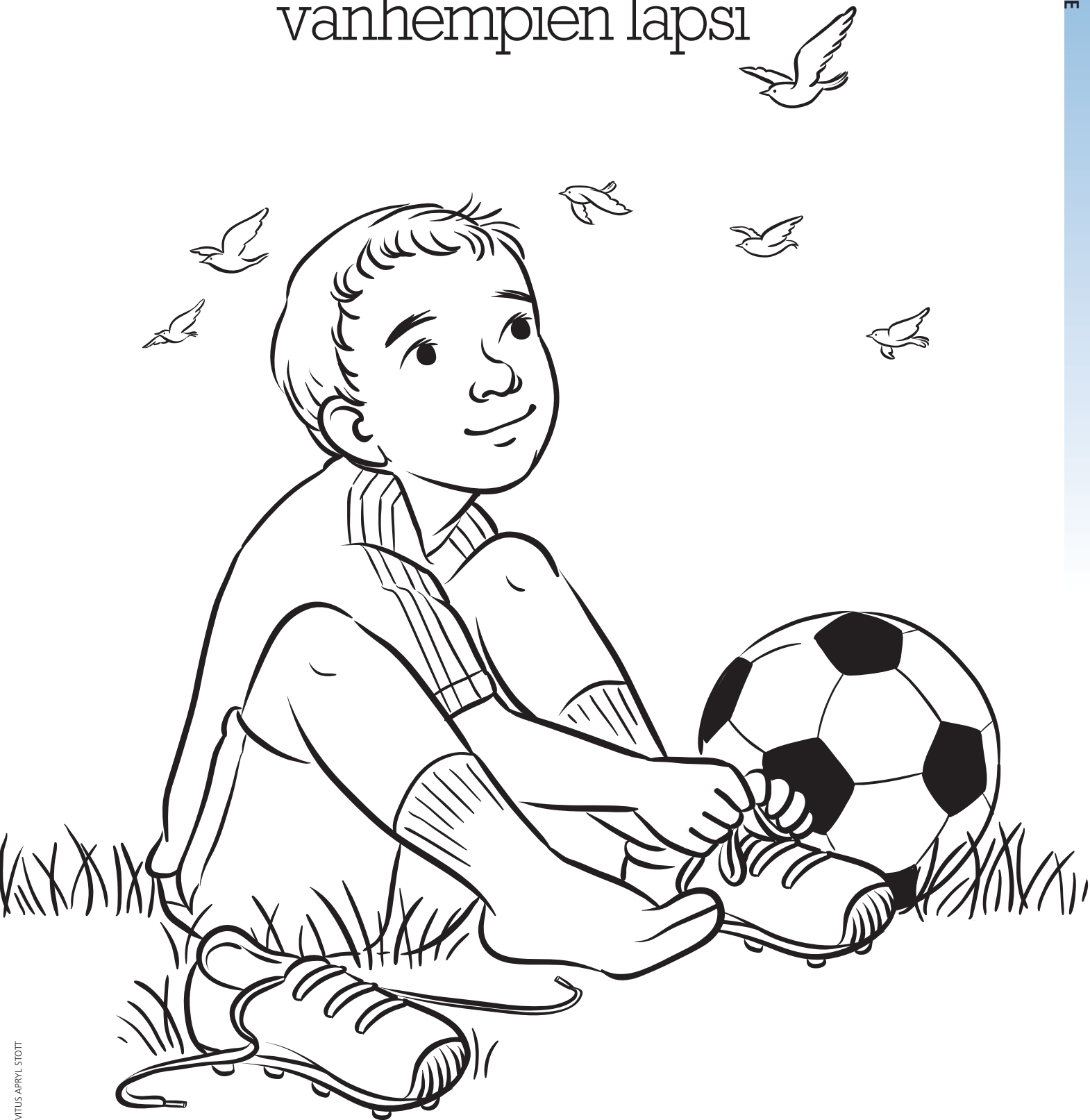
Jeesus kärsi Getsemanen puutarhassa ja ristillä. Hän teki tämän, jotta me voisimme tehdä parannuksen ja jotta me voisimme elää jälleen kuolemamme jälkeen.



Kun opin Jeesuksesta, tunnen Hänen rakkautensa minua kohtaan. ■



# Minä olen taivaallisten vanhempien lapsi





**Presidentti  
Hugh B. Brown  
(1883–1975)**

ensimmäinen neuvon-  
antaja ensimmäisessä  
presidenttikunnassa

## ELÄVÄN PROFEETAN TAPAUS

*Vuonna 1939 ennen toisen maailmansodan puhkeamista eräs Englannin alahuoneen jäsen kutsui veli Brownin esittämään lainmukaisen perustelun väitteelleen, että Joseph Smith oli profeetta. Brigham Youngin yliopistossa 4. lokakuuta 1955 pitämässään puheessa nimeltä "The Profile of a Prophet" [Profeetan henkilökuva] presidentti Brown kuvaili heidän keskusteluaan (ks. speeches.byu.edu).*

**A**loitin –: "Sanotte siis, että Aminun uskoni siihen, että Jumala on puhunut ihmiselle tänä aikana, on mielikuvituksellinen ja järjenvastainen?"

"Näin mielestäni on."

"Uskotteko, että Jumala on koskaan puhunut kenellekään?"

"Kyllä, tietenkin. Kautta Raamatun meillä on todisteita siitä."

"Puhuiko Hän Aadamille?"

"Kyllä."

"Entä Henokille, Nooalle, Abrahamille, Moosekselle, Jaakobille, Joosefille ja seuraaville profetoille?"

"Uskon Hänen puhuneen heille jokaiselle."

"Uskotteko, että yhteydenpito Jumalan ja ihmisen välillä päättyi, kun Jeesus ilmestyi maan päälle?"

"En, niihin aikoihin tuo yhteydenpito saavutti huippunsa."

"Uskotteko, hyvä herra, että sen



jälkeen kun Jeesus oli noussut kuolleista, eräs lainoppinut, teltantekijänäkin tunnettu Saul Tarsolainen, ollessaan matkalla Damaskokseen, puhui Jeesus Nasaretilaisen kanssa, joka oli ristiinnaulittu ja joka oli noussut kuolleista ja noussut taivaaseen?"

"Uskon."

"Kenen äänen Saul kuuli?"

"Se oli Jeesuksen Kristuksen ääni, sillä siten Hän esitteli itsensä."

"Silloin esitän teille kaikessa vakaavuudessa, että Raamatun aikoina oli normaali käytäntö, että Jumala puhui ihmiselle."

"Taidan myöntää sen, mutta käytäntö päättyi pian kristillisen aikakauden ensimmäisen vuosisadan jälkeen."

"Miksi uskotte sen päättyneen?"

"En osaa sanoa."

"Oletteko sitä mieltä, ettei Jumala ole puhunut sen koommin?"

"Olen varma siitä, ettei Hän ole."

"Siihen täytyy olla jokin syy."

"Voitteko esittää minulle sellaisen?"

"En tiedä sitä."

"Saanen ehdottaa joitakin mahdollisia syitä: Kenties Jumala ei enää puhu ihmiselle, koska Hän ei pysty. Hän on menettänyt voiman."

"Se olisi tietenkin jumalanpilkkua", tuo mies vastasi.

"No, ellette hyväksy sitä syytä, niin kenties Jumala ei puhu ihmiselle, koska Hän ei enää rakasta meitä. Hän ei ole enää kiinnostunut ihmisten asioista."

"Ei", mies sanoi, "Jumala rakastaa kaikkia ihmisiä, eikä Hän katso henkilöön."

"No, jos Hän kerran pystyisi puhumaan ja jos Hän rakastaa meitä, niin silloin ainoa jäljelle jäävä mahdollinen vastaus on nähdäkseni se, että me emme enää tarvitse Häntä. Olemme ottaneet niin nopeita harppauksia tieteen alalla ja olemme niin pitkälle koulutettuja, ettemme enää tarvitse Jumalaa."

Silloin mies sanoi – ja hänen äänensä värisi hänen ajatellessaan uhkaavaa sotaa: "Herra Brown, koskaan maailman historiassa ei ole ollut aikaa, jolloin Jumalan ääntä olisi tarvittu yhtä kipeästi kuin nyt. Kenties te voitte kertoa minulle, miksei Jumala enää puhu."

Vastaukseni kuului: "Jumala puhuu edelleen. Jumala on puhunut, mutta ihmiset tarvitsevat uskoa kuulakseen Häntä." ■



**JORGE COECO SANTANGELON  
TEOS ENSIMMÄINEN NÄKY**

*"Valon levätessä päälläni näin kahden Persoonan, joiden hohdetta ja kirkkautta on mahdoton kuvata, seisovan yläpuolellani ilmassa. Toinen heistä puhui minulle kutsuen minua nimeltä ja sanoi osoittaen toista: Tämä on minun rakas Poikani. Kuule häntä!" (JS-H 1:17.)*

# Muita aiheita tässä numerossa

## NUORILLE AIKUISILLE



s. 44

## USKOLLISUUDEN PROFEETALLISET PERIAATTEET

Mitä päätöksiä sinun on tehtävä nyt pysyäksesi uskollisena tulevaisuudessa? Mieti näitä kymmentä periaatetta.

## NUORILLE

### UUDEEN 2017 TOIMINTA- ILTOJEN JOHTOAIHE

Haluatko päästä lähemmäksi taivaallista Isää? Tutki tämän vuoden toimintailtojen johtoaihetta rukouksesta.



s. 50

## LAPSILLE

### Palautus

Kokeile tätä toimintaa, niin tutustut hauskalla tavalla Oppiin ja liittoihin.

s. 66

